

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΕΤΑΙΡΟΣ

St. III
p. 172

ΑΠΟΛ. Δοκῶ μοι περὶ ὧν πυθάνεσθε οὐκ ἀμελέτητος **a**
 εἶναι. καὶ γὰρ ἐτύγχανον πρῶην εἰς ἄστυ οἴκοθεν ἀνιῶν Φαλη-
 ρόθην· τῶν οὖν γνωρίμων τις ὄπισθεν κατιδὼν με πόρρωθεν
 ἐκάλεσε, καὶ παίζων ἄμα τῇ κλήσει, “ὦ Φαληρεὺς,” ἔφη,
 “οὗτος Ἀπολλόδωρος, οὐ περιμένεις;” Καγὼ ἐπιστὰς περι- **5**
 έμεινα. Καὶ ὅς, “Ἀπολλόδωρε,” ἔφη, “καὶ μὴν καὶ ἕναυχός
 σε ἐζήτουν βουλόμενος διαπυθέσθαι τὴν Ἀγάθωνος συνουσίαν
 καὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τότε ἐν **b**
 τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων, περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων
 τίνες ἦσαν· ἄλλος γάρ τίς μοι διηγείτο ἀκηκοὺς Φοῖνικος
 τοῦ Φιλίππου, ἔφη δὲ καὶ σὲ εἰδέναι. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν εἶχε
 σαφὲς λέγειν. σὺ οὖν μοι διήγησαι· δικαιοτάτος γὰρ εἶ **5**
 τοὺς τοῦ ἐταίρου λόγους ἀπαγγέλλειν. πρότερον δέ μοι,
 ἢ δ' ὅς, “εἰπέ, σὺ αὐτὸς παρεγένου τῇ συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὐ;”
 Καγὼ εἶπον ὅτι “Παντάπασιν ἔοικέ σοι οὐδὲν διηγεῖσθαι
 σαφὲς ὃ διηγούμενος, εἰ νεωστὶ ἠγῆ τὴν συνουσίαν γεγενέαι **c**
 ταύτην ἢν ἐρωτᾷς, ὥστε καὶ ἐμὲ παραγενέσθαι.” “Ἐγὼ γε

a 1 οὐκ B T W : νῦν οὐκ Methodius al. **a 4** ὦ B T W : δ al.
a 5 Ἀπολλόδωρος secl. Badham περιμένεις T W : περιμενεῖς B : περι-
 μενεῖς al. **b 2** συνδείπνῳ B Methodius : συνδειπνεῖν T : συνδείπνῳ
 W **c 2** καὶ ἐμὲ B T W : καὶ με Athenaeus ἐγὼ γε δὴ, ἔφη scripsi :
 ἐγωγε δὴ B T W : ἐγὼ γὰρ ἔφη(ν) Athenaeus : ἐγωγ', ἔφη Badham

δὴ,” ἔφη. “Πόθεν, ἦν δ’ ἐγώ, ὦ Γλαύκων; οὐκ οἶσθ’ ὅτι
 πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων ἐνθάδε οὐκ ἐπιδηδήμηκεν, ἀφ’ οὗ δ’
 5 ἐγὼ Σωκράτει συνδιατρίβω καὶ ἐπιμελὲς πεποιήμαι ἐκάστης
 ἡμέρας εἰδέναι ὅτι ἂν λέγῃ ἢ πράττῃ, οὐδέπω τρία ἔτη ἐστίν;
 173 πρὸ τοῦ δὲ περιτρέχων ὄπη τύχοιμι καὶ οἰόμενος τι ποιεῖν
 ἄθλιώτερος ἢ ὄτουσιν, οὐχ ἦττον ἢ σὺ νυνί, οἰόμενος δεῖν
 πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν.” Καὶ ὅς, “Μὴ
 σκῶπτ’,” ἔφη, “ἀλλ’ εἰπέ μοι πότε ἐγένετο ἡ συνουσία
 5 αὕτη.” Καγὼ εἶπον ὅτι “Παίδων οὐτων ἡμῶν ἐτι, ὅτε τῇ πρώτῃ
 τραγωδίᾳ ἐνίκησεν Ἀγάθων, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἢ τὰ ἐπινίκια
 ἔθυεν αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί.” “Πάνυ,” ἔφη, “ἄρα πάλαι,
 ὡς ξοικεῖν. ἀλλὰ τίς σοι διηγείτο; ἢ αὐτὸς Σωκράτης;”
 b “Οὐ μὰ τὸν Δία,” ἦν δ’ ἐγώ, “ἀλλ’ ὅσπερ Φοῖνικι. Ἀριστό-
 δημος ἦν τις, Κυδαθηναίεύς, σμικρὸς, ἀνυπόδητος αἰεὶ παρ-
 εγγόνει δ’ ἐν τῇ συνουσίᾳ, Σωκράτους ἐραστῆς ὦν ἐν τοῖς
 μάλιστα τῶν τότε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ
 5 Σωκράτη γε ἔνια ἤδη ἀνηρόμην ὦν ἐκείνου ἤκουσα, καὶ μοι
 ὠμολόγει καθάπερ ἐκείνος διηγείτο.” “Τί οὖν,” ἔφη, “οὐ
 διηγῆσω μοι; πάντως δὲ ἢ ὁδοῦ ἢ εἰς ἄστυ ἐπιτηδεία
 πορευομένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν.”

Οὕτω δὴ ἰόντες ἅμα τοὺς λόγους περὶ αὐτῶν ἐποιοῦμεθα,
 c ὥστε, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον, οὐκ ἀμελετήτως ἔχω. εἰ οὖν
 δεῖ καὶ ὑμῖν διηγήσασθαι, ταῦτα χρῆ ποιεῖν. καὶ γὰρ ἔγωγε
 καὶ ἄλλως, ὅταν μὲν τινας περὶ φιλοσοφίας λόγους ἢ αὐτὸς
 ποιῶμαι ἢ ἄλλων ἀκούω, χωρὶς τοῦ οἶεσθαι ὠφελεῖσθαι
 5 ὑπερφυῶς ὡς χαίρω· ὅταν δὲ ἄλλους τινάς, ἄλλως τε καὶ
 τοὺς ὑμετέρους τοὺς τῶν πλουσίων καὶ χρηματιστικῶν, αὐτὸς
 τε ἄχθομαι ὑμᾶς τε τοὺς ἐταίρους ἐλεῶ, ὅτι οἶεσθε τι ποιεῖν
 d οὐδὲν ποιούντες. καὶ ἴσως αὖ ὑμεῖς ἐμὲ ἠγείσθε κακοδαίμονα

c 4 ἐνθάδε om. Athenaeus a 2 ἢ Tb: ἦν pr. B: ἢ W t νυνί B:
 νῦν TW a 5 πρώτῃ om. Athenaeus a 6 ἢ ἢ TW: ἢ B: ἢ Schanz
 a 8 τίς B: τί TW b 1 ἄλλοσπερ B TW b 2 παραγεγόνει B TW
 b 4 καὶ BW: om. T b 6 διηγῆσω B T: διηγῆση W: διηγῆ σὺ vulg.
 b 7 ἢ εἰς B T: εἰς W d 1 ἐμὲ ἠγείσθαι B T: ἠγείσθε ἐμὲ W

εἶναι, καὶ οἶομαι ὑμᾶς ἀληθῆ οἶεσθαι· ἐγὼ μέντοι ὑμᾶς οὐκ οἶομαι ἀλλ' εὔοῖδα.

ΕΤΑΙ. Ἀεὶ ὅμοιος εἶ, ὦ Ἀπολλόδωρε· αἰεὶ γὰρ σαυτὸν τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ δοκεῖς μοι ἀτεχνῶς πάντας ἀθλίους ἡγείσθαι πλὴν Σωκράτους, ἀπὸ σαυτοῦ ἀρξάμενος. καὶ ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μαλακὸς καλεῖσθαι, οὐκ οἶδα ἔγωγε· ἐν μὲν γὰρ τοῖς λόγοις αἰεὶ τοιοῦτος εἶ, σαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγριαίνεις πλὴν Σωκράτους. 10

ΑΠΟΛ. ὦ φίλτατε, καὶ δῆλόν γε δὴ ὅτι οὕτω διανοούμενος καὶ περὶ ἑμαυτοῦ καὶ περὶ ὑμῶν μαίνομαι καὶ παραπαίω; e

ΕΤΑΙ. Οὐκ ἄξιον περὶ τούτων, Ἀπολλόδωρε, νῦν ἐρίζειν· ἀλλ' ὅπερ ἐδεόμεθά σου, μὴ ἄλλως ποιήσης, ἀλλὰ διήγησαι τίνες ἦσαν οἱ λόγοι. 5

ΑΠΟΛ. Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοῦδε τινές—μᾶλλον δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὡς ἐκεῖνος διηγείτο καὶ ἐγὼ πειράσομαι διηγῆσασθαι. 174

Ἔφη γὰρ οἱ Σωκράτη ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον, ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει· καὶ ἐρέσθαι αὐτὸν ὅποι ἴοι οὕτω καλὸς γεγενημένος. 5

Καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι Ἐπὶ δεῖπνον εἰς Ἀγάθωνος. χθὲς γὰρ αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπινικίοις, φοβηθεὶς τὸν ὄχλον· ὠμολόγησα δ' εἰς τῆμερον παρέσεσθαι. ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. ἀλλὰ σύ, ἦ δ' ὅς, πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἰέναι ἄκλητος ἐπὶ δεῖπνον; b

Κἀγώ, ἔφη, εἶπον ὅτι Οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύης.

Ἔπου τοίνυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβαλόντες, ὡς ἄρα καὶ Ἀγάθων' ἐπὶ δαίτας ἴασιν

d 8 μαλακὸς B: μαλᾶκὸς TW γὰρ] γε Badham a 5 ὅποι BT: ὅπη W b 1 ἐθέλειν ἂν secl. Cobet ἂν ἰέναι Stephanus: ἀνίεναι BTW b 4 μεταβαλόντες TW: μεταβάλλοντες B Athenaeus Ἀγάθων' Lachmann: ἀγαθῶν BTW

5 αὐτόματοι ἀγαθοί. "Ὀμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον
 διαφθεῖραι ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν·
 ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα
 c τὰ πολεμικά, τὸν δὲ Μενέλεω "μαλθακὸν αἰχμητήν,"
 θυσίαν ποιούμενον καὶ ἐστιῶντος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἄκλητον
 ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν Μενέλεω ἐπὶ τὴν θοίνην, χεῖρω ὄντα
 ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνουος.

5 Ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη Ἴσως μέντοι κινδυνεύσω καὶ
 ἐγὼ οὐχ ὡς σὺ λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ καθ' Ὀμηρὸν
 φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἴεναι θοίνην ἄκλητος. ὄρα οὖν
 ἄγων με τί ἀπολογήσῃ, ὡς ἐγὼ μὲν οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος
 d ἦκειν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ κεκλημένος.

"Σύν τε δύ'," ἔφη, "ἐρχομένω πρὸ ὁδοῦ" βουλευσόμεθα
 ὅτι ἐροῦμεν. ἀλλ' ἴωμεν.

Τοιαῦτ' ἄττα σφᾶς ἔφη διαλεχθέντας ἴεναι. τὸν οὖν
 5 Σωκράτη ἑαυτῷ πῶς προσέχοντα τὸν νοῦν κατὰ τὴν ὁδὸν
 πορευέσθαι ὑπολείπόμενον, καὶ περιμένοντος οὐ κελεύειν
 προῖέναι εἰς τὸ πρόσθεν. ἐπειδὴ δὲ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ
 e τῇ Ἀγάθωνος, ἀνεωγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν, καὶ τι
 ἔφη αὐτόθι γελοῖον παθεῖν. οἱ μὲν γὰρ εὐθύς παιδά τινα
 τῶν ἐνδοθεν ἀπαυτήσαντα ἄγειν οὐ κατέκειντο οἱ ἄλλοι, καὶ
 καταλαμβάνειν ἤδη μέλλοντας δειπνεῖν· εὐθύς δ' οὖν ὡς
 5 ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ὦ, φάναι, Ἀριστόδημε, εἰς καλὸν ἦκεις
 ὅπως συνδειπνήσῃς· εἰ δ' ἄλλου τινὸς ἕνεκα ἦλθες, εἰς αὐθις
 ἀναβαλοῦ, ὡς καὶ χθὲς ζητῶν σε ἵνα καλέσαιμι, οὐχ οἷός τ'
 ἦ ἰδεῖν. ἀλλὰ Σωκράτη ἡμῖν πῶς οὐκ ἄγεις;

Καὶ ἐγώ, ἔφη, μεταστρεφόμενος οὐδαμοῦ ὀρῶ Σωκράτη

c 7, 8 ὄρα... τί Badham (vide Ficinus): ἄρα... τι B: ἄρα... τι T:
 ἀρ'... τί W d 2 πρὸ ὁδοῦ B T W: πρὸ ὁ τοῦ Homerus K 224
 d 3 ἀλλὰ ἴωμεν T W: ἀλλ' ἴωμεν B d 6 πορευόμενον ὑπολείπεσθαι
 Rohde d 7 δέ] δὲ & Cobet: δ' & Baiter e 2 οἱ Photius b: οἱ
 B T: τὸν W e 3 τῶν ἐνδοθεν Porson: τῶν ἐνδοθι Photius: ἐνδοθεν
 B T W e 5 & T W: φ B e 6 συνδειπνήσῃς B T W: συνδειπνή-
 σεις Laur. xiv. 85 e 7 τ' ἦ T W: τε B e 9 ἔφη B: ἔφην T W
 οὐδαμοῦ B: οὐδαμῆ T W

ἐπόμενον· εἶπον οὖν ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους ἦκοιμι, 10
κληθεῖς ὑπ' ἐκείνου δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον.

Καλῶς γ', ἔφη, ποιῶν σύ· ἀλλὰ ποῦ ἔστιν οὗτος;

*Οπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσήει· ἀλλὰ θαναμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ 175
ἂν εἴη.

Οὐ σκέψη, ἔφη, παῖ, φάσαι τὸν Ἀγάθωνα, καὶ εἰσάξεις
Σωκράτη; σὺ δ', ἦ δ' ὅς, Ἀριστόδημε, παρ' Ἐρυξίμαχον
κατακλίνου. 5

Καὶ ἐ μὲν ἔφη ἀπουρίζει τὸν παῖδα ἵνα κατακείτο· ἄλλον
δέ τινα τῶν παιδῶν ἦκειν ἀγγέλλοντα ὅτι “Σωκράτης οὗτος
ἀναχωρήσας ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἔστηκεν, κάμου
καλοῦντος οὐκ ἐθέλει εἰσιέναι.”

*Ατοπόν γ', ἔφη, λέγεις· οὐκ οὐκ καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ 10
ἀφήσεις;

Καὶ ὅς ἔφη εἰπεῖν Μηδαμῶς, ἀλλ' ἔατε αὐτόν. ἔθος γάρ b
τι τοῦτ' ἔχει· ἐνίοτε ἀποστὰς ὅποι ἂν τύχη ἔστηκεν. ἦξει
δ' αὐτίκα, ὡς ἐγὼ οἶμαι. μὴ οὖν κινεῖτε, ἀλλ' ἔατε.

*Ἄλλ' οὕτω χρῆ ποιεῖν, εἰ σοὶ δοκεῖ, ἔφη φάσαι τὸν
Ἀγάθωνα. ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ παῖδες, τοὺς ἄλλους ἐστίατε. 5
πάντως παρατίθετε ὅτι ἂν βούλησθε, ἐπειδάν τις ὑμῶν μὴ
ἐφεστήκη—ὃ ἐγὼ οὐδὲ πώποτε ἐποίησα—νῦν οὖν, νομίζοντες
καὶ ἐμὲ ὑφ' ὑμῶν κεκληθῆσθαι ἐπὶ δεῖπνον καὶ τούσδε τοὺς
ἄλλους, θεραπεύετε, ἵν' ὑμᾶς ἐπαινώμεν. c

Μετὰ ταῦτα ἔφη σφᾶς μὲν δειπνεῖν, τὸν δὲ Σωκράτη
οὐκ εἰσιέναι. τὸν οὖν Ἀγάθωνα πολλάκις κελεύειν μετα-
πέμψασθαι τὸν Σωκράτη, ἐ δὲ οὐκ ἔαν. ἦκειν οὖν αὐτὸν οὐ

e 10 ἦκοιμι B² TW : ἦκοι μὴ B e 12 γ' TW : om. B a 6 ἐ μὲν
Bast (εἰ Stephanus) : ἐμὲ BTW ἔφη B : ἔφην TW a 8 κάμου
W : καὶ οὐ B T a 10 καλεῖς BT : καλοῖς W in marg. T : κάλει
rec. b αὐτὸν] αὐθις Herwerden a 11 ἀφήσεις BW : ἀφήσης T
b 2 τοῦτ' B : τοῦτο T : τοιοῦτον W b 4 ἔφη TW : om. B
b 6 πάντες W (sed ω s. v.) ἐπειδάν τις ... μὴ BT : ἐπεὶ τις ... οὐ
μὴ L. Schmidt : ἐπεὶ οὐ δὴ τις ... μὴ Hug : ἐπεὶ δὴ τις ... οὐ μὴ
Schanz : fort. ἐπειδάν αὐτὸς ... μὴ b 7 ἐφεστήκη T : ἀφεστήκη
W : ἐφεστήκει B c 4 ἐ δὲ B : ἐ δε W : ***δὲ T (τὸν δὲ fuisse
videtur) : αὐτὸν δὲ vulg. : † δὲ ci. Bekker οὐκ ἔαν BW : οὐκαν T
οὖν om. W

5 πολὺν χρόνον ὡς εἰώθει διατρίψαντα, ἀλλὰ μάλιστα σφᾶς
 μεσοῦν δειπνοῦντας. τὸν οὖν Ἀγάθωνα—τυγχάνειν γὰρ
 ✓ ἔσχατον κατακείμενον μόνον—Δεῦρ', ἔφη φάναι, Σώκρατες,
 παρ' ἐμὲ κατάκεισο, ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ἀπτόμενός σου
 d ἀπολαύσω, ὃ σοι προσέστη ἐν τοῖς προθύροις. δῆλον γὰρ
 ὅτι ἡῦρες αὐτὸ καὶ ἔχεις· οὐ γὰρ ἂν προαπέστης.

Καὶ τὸν Σωκράτη καθίζεσθαι καὶ εἰπεῖν ὅτι Εὐ ἂν ἔχοι,
 φάναι, ὦ Ἀγάθων, εἰ τοιοῦτον εἶη ἡ σοφία ὥστ' ἐκ τοῦ πληρε-
 5 στέρου εἰς τὸ κενώτερον ρεῖν ἡμῶν, ἔαν ἀπτώμεθα ἀλλήλων,
 ὥσπερ τὸ ἐν ταῖς κύλιξι ὕδωρ τὸ διὰ τοῦ ἐρίου ῥέον ἐκ τῆς
 πληρεστέρας εἰς τὴν κενωτέραν. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει καὶ ἡ
 e σοφία, πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν· οἶμαι γάρ
 με παρὰ σοῦ πολλῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθῆσέσθαι. ἡ μὲν
 γὰρ ἐμῇ φαύλη τις ἂν εἶη, ἣ καὶ ἀμφισβητήσιμος ὥσπερ ὄναρ
 οὔσα, ἣ δὲ σὴ λαμπρά τε καὶ πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχουσα, ἣ γε
 5 παρὰ σοῦ νέου ὄντος οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψεν καὶ ἐκφανῆς
 ἐγένετο πρόφην ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυριοῖς.

Ἐβριστῆς εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁ Ἀγάθων. καὶ ταῦτα
 μὲν καὶ ὀλίγον ὕστερον διαδικασόμεθα ἐγὼ τε καὶ σὺ περὶ
 τῆς σοφίας, δικαστῆι χρώμενοι τῷ Διονύσῳ· νῦν δὲ πρὸς τὸ
 10 δεῖπνον πρότα τρέπου.

176 Μετὰ ταῦτα, ἔφη, κατακλιέντος τοῦ Σωκράτους καὶ
 δειπνήσαντος καὶ τῶν ἄλλων, σπονδάς τε σφᾶς ποιήσασθαι,
 καὶ ἄσαντας τὸν θεὸν καὶ τᾶλλα τὰ νομιζόμενα, τρέπεσθαι
 πρὸς τὸν πότον· τὸν οὖν Πausανίαν ἔφη λόγου τοιοῦτον
 5 τινὸς κατάρχειν. Εἶπεν, ἄνδρες, φάναι, τίνα τρόπον ῥᾶστα
 πιόμεθα; ἐγὼ μὲν οὖν λέγω ὑμῖν ὅτι τῷ ὄντι πάνυ χαλεπῶς
 ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου καὶ δέομαι ἀναψυχῆς τινος—οἶμαι
 δὲ καὶ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς· παρήστε γὰρ χθὲς—σκοπεῖσθε
 b οὖν τίνοι τρόπῳ ἂν ὡς ῥᾶστα πίνοιμεν.

c6 τυγχάνειν BT: τυχεῖν W c8 ἀπτόμενός σου TW: om. B
 d1 προσέστη TW: πρόσεστιν B d5 τὸ BTW: τὸν corr. Coisl.
 κενώτερον re vera BTW e1 τιμῶμαι TW: τιμῶμεν B e3 ἣ
 καὶ TW: καὶ B e4 ἣ γε TW: εἴ γε B e8 μὲν καὶ BT:
 μὲν W a5 ῥᾶστα BTW: ἥδιστα γρ. t a8 παρήστε BTW:
 παρήτε in marg. rec. b

Τὸν οὖν Ἀριστοφάνη εἰπεῖν, Τοῦτο μέντοι εὖ λέγεις, ὦ Πανσανία, τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάσασθαι ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως· καὶ γὰρ αὐτός εἰμι τῶν χθῆς βεβαπτισμένων.

Ἄκουσαντα οὖν αὐτῶν ἔφη Ἐρυξίμαχον τὸν Ἀκουμενοῦ 5 Ἦ καλῶς, φάναι, λέγετε. καὶ ἔτι ἐνὸς δέομαι ὑμῶν ἀκούσαι πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐρρῶσθαι πίνειν, Ἀγάθων(ος).

Οὐδαμῶς, φάναι, οὐδ' αὐτὸς ἔρρωμαι.

Ἐρμαιον ἂν εἶη ἡμῖν, ἢ δ' ὄς, ὡς ξοικεῖν, ἐμοί τε καὶ c Ἀριστοδήμῳ καὶ Φαῖδρῳ καὶ τοῖσδε, εἰ ὑμεῖς οἱ δυνατώτατοι πίνειν νῦν ἀπειρήκατε· ἡμεῖς μὲν γὰρ αἰεὶ ἀδύνατοι. Σωκράτη δ' ἐξαιρῶ λόγον· ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφοτέρα, ὥστ' ἐξαρκέσει αὐτῷ ὁπότερ' ἂν ποιῶμεν. ἐπειδὴ οὖν μοι δοκεῖ 5 οὐδεὶς τῶν παρόντων προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ πολὺν πίνειν οἶνον, ἴσως ἂν ἐγὼ περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι οἶον ἐστὶ τάληθῆ λέγων ἦττον ἂν εἶην ἀηδής. ἐμοί γὰρ δὴ τοῦτό γε οἶμαι κατάδηλον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς ἱατρικῆς, ὅτι χαλεπὸν τοῖς d ἀνθρώποις ἢ μέθη ἐστίν· καὶ οὔτε αὐτὸς (ἐκὼν εἶναι, πόρρω ἐβελήσαιμι ἂν πιεῖν οὔτε ἄλλῳ συμβουλεύσαιμι, ἄλλως τε καὶ κραιπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας.

Ἄλλὰ μὲν, ἔφη φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον τὸν Μυρρινού- 5 σιον, ἔγωγέ σοι εἴωθα πείθεσθαι ἄλλως τε καὶ ἄττ' ἂν περὶ ἱατρικῆς λέγῃς· νῦν δ', ἂν εὖ βουλεύωνται, καὶ οἱ λοιποὶ ταῦτα δὴ ἀκούσαντας συγχωρεῖν πάντας μὴ διὰ μέθης e ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνουσίαν, ἀλλ' οὔτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν.

Ἐπειδὴ τοίνυν, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, τοῦτο μὲν δέ- 5 δοκται, πίνειν ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται, ἐπάναγκες δὲ μηδὲν

b3 παρασκευάσασθαι TW: παρασκευάζεσθαι B b5 αὐτῶν TW: αὐτὸν B Ἐρυξίμαχον T: Εὐρυξίμαχον W: τὸν Ἐρυξίμαχον B ἀκου- μένου BTW b7 Ἀγάθωνος Vahlen: ἀγάθων BTW c4 ἐξαιρῶ Heindorf: ἐξαίρω BTW c8 ἀηδής TW: ἀηλης B d4 κραιπα- λῶντα TW: κραιπαλοῦντα B d5 φαῖδρον TW: φαιδρων B μυρ- ρινούσιον B: μυρρινούσιον TW d7 λέγῃς BW: λέγεις T δ' ἂν εὖ TW: δ' αὖ εὖ B βουλεύωνται corr. Coisl.: βούλονται BTW

εἶναι, τὸ μετὰ τοῦτο εἰσηγοῦμαι τὴν μὲν ἄρτι εἰσελθοῦσαν
 ἀληθρίδα χαίρειν ἔαν, αὐλοῦσαν ἑαυτῇ ἢ ἂν βούληται ταῖς
 γυναιξὶ ταῖς ἔνδον, ἡμᾶς δὲ διὰ λόγων ἀλλήλοις συνεῖναι
 τὸ τήμερον· καὶ δι' οἷων λόγων, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω ὑμῖν
 10 εἰσηγήσασθαι.

- 177 Φάναι δὴ πάντας καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν
 εἰσηγεῖσθαι. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἐρυξίμαχον ὅτι Ἡ μὲν μοι
 ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ
 γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλὰ Φαίδρου τοῦδε, ὃν μέλλω λέγειν.
 5 Φαῖδρος γὰρ ἐκάστοτε πρὸς με ἀγανακτῶν λέγει Οὐ δειών,
 φησίν, ὦ Ἐρυξίμαχε, ἄλλοις μὲν τισι θεῶν ὕμνους καὶ
 παίωνας εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους, τῷ δὲ Ἐρωτι,
 τηλικούτῳ ὄντι καὶ τοσοῦτῳ θεῷ, μηδὲ ἕνα πώποτε τοσοῦτων
 b γεγονότων ποιητῶν πεποιηκέναι μηδὲν ἐγκώμιον; εἰ δὲ βούλει
 αὐτὸ σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς, Ἡρακλέους μὲν καὶ
 ἄλλων ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν, ὥσπερ ὁ βέλτιστος
 Πρόδικος—καὶ τοῦτο μὲν ἤττον καὶ θαυμαστόν, ἀλλ' ἐγωγε
 5 ἤδη τιμὴ ἐνέτυχον βιβλίῳ ἀνδρὸς σοφοῦ, ἐν ᾧ ἐνήσαν ἄλλες
 ἔπαιων θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφελίαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
 c συχνὰ ἴδοις ἂν ἐγκεκωμιασμένα—τὸ οὖν τοιούτων μὲν πέρι
 πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι, Ἐρωτα δὲ μηδένα πω ἀνθρώπων
 τετολμηκέναι εἰς ταυτηνὴ τὴν ἡμέραν ἀξίως ὑμνήσαι· ἀλλ'
 οὕτως ἡμέληται τοσοῦτος θεός. ταῦτα δὴ μοι δοκεῖ εἶ
 5 λέγειν Φαῖδρος. ἐγὼ οὖν ἐπιθυμῶ ἅμα μὲν τοῦτῳ ἔρανον
 εἰσενεγκεῖν καὶ χαρίσασθαι, ἅμα δ' ἐν τῷ παρόντι πρέπον
 μοι δοκεῖ εἶναι ἡμῖν τοῖς παροῦσι κοσμήσαι τὸν θεόν. εἰ οὖν
 d συνδοκεῖ καὶ ὑμῖν, γένοιτ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἰκανὴ διατριβή·
 δοκεῖ γάρ μοι χρῆναι ἕκαστον ἡμῶν λόγον εἰπεῖν ἔπαιων
 Ἐρωτος ἐπὶ δεξιὰ ὡς ἂν δύνηται κάλλιστον, ἄρχειν δὲ

ε 7 ἀληθρίδα T: αὐλιτρίδα BW ἡαν B: ἢ ἔαν W: ἔαν T
 a 1 καὶ prius secl. Hermann a 7 παίωνας W: παίωνας BT:
 παιᾶνας bt b 1 μηδὲν] μηδὲ Valckenaer b 5 ἀνδρὸς σοφοῦ
 TW: om. B b 6 ὠφελίαν T: ὠφέλειαν BW c 3 ἀξίως TW:
 ἀξίω B d 3 κάλλιστον BT: κάλλιστα W

Φαῖδρον πρῶτον, ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται καὶ ἔστιν
ἅμα πατὴρ τοῦ λόγου. 5

Οὐδείς σοι, ὦ Ἐρυνξίμαχε, φάναι τὸν Σωκράτη, ἐναντία
ψηφιεῖται. οὔτε γὰρ ἂν που ἐγὼ ἀποφήσαιμι, ὅς οὐδέν
φημι ἄλλο ἐπίστασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά, οὔτε που Ἄγαθων καὶ
Παυσανίας, οὐδὲ μὴν Ἀριστοφάνης, ὧ περι Διόνυσον καὶ e
Ἄφροδίτην πᾶσα ἢ διατριβή, οὐδὲ ἄλλος οὐδείς τουτωνὶ ὧν
ἐγὼ ὀρώ. καίτοι οὐκ ἐξ ἴσου γίγνεται ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις
κατακειμένοις· ἀλλ' ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς καὶ καλῶς
εἴπωσι, ἐξαρκέσει ἡμῖν. ἀλλὰ τύχη ἀγαθῇ καταρχέτω 5
Φαῖδρος καὶ ἐγκωμιαζέτω τὸν Ἔρωτα.

Ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄρα συνέφασάν τε καὶ
ἐκέλευον ἅπερ ὁ Σωκράτης. πάντων μὲν οὖν ἂ ἕκαστος 178
εἶπεν, οὔτε πᾶν ὁ Ἀριστόδημος ἐμέμνητο οὔτ' αὖ ἐγὼ
ἂ ἐκεῖνος ἔλεγε πάντα· ἂ δὲ μάλιστα καὶ ὧν ἔδοξέ
μοι ἀξιωμαθμόνευτον, τούτων ὑμῖν ἐρῶ ἐκάστου τὸν
λόγον. 5

Πρῶτον μὲν γάρ, ὡσπερ λέγω, ἔφη Φαῖδρον ἀρξάμενον
ἐνθένδε ποθὲν λέγειν, ὅτι μέγας θεὸς εἶη ὁ Ἔρως καὶ
θαυμαστὸς ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς, πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ,
οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. τὸ γὰρ ἐν τοῖς πρεσβύ-
τατον εἶναι τὸν θεὸν τίμιον, ἢ δ' ὅς, τεκμήριον δὲ τούτου· b
γονῆς γὰρ Ἔρωτος οὔτ' εἰσὶν οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε
ιδιώτου οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ' Ἡσιόδος πρῶτον μὲν Χάος φησὶ
γενέσθαι—

αὐτὰρ ἔπειτα

5

Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
ἠδ' Ἔρος

e 2 ἢ B Aristaenetus: om. T W e 7 ἀρα] ἅμα Wyttenbach
a 1 & B T W: ὄσα in marg. t a 4 ἀξιωμαθμόνευτον B: ἀξιωμα-
θμόνευτον εἶναι T W: ἀξιωμαθμονεύτων b a 9 πρεσβύτατον... τὸν
θεὸν W: πρεσβύτατον... τῶν θεῶν B: πρεσβυτάτοις... τῶν θεῶν T
b 2 γονῆς B T W: γονα Stobaeus

Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλειῳ σύμφησιν μετὰ τὸ Χάος δύο
τούτω γενέσθαι, Γῆν τε καὶ Ἔρωτα. Παρμενίδης δὲ τὴν
10 γένεσιν λέγει—

πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων.

c οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρως ἐν τοῖς πρεσβύ-
τατος εἶναι. πρεσβύτατος δὲ ὢν μεγίστων ἀγαθῶν ἡμῖν
αἰτιός ἐστιν. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔχω εἰπεῖν ὅτι μείζον ἐστιν
ἀγαθὸν εὐθύς νέφ' ὄντι ἢ ἐραστῆς χρηστὸς καὶ ἐραστῆ
5 παιδικά. ὁ γὰρ χρὴ ἀνθρώποις ἡγέσθαι παντὸς τοῦ βίου
τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι, τοῦτο οὔτε συγγένεια οἶα
τε ἐμποιεῖν οὕτω καλῶς οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος οὐτ' ἄλλο
d οὐδὲν ὡς ἔρως. λέγω δὲ δὴ τί τοῦτο; τὴν ἐπὶ μὲν τοῖς
αἰσχροῖς αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν· οὐ γὰρ
ἐστιν ἄνευ τούτων οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην μεγάλα καὶ
καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι. φημί τοίνυν ἐγὼ ἄνδρα ὅστις
5 ἐρᾷ, εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γίγνοιτο ἢ πάσχων
ὑπὸ τοῦ δι' ἀνανδρίαν μὴ ἀμυνόμενος, οὐτ' ἂν ὑπὸ πατρὸς
ὀφθέντα οὕτως ἀλγήσαι οὔτε ὑπὸ ἐταίρων οὔτε ὑπ' ἄλλου
e οὐδενὸς ὡς ὑπὸ παιδικῶν. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ τὸν ἐρώ-
μενον ὀρώμεν, ὅτι διαφερόντως τοὺς ἐραστὰς αἰσχύνεται,
ὅταν ὀφθῆ ἐν αἰσχροῦ τιμῶν. εἰ οὖν μηχανή τις γένοιτο
ᾧστε πόλιν γενέσθαι ἢ στρατόπεδον ἐραστῶν τε καὶ παι-
5 δικῶν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκήσειαν τὴν ἑαυτῶν ἢ
ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσχροῶν καὶ φιλοτιμούμενοι πρὸς
179 ἀλλήλους, καὶ μαχόμενοι γ' ἂν μετ' ἀλλήλων οἱ τοιοῦτοι
νικῶεν ἂν ὀλίγοι ὄντες ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντας ἀνθρώπους.
ἐρῶν γὰρ ἀνὴρ ὑπὸ παιδικῶν ὀφθῆναι ἢ λιπῶν τάξῃ ἢ
ὄπλα ἀποβαλὼν ἤττον ἂν δήπου δέξαιτο ἢ ὑπὸ πάντων τῶν

b 8 Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλειῳ ὁμολογεῖ add. BTW post b 11 πάντων:
huc transposuit Schanz auctore F. A. Wolf σύμφησιν] εὐμφησιν
Stobaeus: ὁμολογεῖ BTW ante μετὰ add. φησι BTW: {δς} φησι
Schanz: post σύμφησιν omisi c 1 πρεσβύτατος BTW: πρεσβυ-
τάτοις Stobaeus c 6 συγγένεια BTW: εὐγένεια Wyttenbach

e 5 ἢ secl. Rückert

a 1 γ' ἂν BT: δ' ἂν W: γ' αὐ Vermehren

ἄλλων, καὶ πρὸ τούτου τεθνάναι ἂν πολλάκις ἔλοιτο. καὶ 5
μὴν ἐγκαταλιπεῖν γε τὰ παιδικὰ ἢ μὴ βοηθήσαι κινδυνεύουσι—
οὐδεὶς οὕτω κακὸς ὄντινα οὐκ ἂν αὐτὸς ὁ Ἔρωσ ἐνθεοῦ
ποιήσῃε πρὸς ἀρετὴν, ὥστε ὅμοιον εἶναι τῷ ἀρίστῳ φύσει·
καὶ ἀτεχνῶς, ὃ ἔφη Ὀμηρος, μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις b
τῶν ἡρώων τὸν θεόν, τοῦτο ὁ Ἔρωσ τοῖς ἐρώσι παρέχει
γιγνόμενον παρ' αὐτοῦ.

Καὶ μὴν ὑπεραποθνήσκειν γε μόνου ἐθέλουσι οἱ ἐρώωντες,
οὐ μόνον ὅτι ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες. / τούτου δὲ καὶ 5
ἡ Πελίου θυγάτηρ Ἄλκηστις ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται
ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐθελήσασα μόνη
ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν, ὄντων αὐτῷ πατρός τε
καὶ μητρός, οὓς ἐκείνη τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ c
τὸν ἔρωτα, ὥστε ἀποδείξαι αὐτοὺς ἄλλοτρίους ὄντας τῷ νεί
καὶ ὀνόματι μόνον προσήκοντας, καὶ τοῦτ' ἐργασαμένη τὸ
ἔργον οὕτω καλὸν ἔδοξεν ἐργάσασθαι οὐ μόνον ἀνθρώποις
ἀλλὰ καὶ θεοῖς, ὥστε πολλῶν πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασαμένων 5
εὐαριθμήτοις δὴ τισιν ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί, ἐξ Ἄιδου
ἀνεῖναι πάλιν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τὴν ἐκείνης ἀνεῖσαν ἀγα-
σθέντες τῷ ἔργῳ· οὕτω καὶ θεοὶ τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδὴν d
τε καὶ ἀρετὴν μάλιστα τιμῶσι.) Ὀρφέα δὲ τὸν Οἰάγρου
ἀτελεῖ ἀπέπεμψαν ἐξ Ἄιδου, φάσμα δείξαντες τῆς γυναικὸς
ἐφ' ἣν ἦκεν, αὐτὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακίεσθαι ἐδό-
κει, ἅτε ὦν κιθαρῳδός, καὶ οὐ τολμᾶν ἔνεκα τοῦ ἔρωτος 5
ἀποθνήσκειν ὥσπερ Ἄλκηστις, ἀλλὰ διαμηχανᾶσθαι ζῶν
εἰσιέναι εἰς Ἄιδου. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ ἐπέ-
θεσαν, καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ γυναικῶν
γενέσθαι, οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλέα τὸν τῆς Θέτιδος ὕον ἐτίμη- e

a 6 μὴν B: μὴ T W b 5 οὐ μόνον ὅτι] οὐ μόνον οἱ ci. Stephanus:
οὐχ ὅτι ci. Fischer a1 B: om. T W b 7 ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου del.
ci. Stephanus c 6 δὴ post ἔδοσαν iterant T W c 7 ἀνεῖναι]
ἀνιέναι Hommel ἀλλὰ τὴν ἐκείνης] ἀλλ' αὐτὴν ἐκείνην Earle
d 1 τῷ ἔργῳ secl. Baiter d 3 φάσμα B: φάντασμα T W
d 6 διαμηχανᾶσθαι B T: διαμηχανήσασθαι W ζῶν εἰσιέναι B: ζῆν
λέναι T: ζῶν ἰέναι W

σαν καὶ εἰς μακάρων νήσους ἀπέπεμψαν, ὅτι πεπυσμένοι
 παρὰ τῆς μητρὸς ὡς ἀποθανοῖτο ἀποκτείνας Ἐκτορα, μὴ
 ποιήσας δὲ τοῦτο οἴκαδε ἐλθὼν γηραιὸς τελευτήσοι,
 5 ἐτόλμησεν ἐλέσθαι βοηθήσας τῷ ἔραστῇ Πατρόκλῳ καὶ
 180 τιμωρήσας οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν ἀλλὰ καὶ ἐπαποθανεῖν
 τετελευτηκότι· ὅθεν δὴ καὶ ὑπεραγασθέντες οἱ θεοὶ διαφε-
 ρόντως αὐτὸν ἐτίμησαν, ὅτι τὸν ἔραστὴν οὕτω περὶ πολλοῦ
 ἐποιεῖτο. Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πα-
 5 τρόκλου ἐρᾶν, ὃς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου ἀλλ'
 ἅμα καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα
 νεώτερος πολὺ, ὡς φησιν Ὀμηρος. ἀλλὰ γὰρ τῷ ὄντι
 μάλιστα μὲν ταύτην τὴν ἀρετὴν οἱ θεοὶ τιμῶσιν τὴν περὶ
 b τὸν ἔρωτα, μᾶλλον μέντοι θαυμάζουσιν καὶ ἄγανται καὶ
 εὔποιοῦσιν ὅταν ὁ ἐρώμενος τὸν ἔραστὴν ἀγαπᾷ, ἢ ὅταν
 ὁ ἔραστής τὰ παιδικά. θειότερον γὰρ ἔραστής παιδικῶν
 ἔνθεος γάρ ἐστι. διὰ ταῦτα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τῆς Ἀλκίψ-
 5 τιδος μᾶλλον ἐτίμησαν, εἰς μακάρων νήσους ἀποπέμψαντες.
 Οὕτω δὴ ἔγωγέ φημι Ἐρωτα θεῶν καὶ πρεσβύτατον καὶ
 τιμιώτατον καὶ κυριώτατον εἶναι εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας
 κτήσιν ἀνθρώποις καὶ ζῶσι καὶ τελευτήσασιν.

c Φαῖδρον μὲν τοιοῦτόν τινα λόγον ἔφη εἰπεῖν, μετὰ δὲ
 Φαῖδρον ἄλλους τινὰς εἶναι ὧν οὐ πᾶν διεμνημόνευε· οὓς
 παρὲς τὸν Πανσανίου λόγον διηγείτο. εἰπεῖν δ' αὐτὸν
 ὅτι Οὐ καλῶς μοι δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, προβεβλήσθαι ἡμῖν
 5 ὁ λόγος, τὸ ἀπλῶς οὕτως παρηγγέλλθαι ἐγκωμιάζειν Ἐρωτα.
 εἰ μὲν γὰρ εἰς ἦν ὁ Ἐρως, καλῶς ἂν εἶχε, νῦν δὲ οὐ γάρ
 ἔστιν εἰς· μὴ ὄντος δὲ ἐνὸς ὀρθότερόν ἐστι πρότερον προ-
 d ρηθῆναι ὁποῖον δεῖ ἐπαινεῖν. ἐγὼ οὖν πειράσομαι τοῦτο

ε 3 ἀποθάνοιτο (sic) T W : ἀποθάνοι B ε 4 ποιήσας δὲ τοῦτο T W :
 ἀποκτείνας δὲ τοῦτον B οἴκαδ' T W : οἴκαδε δ' B ε 5 βοηθήσας
 B T : βοηθήσαι W α 5, 6 ἀλλ' ἅμα scripsi : ἀλλὰ ἔρα T W : ἀλλὰ B
 b 6 καὶ πρεσβύτατον B : πρεσβύτατον T W καὶ τιμιώτατον B W :
 om. T (add. in marg. t) b 7 κυριώτατον B : κυριώτερον T W
 d i ὁποῖον] ὀπότερον Hermann δεῖ B T W (sed δεῖ ex δὴ T)

ἐπανορθώσασθαι, πρῶτον μὲν Ἐρωτα φράσαι ὃν δεῖ ἐπαι-
νεῖν, ἔπειτα ἐπαιέσαι ἀξίως τοῦ θεοῦ. πάντες γὰρ ἴσμεν
ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνευ Ἐρωτος Ἀφροδίτη. μιᾶς μὲν οὖν
οὔσης εἰς ἂν ἦν Ἐρως· ἐπεὶ δὲ δὴ δύο ἐστών, δύο ἀνάγκη 5
καὶ Ἐρωτε εἶναι. πῶς δ' οὐ δύο τῶ θεά; ἡ μὲν γέ που
πρεσβυτέρα καὶ ἀμήτωρ Οὐρανοῦ θυγάτηρ, ἦν δὴ καὶ
Οὐρανίαν ἐπονομάζομεν· ἡ δὲ νεωτέρα Διὸς καὶ Διώνης,
ἦν δὴ Πάνδημον καλοῦμεν. ἀναγκαῖον δὴ καὶ Ἐρωτα τὸν e
μὲν τῆ ἑτέρα συνεργὸν Πάνδημον ὀρθῶς καλεῖσθαι, τὸν δὲ
Οὐράνιον. ἐπαινεῖν μὲν οὖν δεῖ πάντας θεούς, ἀ δ' οὖν
ἐκάτερος εἴληχε πειρατέον εἰπεῖν. πᾶσα γὰρ πράξις ᾧδ'
ἔχει· αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς πραττομένη οὔτε καλὴ οὔτε αἰσχρά. 5
οἶον δ νῦν ἡμεῖς ποιούμεν, ἡ πίνειν ἢ ἄδειν ἢ διαλέγεσθαι, 181
οὐκ ἔστι τούτων αὐτὸ καλὸν οὐδέν, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει, ὡς
ἂνπραχθῆ, τοιοῦτον ἀπέβη· καλῶς μὲν γὰρ πραττόμενον
καὶ ὀρθῶς καλὸν γίγνεται, μὴ ὀρθῶς δὲ αἰσχρόν. οὕτω δὴ
καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἐρως οὐ πᾶς ἐστι καλὸς οὐδὲ ἄξιος 5
ἐγκωμιάζεσθαι, ἀλλὰ ὁ καλῶς προτρέπων ἐρᾶν.

Ὁ μὲν οὖν τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς πάν-
δημός ἐστι καὶ ἐξεργάζεται ὅτι ἂν τύχη· καὶ οὗτός ἐστιν b
ὃν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρώσω. ἐρώσω δὲ οἱ τοιοῦτοι
πρῶτον μὲν οὐχ ἦπτον γυναικῶν ἢ παιδῶν, ἔπειτα ὧν καὶ
ἐρώσω τῶν σωματῶν μᾶλλον ἢ τῶν ψυχῶν, ἔπειτα ὡς ἂν
δύνωνται ἀνοητοτάτων, πρὸς τὸ διαπράξασθαι μόνον βλέ- 5
ποντες, ἀμελοῦντες δὲ τοῦ καλῶς ἢ μή· ὅθεν δὴ συμβαίνει
αὐτοῖς ὅτι ἂν τύχωσι τοῦτο πράττειν, ὁμοίως μὲν ἀγαθόν,
ὁμοίως δὲ τούναντίον. ἔστι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας
τε οὔσης πολὺ ἢ τῆς ἑτέρας, καὶ μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει c

d 4 οὖν BTW: om. Stobaeus d 5 δὲ δὴ BW: δὲ T Stobaeus
d 6 ἔρωτε BTW: ἔρωτας Stobaeus τῶ θεᾷ BTW: τὰ θεᾷ Sto-
baeus: τῶ θεᾷ Cobet d 8 διώνης TW: διόνης B e 5 πραττομένη
BTW Stobaeus: om. Proclus a 2 αὐτὸ BTW Stobaeus: αὐτὸ
καθ' αὐτὸ t τῇ BTW: om. Stobaeus a 5 καλὸς BW: καλῶς T
b 8 ἀπὸ secl. Schanz

καὶ θήλεος καὶ ἄρρενος. ὁ δὲ τῆς Οὐρανίας πρῶτον μὲν οὐ
μετεχούσης θήλεος ἀλλ' ἄρρενος μόνον—καὶ ἔστιν οὗτος ὁ
τῶν παίδων ἔρωσ—ἔπειτα πρεσβυτέρᾶς, ὕβρεως ἀμοίρου· ὅθεν
5 δὴ ἐπὶ τὸ ἄρρεν τρέπονται οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἐπιπνοι,
τὸ φύσει ἐρρωμενέστερον καὶ νοῦν μᾶλλον ἔχον ἀγαπῶντες.
καὶ τις ἂν γνώη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παιδευραστίᾳ τοὺς εἰλικρινῶς
d ὑπὸ τούτου τοῦ ἔρωτος ὠρμημένους· οὐ γὰρ ἐρῶσι παίδων,
ἀλλ' ἐπειδὴν ἤδη ἄρχονται νοῦν ἰσχειν, τοῦτο δὲ πλησιάζει
τῷ γενειάσκειν. παρεσκευασμένοι γὰρ οἶμαί εἰσιν οἱ ἐν-
τεῦθεν ἀρχόμενοι ἐρᾶν ὡς τὸν βίον ἅπαντα συνεσόμενοι
5 καὶ κοινῇ συμβιωσόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπατήσαντες, ἐν
ἀφροσύνῃ λαβόντες ὡς νέον, καταγελάσαντες οἰχήσεσθαι
ἐπ' ἄλλον ἀποτρέχοντες· χρῆν δὲ καὶ νόμον εἶναι μὴ ἐρᾶν
e παίδων, ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολλὴ σπουδὴ ἀνηλίσκετο· τὸ
γὰρ τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἱ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς
ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοὶ τὸν νόμον
τούτου αὐτοὶ αὐτοῖς ἐκόντες τίθενται, χρῆν δὲ καὶ τούτους
5 τοὺς πανδήμους ἐραστὰς προσαναγκάζειν τὸ τοιοῦτον, ὥσπερ
καὶ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν προσαναγκάζομεν αὐτοὺς καθ'
182 ὅσον δυνάμεθα μὴ ἐρᾶν. οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ καὶ τὸ ὄνειδος
πεποιηκότες, ὥστε τινὰς τολμᾶν λέγειν ὡς αἰσχρὸν χαρί-
ζεσθαι ἐρασταῖς· λέγουσι δὲ εἰς τούτους ἀποβλέποντες,
ὀρῶντες αὐτῶν τὴν ἀκαιρίαν καὶ ἀδικίαν, ἐπεὶ οὐ δήπου
5 κοσμίως γε καὶ νομίμως ὀτιοῦν (πρᾶγμα) πραττόμενον ψόγον
ἂν δικαίως φέροι.

Καὶ δὴ καὶ ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις
πόλεσι νοῆσαι ῥάδιος, ἀπλῶς γὰρ ὄριστα· ὁ δ' ἐνθάδε
b καὶ ἐν Λακεδαίμονι ποικίλος. ἐν Ἑλλιδι μὲν γὰρ καὶ ἐν
Βοιωτοῖς, καὶ οὐ μὴ σοφοὶ λέγειν, ἀπλῶς νενομοθέτηται

ε3 καὶ . . . ἔρωσ secl. Schütz d2 ἀλλ' ἀλλ' ἢ ci. Stephanus
d6 οἰχέσθαι Herwerden e2 τέλος secl. Badham e4 χρην
B: χρῆ TW a2 τινὰς BTW: τινὰ vulg. a5 πρᾶγμα in
marg. t: om. BTW b1 καὶ ἐν Λακεδαίμονι secl. Winckelmann
δ supra ἐν Λακεδαίμονι add. T b2 οὐ μὴ TW: οὐ μὴ B

καλὸν τὸ χαρίζεσθαι ἐρασταῖς, καὶ οὐκ ἂν τις εἴποι οὔτε
 νέος οὔτε παλαιὸς ὡς αἰσχροῦν, ἵνα οἶμαι μὴ πράγματ'
 ἔχωσιν λόγῳ πειρώμενοι πείθειν τοὺς νέους, ἅτε ἀδύνα- 5
 τοι λέγειν· τῆς δὲ Ἰωνίας καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ αἰσχροῦν
 νενόμισται, ὅσοι ὑπὸ βαρβάροις οἰκοῦσιν. τοῖς γὰρ βαρ-
 βάροις διὰ τὰς τυραννίδας αἰσχροῦν τοῦτό γε καὶ ἢ γε
 φιλοσοφία καὶ ἢ φιλογυμναστία· οὐ γὰρ οἶμαι συμφέρεи c
 τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχο-
 μένων, οὐδὲ φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας, ὃ δὴ μάλιστα
 φιλεῖ τά τε ἄλλα πάντα καὶ ὃ ἔρως ἐμποιεῖν. ἔργῳ δὲ
 τοῦτο ἔμαθον καὶ οἱ ἐνθάδε τύραννοι· ὃ γὰρ Ἀριστογεί- 5
 τουος ἔρως καὶ ἢ Ἀρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη κατ-
 ἔλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. οὕτως οὐ μὲν αἰσχροῦν ἐτέθη
 χαρίζεσθαι ἐρασταῖς, κακία τῶν θεμένων κείται, τῶν μὲν d
 ἀρχόντων πλεονεξία, τῶν δὲ ἀρχομένων ἀναυδρία· οὐ δὲ
 καλὸν ἀπλῶς ἐνομίσθη, διὰ τὴν τῶν θεμένων τῆς ψυχῆς
 ἀργίαν. ἐνθάδε δὲ πολὺ τούτων κάλλιον νενομοθέτηται, καὶ
 ὅπερ εἶπον, οὐ ῥᾶδιον κατανοῆσαι. ἐνθυμηθέντι γὰρ ὅτι v 5
 λέγεται κάλλιον τὸ φανερώς ἐρᾶν τοῦ λάθρα, καὶ μάλιστα
 τῶν γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων, κἂν αἰσχιούς ἄλλων ὦσι, καὶ
 ὅτι αὐτὴ ἢ παρακέλευσις τῷ ἐρῶντι παρὰ πάντων θαυμαστή,
 οὐχ ὡς τι αἰσχροῦν ποιοῦντι, καὶ ἐλόντι τε καλὸν δοκεῖ εἶναι
 καὶ μὴ ἐλόντι αἰσχροῦν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν ἐλεῖν ἐξου- e
 σίαν ὃ νόμος δέδωκε τῷ ἐραστῇ θαυμαστὰ ἔργα ἐργαζομένῳ
 ἐπαινεῖσθαι, ἃ εἴ τις τολμῆ ποιεῖν ἄλλ' ὀτιοῦν διώκων καὶ
 βουλόμενος διαπράξασθαι πλὴν τοῦτο, ἔφιλοσοφίας τὰ μέ- 183
 γιστα καρποῖτ' ἂν ὄνειδῃ—εἰ γὰρ ἢ χρήματα βουλόμενος
 παρά του λαβεῖν ἢ ἀρχὴν ἄρξαι ἢ τινα ἄλλην δύναμιν
 ἐθέλοι ποιεῖν οἷάπερ οἱ ἐρασταὶ πρὸς τὰ παιδικά, ἰκετείας

b 3 τὸ B T W : del. t c 7 οὐ B² T W : ου B d 2 οὐ δὲ T W :
 οὐ δὲ B d 4 δὲ B : om. T W d 5 ἐνθυμηθέντι B T W : γρ. καὶ
 ἐνεθυμήθην in marg. W d 9 τε T W : om. B e 3 & εἰ T W :
 αἰεὶ B : γρ. καὶ αἰεὶ in marg. W a 1 φιλοσοφίας secl. ci. Schleier-
 macher a 2 εἰ B T : ἦ W a 4 ἐθέλοι B : ἐθέλει T W

5 τε καὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσιν ποιούμενοι, καὶ ὄρκους
 ὀμνύντες, καὶ κοιμήσεις ἐπὶ θύραις, καὶ ἐθέλοντες δουλείας
 δουλεύειν οἷας οὐδ' ἂν δοῦλος οὐδεὶς, ἐμποδίζοιτο ἂν μὴ
 πράττειν οὕτω τὴν πρᾶξιν καὶ ὑπὸ φίλων καὶ ὑπὸ ἐχθρῶν,
 b τῶν μὲν ὀνειδίζοντων κολακείας καὶ ἀνελευθερίας, τῶν δὲ
 νουθετούντων καὶ αἰσχυνομένων ὑπὲρ αὐτῶν—τῷ δ' ἐρῶντι
 πάντα ταῦτα ποιοῦντι χάρις ἔπεστι, καὶ δέδοται ὑπὸ τοῦ
 νόμου ἄνευ ὀνειδους πράττειν, ὡς πάγκαλόν τι πρᾶγμα
 5 διαπραττομένου· ὃ δὲ δεινότατον, ὡς γε λέγουσιν οἱ πολ-
 λοί, ὅτι καὶ ὀμνύντι μόνῳ συγγνώμη παρὰ θεῶν ἐκβάντι
 τῶν ὄρκων—ἀφροδίσιον γὰρ ὄρκον οὗ φασι εἶναι· οὕτω
 c καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασιν τῷ
 ἐρῶντι, ὡς ὁ νόμος φησὶν ὃ ἐνθάδε—ταύτη μὲν οὖν οἰηθείη
 ἂν τις πάγκαλον νομίζεσθαι ἐν τῇδε τῇ πόλει καὶ τὸ ἐρᾶν
 καὶ τὸ φίλους γίνεσθαι τοῖς ἐρασταῖς. ἐπειδὴν δὲ παι-
 5 δαγωγὸς ἐπιστήσαντες οἱ πατέρες τοῖς ἐρωμένοις μὴ ἔωσι
 διαλέγεσθαι τοῖς ἐρασταῖς, καὶ τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα προσ-
 τεταγμένα ἦ, ἡλικιωταὶ δὲ καὶ ἑταῖροι ὀνειδίζουσιν ἕαν τι
 ὀρῶσιν τοιοῦτον γιγνόμενον, καὶ τοὺς ὀνειδίζοντας αὖ οἱ
 d πρεσβύτεροι μὴ διακωλύωσι μηδὲ λοιδορῶσιν ὡς οὐκ ὀρθῶς
 λέγοντας, εἰς δὲ ταῦτά τις αὖ βλέψας ἡγήσεται' ἂν πάλιν
 αἰσχιστον τὸ τοιοῦτον ἐνθάδε νομίζεσθαι. τὸ δὲ οἶμαι ᾧδ'
 ἔχει· οὐχ ἄπλοῦν ἐστίν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη οὔτε καλὸν
 5 εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὔτε αἰσχρὸν, ἀλλὰ καλῶς μὲν πρατ-
 τόμενον καλόν, αἰσχρῶς δὲ αἰσχρὸν. αἰσχρῶς μὲν οὖν
 ἐστὶ πονηρῷ τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι, καλῶς δὲ χρηστῷ
 τε καὶ καλῶς. πονηρὸς δ' ἐστὶν ἐκείνος ὁ ἐραστῆς ὁ πάν-

a 6 ὀμνύντες secl. Hertz

b 2 αὐτῶν] αὐτοῦ Orelli

ἔπεστι T W : επεται (sic) B

ὄρκον al. ὄρκον (ὄρκον) Hertz

ἐμποίνιμον Osann e schol.

... c 7 ᾗ secl. Jahn c 7 ᾗ T W

ἑτεροὶ B T W ὀνειδίζουσιν W

δὲ B T W

ἐθέλοντες B T W : ἐθελοντὰς vulg.

b 3 πάντα ταῦτα B : ταῦτα πάντα T W

b 7 τῶν ὄρκων T W : τῶν ὄρκον B : τὸν

εἶναι B T W Stobaeus Cyrillus : εἶναι

c 1 οἱ (bis) B T : om. W

c 6 καὶ

οἱ B : ᾗ al. ἑταῖροι Heindorf

d 7 καλῶς δὲ Par. 1810 : καλὸν

δημος, ὁ τοῦ σώματος μάλλον ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν· καὶ γὰρ e
 οὐδὲ μόνιμός ἐστιν, ἅτε οὐδὲ μόνιμον ἐρῶν πράγματος.
 ἅμα γὰρ τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι, οὐπὲρ ἦρα, “οὐ-
 χεται ἀποπτάμενος,” πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις κατα-
 σχύνας· ὁ δὲ τοῦ ἤθους χρηστοῦ ὄντος ἐραστῆς διὰ βίου 5
 μένει, ἅτε μόνιμῳ συντακεῖς. τούτους δὴ βούλεται ὁ
 ἡμέτερος νόμος εὔ καὶ καλῶς βασανίζειν, καὶ τοῖς μὲν 184
 χαρίσασθαι, τοὺς δὲ διαφεύγειν. διὰ ταῦτα οὖν τοῖς μὲν
 διώκειν παρακελεύεται, τοῖς δὲ φεύγειν, ἀγωνοθετῶν καὶ
 βασανίζων ποτέρων ποτέ ἐστιν ὁ ἐρῶν καὶ ποτέρων ὁ
 ἐρώμενος. οὕτω δὴ ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας πρῶτον μὲν τὸ 5 |
 ἀλίσκεσθαι ταχὺ αἰσχροὺν νενόμισται, ἵνα χρόνος ἐγγένηται,
 ὅς δὴ δοκεῖ τὰ πολλὰ καλῶς βασανίζειν, ἔπειτα τὸ ὑπὸ
 χρημάτων καὶ ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἀλῶναι αἰσχροὺν,
 ἐάν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ καὶ μὴ καρτερήσῃ, ἂν τ’ b
 εὐεργετούμενος εἰς χρήματα ἢ εἰς διαπράξεις πολιτικὰς μὴ
 καταφρονήσῃ· οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τούτων οὔτε βέβαιον οὔτε
 μόνιμον εἶναι, χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ’ αὐτῶν γεν-
 ναίαν φιλίαν. ✓ μία δὴ λείπεται τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ ὁδός, εἰ 5
 μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἐραστῇ παιδικά. ἐστι γὰρ ἡμῖν
 νόμος, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐρασταῖς ἦν δουλεύειν ἐθέλοντα
 ἠντιοῦν δουλείαν παιδικοῖς μὴ κολακείαν εἶναι μηδὲ ἐπο- c
 νείδιστον, οὕτω δὴ καὶ ἄλλη μία μόνη δουλεία ἐκούσιος
 λείπεται οὐκ ἐπνείδιστος· αὕτη δ’ ἐστὶν ἡ περὶ τὴν ἀρετὴν.
 νενόμισται γὰρ δὴ ἡμῖν, ἐάν τις ἐθέλῃ τινὰ θεραπεύειν
 ἡγούμενος δι’ ἐκείνων ἀμείνων ἔσεσθαι ἢ κατὰ σοφίαν τινὰ 5

θ 1 ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν B : ἐρῶν ἢ τῆς ψυχῆς T W θ 2 ἅτε οὐδὲ
 T W : ἅτε οὐ B α 1 καὶ . . . διαφεύγειν secl. Badham α 5 δὴ
 B T : δὴ καὶ W β 1 ἂν τ’ εὐεργετούμενος B W : ἀντεεργετούμενος T
 b 2 εἰς χρήματα . . . πολιτικὰς secl. Hirschig b 6 ἐστι . . . νόμος
 om. Schanz auctore Vermehren b 7 ὥσπερ T W : ὅσπερ B Sto-
 baeus : ὥσπερ γὰρ Vermehren Schanz ἐθέλοντα B T W : ἐθέλοντας
 vel ἐθέλοντας Stobaeus c 2 μία μόνη] μία μῶν B : μία μόνον T W :
 μόνη μία Stobaeus : μία ἐρωμένῳ Usener : μία (τῶν ἐρωμένων τῷ ἡμετέρῳ
 νόμῳ) Schanz : μία νέων Hug c 4 τις ἐθέλῃ τινὰ B T W : τίς τινα
 θέλῃ Stobaeus c 5 ἐκείνων T W Stobaeus : ἐκείνο B

ἢ κατὰ ἄλλο ὅτιοῦν μέρος ἀρετῆς, αὕτη αὖ ἢ ἐθελοδουλεία οὐκ αἰσχροῖα εἶναι οὐδὲ κολακεία. δεῖ δὴ τῷ νόμῳ τούτῳ συμβαλεῖν εἰς ταῦτόν, τόν τε περὶ τὴν παιδευαστίαν καὶ
 d τὸν περὶ τὴν φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν, εἰ μέλλει συμβῆναι καλὸν γενέσθαι τὸ ἔραστῇ παιδικὰ χαρίσασθαι. ὅταν γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν ἔραστῆς τε καὶ παιδικὰ, νόμον ἔχων ἐκάτερος, ὁ μὲν χαρισαμένοις παιδικοῖς
 5 ὑπηρετῶν ὅτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν, ὁ δὲ τῷ ποιῶντι αὐτὸν σοφόν τε καὶ ἀγαθὸν δικαίως αὖ ὅτιοῦν ἂν ὑπουργῶν (ὑπουργεῖν), καὶ ὁ μὲν δυνάμενος εἰς φρόνησιν καὶ τὴν
 e ἄλλην ἀρετὴν συμβάλλεσθαι, ὁ δὲ δεόμενος εἰς παιδευσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι, τότε δὴ τούτων συνιόντων εἰς ταῦτόν τῶν νόμων μοναχοῦ ἐνταῦθα συμπίπτει τὸ καλὸν εἶναι παιδικὰ ἔραστῇ χαρίσασθαι, ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ. ἐπὶ
 5 τούτῳ καὶ ἐξαπατηθῆναι οὐδὲν αἰσχρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχύνῃ φέρει καὶ μῆ. εἰ γάρ τις
 185 ἔραστῇ ὡς πλουσίῳ πλούτου ἕνεκα χαρισάμενος ἐξαπατηθεῖ καὶ μὴ λάβοι χρήματα, ἀναφανέντος τοῦ ἔραστοῦ πένητος, οὐδὲν ἦττον αἰσχρόν· δοκεῖ γὰρ ὁ τοιοῦτος τό γε αὐτοῦ ἐπιδείξαι, ὅτι ἕνεκα χρημάτων ὅτιοῦν ἂν ὄψωδον ὑπηρετοῖ,
 5 τοῦτο δὲ οὐ καλόν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ λόγον κἂν εἴ τις ὡς ἀγαθῷ χαρισάμενος καὶ αὐτὸς ὡς ἀμείνων ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν ἔραστοῦ ἐξαπατηθεῖ, ἀναφανέντος ἐκείνου κακοῦ
 b καὶ οὐ κεκτημένου ἀρετῆν, ὅμως καλὴ ἢ ἀπάτη· δοκεῖ γὰρ αὖ καὶ οὗτος τὸ καθ' αὐτὸν δεδηλωκέναι, ὅτι ἀρετῆς γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι πᾶν ἂν παντὶ προθυμηθεῖ, τοῦτο δὲ αὖ πάντων κάλλιστον· οὕτω πᾶν πάντως γε καλὸν

c 7 τῷ νόμῳ τούτῳ arographa: τῷ νόμῳ τούτῳ B T W d 2 τὸ T:
 τῷ B W d 5 ἂν T W: οὐν B d 6 ἂν T W: αὖ B ὑπουργῶν
 ὑπουργεῖν Baiter: ὑπουργῶν B T W: ὑπουργεῖν vulg. e 1 ξυμβάλ-
 λεσθαι T W: ξυμβαλέσθαι B eis del. Schütz e 2 κτᾶσθαι]
 ἴστασθαι Schanz e 3 τῶν νόμων del. Bast a 7 ἔραστοῦ B T W:
 τοῦ ἔραστοῦ al. b 1 ἢ B W t: om. pr. T b 4 πᾶν Stobaeus:
 om. B T W

ἀρετῆς γ' ἕνεκα χαρίζεσθαι. οὗτός ἐστιν ὁ τῆς οὐρανίας θεοῦ 5
 ἔρως καὶ οὐράνιος καὶ πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις,
 πολλὴν ἐπιμέλειαν ἀναγκάζων ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετὴν τὸν
 τε ἐρώντα αὐτὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐρώμενον· οἱ δ' ἕτεροι c
 πάντες τῆς ἐτέρας, τῆς πανδήμου. ταῦτά σοι, ἔφη, ὡς ἐκ
 τοῦ παραχρήμα, ὦ Φαῖδρε, περὶ Ἐρωτος συμβάλλομαι.

Πανσανίου δὲ παυσαμένου—διδάσκουσι γάρ με ἴσα λέγειν
 οὕτως οἱ σοφοί—ἔφη ὁ Ἀριστόδημος δεῖν μὲν Ἀριστοφάνη 5
 λέγειν, τυχεῖν δὲ αὐτῷ τινα ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἢ ὑπὸ τιως
 ἄλλου λύγγα ἐπιπεπτωκυῖαν καὶ οὐχ οἶόν τε εἶναι λέγειν,
 ἀλλ' εἰπεῖν αὐτόν—ἐν τῇ κάτω γὰρ αὐτοῦ τὸν ἱατρὸν Ἐρυξί- d
 μαχον κατακεῖσθαι—“ὦ Ἐρυξίμαχε, δίκαιος εἶ ἢ παῦσαί
 με τῆς λυγγὸς ἢ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἕως ἂν ἐγὼ παύσωμαι.”
 καὶ τὸν Ἐρυξίμαχον εἰπεῖν “Ἀλλὰ ποιήσω ἀμφότερα ταῦτα·
 ἐγὼ μὲν γὰρ ἐρῶ ἐν τῷ σῷ μέρει, σὺ δ' ἐπειδὰν παύσῃ, ἐν 5
 τῷ ἐμῷ. ἐν δ' ἂν ἐγὼ λέγω, ἔαν μὲν σοι ἐθέλῃ ἀπνευστὶ
 ἔχοντι πολὺν χρόνον παύεσθαι ἢ λύγξ· εἰ δὲ μή, ὕδατι
 ἀνακογχυλίασον. εἰ δ' ἄρα πάνυ ἰσχυρά ἐστιν, ἀναλαβὼν e
 τι τοιοῦτον οἷψ κινήσῃς ἂν τὴν ῥίνα, πτάρε· καὶ ἔαν τοῦτο
 ποιήσῃς ἅπαξ ἢ δὶς, καὶ εἰ πάνυ ἰσχυρά ἐστι, παύσεται.”
 “Οὐκ ἂν φθάνοις λέγων,” φάναι τὸν Ἀριστοφάνη· “ἐγὼ
 δὲ ταῦτα ποιήσω.” 5

Εἰπεῖν δὴ τὸν Ἐρυξίμαχον, Δοκεῖ τοίνυν μοι ἀναγκαῖον
 εἶναι, ἐπειδὴ Πανσανίας ὀρμήσας ἐπὶ τὸν λόγον καλῶς οὐχ 186
 ἱκανῶς ἀπετέλεσε, δεῖν ἐμὲ πειρᾶσθαι τέλος ἐπιθεῖναι τῷ
 λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ διπλοῦν εἶναι τὸν Ἐρωτα δοκεῖ μοι
 καλῶς διελέσθαι· ὅτι δὲ οὐ μόνου ἐστὶν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς

b 5 ἀρετῆς γ' ἕνεκα TW: ἀρετῆς ἕνεκα B: ἕνεκα ἀρετῆς Stobaeus
 c 3 συμβάλλομαι TW: συμβάλλομεν B c 7 λέγειν BT: om. W
 d 1 τὸν ἱατρὸν TW: τῶν ἱατρῶν B d 6 π**ν χρόνον ἀπνευστὶ
 ἔχοντι W e 2 κινήσῃς BTW Stobaeus et legit Athenaeus:
 κνήσῃς Wyttenbach e 4 φᾶναι (sic) B: εἰπεῖν TW

τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς καλοὺς ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ
 5 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, τοῖς τε σώμασι τῶν πάντων ζῴων καὶ
 τοῖς ἐν τῇ γῇ φυομένοις καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐν πᾶσι τοῖς
 οὖσι, καθωρακέναι μοι δοκῶ ἐκ τῆς ἰατρικῆς, τῆς ἡμετέρας
 b τέχνης, ὡς μέγας καὶ θαυμαστὸς καὶ ἐπὶ πᾶν ὁ θεὸς τείνει
 καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα. ἄρξομαι δὲ
 ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς λέγων, ἵνα καὶ πρεσβεύωμεν τὴν τέχνην.
 ἡ γὰρ φύσις τῶν σωμάτων τὸν διπλοῦν Ἔρωτα τοῦτον ἔχει·
 5 τὸ γὰρ ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν ὁμολογουμένως
 ἕτερόν τε καὶ ἀνόμοιον ἐστὶ, τὸ δὲ ἀνόμοιον ἀνομοίων ἐπι-
 θυμεί καὶ ἐρᾷ. ἄλλος μὲν οὖν ὁ ἐπὶ τῷ ὑγιεινῷ ἔρωσι, ἄλλος
 δὲ ὁ ἐπὶ τῷ νοσῶδει. ἔστιν δὴ, ὥσπερ ἄρτι Πανσανίας
 ἔλεγεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καλὸν χαρίζεσθαι τῶν ἀνθρώπων,
 c τοῖς δ' ἀκολάστοις αἰσχρὸν, οὕτω καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς σώμασι
 τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἕκάστου τοῦ σώματος καὶ ὑγιεινοῖς καλὸν
 χαρίζεσθαι καὶ δεῖ, καὶ τοῦτό ἐστιν ᾧ ὄνομα τὸ ἰατρικόν,
 τοῖς δὲ κακοῖς καὶ νοσῶδεσι αἰσχρὸν τε καὶ δεῖ ἀχαριστεῖν,
 5 εἰ μέλλει τις τεχνικὸς εἶναι. ἔστι γὰρ ἰατρικὴ, ὡς ἐν
 κεφαλῷ εἰπεῖν, ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς
 πλησμονὴν καὶ κένωσιν, καὶ ὁ διαγιγνώσκων ἐν τούτοις τὸν
 d καλὸν τε καὶ αἰσχρὸν ἔρωτα, οὗτός ἐστιν ὁ ἰατρικώτατος,
 καὶ ὁ μεταβάλλειν ποιῶν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἐτέρου ἔρωτος τὸν
 ἕτερον κτᾶσθαι, καὶ οἷς μὴ ἔνεστιν ἔρωσι, δεῖ δ' ἐγγενέσθαι,
 ἐπιστάμενος ἐμποιεῖσαι καὶ ἐνόητα ἐξελεῖν, ἀγαθὸς ἂν εἴη
 5 δημιουργός. δεῖ γὰρ δὴ τὰ ἔχθιστα ὄντα ἐν τῷ σώματι
 φίλα οἷον τ' εἶναι ποιεῖν καὶ ἐρᾶν ἀλλήλων. ἔστι δὲ ἔχθιστα
 τὰ ἐναντιώτατα, ψυχρὸν θερμῷ, πικρὸν γλυκεῖ, ξηρὸν ὑγρῷ,
 e πάντα τὰ τοιαῦτα· τούτοις ἐπιστηθεῖς ἔρωτα ἐμποιεῖσαι καὶ
 ὁμόνοιαν ὁ ἡμέτερος πρόγονος Ἀσκληπιός, ὡς φασιν οἶδε οἱ

b₂ κατὰ τὰνθρώπινα Stobaeus κατὰ τὰ θεῖα Stobaeus b₃ καὶ
 B T W : om. Stobaeus b₄ ἔχει T W : ἔχη B b₅ ὁμολογου-
 μένως B : ὁμολογοῦμεν ὡς T W Stobaeus b₇ ὑγιεινῷ ἔρωσι T W :
 ὑγιεινὸς B d₃ κτᾶσθαι B : κτήσασθαι T W ἔρωσι secl.
 Usener d₄ καὶ . . . ἐξελεῖν secl. Schanz

ποιηταὶ καὶ ἐγὼ πείθομαι, συνέστησεν τὴν ἡμετέραν τέχνην.
 ἢ τε οὖν ἰατρική, ὥσπερ λέγω, πᾶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου
 κυβερνᾶται, ὡσαύτως δὲ καὶ γυμναστική καὶ γεωργία· μουσική 187
 δὲ καὶ παντὶ κατάδηλος τῷ καὶ σμικρὸν προσέχουσι τὸν νοῦν
 ὅτι κατὰ ταῦτὰ ἔχει τούτοις, ὥσπερ ἴσως καὶ Ἡράκλειτος
 βούλεται λέγειν, ἐπεὶ τοῖς γε ῥήμασι οὐ καλῶς λέγει. τὸ
 ἐν γὰρ φησι “διαφερόμενον αὐτὸ αὐτῷ συμφέρεσθαι,” 5
 “ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας.” ἔστι δὲ πολλή
 ἀλογία ἁρμονίαν φάναι διαφέρεσθαι ἢ ἐκ διαφορομένων ἔτι
 εἶναι. ἀλλὰ ἴσως τόδε ἐβούλετο λέγειν, ὅτι ἐκ διαφορομένων
 πρότερον τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος, ἔπειτα ὕστερον ὁμολογη- b
 σάντων γέγονεν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης. οὐ γὰρ δήπου
 ἐκ διαφορομένων γε ἔτι τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος ἁρμονία ἂν
 εἴη· ἢ γὰρ ἁρμονία συμφωνία ἐστίν, συμφωνία δὲ ὁμολογία
 τις—ὁμολογίαν δὲ ἐκ διαφορομένων, ἕως ἂν διαφέρωνται, 5
 ἀδύνατον εἶναι· διαφορόμενον δὲ αὐτὸ καὶ μὴ ὁμολογοῦν ἀδύ-
 νατον ἁρμόσαι—ὥσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ
 βραδέος, ἐκ διευηνεγμένων πρότερον, ὕστερον δὲ ὁμολογη- c
 σάντων γέγονε. τὴν δὲ ὁμολογίαν πᾶσι τούτοις, ὥσπερ
 ἐκεῖ ἢ ἰατρική, ἐνταῦθα ἢ μουσική ἐντίθησιν, ἔρωτα καὶ
 ὁμόνοιαν ἀλλήλων ἐμποίησασα· καὶ ἔστιν αὐτὴ μουσική περὶ
 ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν ἐρωτικῶν ἐπιστήμη. καὶ ἐν μὲν γε 5
 αὐτῇ τῇ συστάσει ἁρμονίας τε καὶ ῥυθμοῦ οὐδὲν χαλεπὸν τὰ
 ἐρωτικὰ διαγιγνώσκειν, οὐδὲ ὁ διπλοῦς ἔρωσι ἐνταῦθά πω
 ἔστιν· ἀλλ’ ἐπειδὴν δέη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καταχρησθαι
 ῥυθμῷ τε καὶ ἁρμονίᾳ ἢ ποιοῦντα, ὃ δὴ μελοποιῶν καλοῦσιν, d
 ἢ χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσι τε καὶ μέτροις,
 ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη, ἐνταῦθα δὴ καὶ χαλεπὸν καὶ ἀγαθοῦ
 δημιουργοῦ δεῖ. πάλιν γὰρ ἦκει ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι τοῖς μὲν
 κοσμίοις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἂν κοσμιώτεροι γίνονται 5
 οἱ μήπω ὄντες, δεῖ χαρίζεσθαι καὶ φυλάττειν τὸν τούτων

a 2 σμικρὸν B T : σμικρῷ W
 c 4 ἀλλήλων B : ἀλλήλοισι T W
 d 2 μέτροις B T : ῥυθμοῖς W

c 1 ἐκ B T W : om. Vindob. 21
 c 7 πω Badham : πῶς B T W

ἔρωτα, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ καλός, ὁ οὐράνιος, ὁ τῆς Οὐρανίας
 e μούσης Ἐρωσ· ὁ δὲ Πολυμνίας ὁ πάνδημος, ὃν δεῖ εὐλαβοῦ-
 μενον προσφέρειν οἷς ἂν προσφέρῃ, ὅπως ἂν τὴν μὲν ἡδουὴν
 αὐτοῦ καρπώσῃται, ἀκολασίαν δὲ μηδεμίαν ἐμποιήσῃ, ὥσπερ
 ἐν τῇ ἡμετέρᾳ τέχνῃ μέγα ἔργον ταῖς περὶ τὴν ὀσοποικῆν
 5 τέχνῃν ἐπιθυμίαις καλῶς χρῆσθαι, ὥστ' ἄνευ νόσου τὴν
 ἡδουὴν καρπώσασθαι. καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν ἰατρικῇ
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ τοῖς ἀνθρωπεύοις καὶ τοῖς θείοις,
 καθ' ὅσον παρέρκει, φυλακτέον ἐκάτερον τὸν Ἐρωτα· ἔνεστον
 188 γάρ. ἐπεὶ καὶ ἡ τῶν ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις μεστή
 ἐστιν ἀμφοτέρων τούτων, καὶ ἐπειδὴ μὲν πρὸς ἄλληλα τοῦ
 κοσμίου τύχῃ ἔρωτος ἂ νυνδὴ ἐγὼ ἔλεγον, τά τε θερμὰ καὶ
 τὰ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρὰ, καὶ ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν λάβῃ
 5 σῶφρονα, ἥκει φέρουτα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀνθρώποις
 καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς, καὶ οὐδὲν ἠδίκησεν·
 ὅταν δὲ ὁ μετὰ τῆς ὕβρεως Ἐρωσ ἐγκρατέστερος περὶ τὰς
 τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας γένηται, διέφθειρεν τε πολλὰ καὶ ἠδίκησεν.
 b οἷ τε γὰρ λοιμοὶ φιλοῦσι γίνεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων καὶ
 ἄλλα ἀνόμοια πολλὰ νοσήματα καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς
 φυτοῖς· καὶ γὰρ πάχνη καὶ χάλαζαι καὶ ἐρυσίβαι ἐκ
 πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας περὶ ἄλληλα τῶν τοιούτων γίνονται
 5 ἔρωτικῶν, ὧν ἐπιστήμη περὶ ἄστρον τε φορὰς καὶ ἐνιαυτῶν
 ὥρας ἀστρονομία καλεῖται. ἔτι τοῖνυν καὶ αἱ θυσίαι πᾶσαι
 καὶ οἷς μαντικὴ ἐπιστατεῖ—ταῦτα δ' ἐστὶν ἡ περὶ θεοῦς τε
 c καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους κοινωνία—οὐ περὶ ἄλλο τί
 ἐστιν ἢ περὶ Ἐρωτος φυλακῆν τε καὶ ἴασιν. πᾶσα γὰρ
 ἀσέβεια φιλεῖ γίνεσθαι ἔαν μή τις τῷ κοσμίῳ Ἐρωτι

e 4 ἔργον ταῖς B² T W: ἐργῶντες B e 8 παρέρκει W t: παρήκει
 B T ἔνεστον T: ενεστον B: ἐν ἐστὸν W a 3 κοσμίου B t
 Stobaeus: κόσμου T ἐγὼ ἔλεγον] λέγω Stobaeus ξηρὰ] τὰ ξηρὰ
 Stobaeus a 7 περὶ] καὶ περὶ Stobaeus a 8 διέφθειρε(ν)
 T W Stobaeus: διαφθείρει B b 2 πολλὰ] καὶ πολλὰ Stobaeus
 b 4 γίνονται] γίνονται Canter b 5 φορὰς W Stobaeus: φορας B:
 φορὰς T b 6 αἱ T W Stobaeus: om. B πᾶσαι B Stobaeus: ἅπασαι
 T W b 7 ἐπιστατεῖ] ἐπιστατεῖ τέχνῃ Stobaeus c 3 ἀσέβεια
 Stobaeus: ἡ ἀσέβεια B T W

χαρίζηται μηδὲ τιμᾶ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύῃ ἐν παντὶ ἔργῳ, ἀλλὰ τὸν ἕτερον, καὶ περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελευ- 5
τηκότας καὶ περὶ θεοῦς· ἃ δὴ προστέτακται τῇ μαντικῇ ἐπισκοπεῖν τοὺς ἐρῶντας καὶ ἰατρούειν, καὶ ἔστιν αὖ ἡ μαντικὴ φιλίας θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργὸς τῷ ἐπί- d
στασθαι τὰ κατὰ ἀνθρώπους ἐρωτικά, ὅσα τείνει πρὸς θέμιν καὶ εὐσέβειαν.

Οὕτω πολλὴν καὶ μεγάλην, μᾶλλον δὲ πᾶσαν δύναμιν ἔχει συλλήβδην μὲν ὁ πᾶς Ἔρωσ, ὁ δὲ περὶ τάγαθὰ μετὰ σωφρο- 5
σύνης καὶ δικαιοσύνης ἀποτελούμενος καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ θεοῖς, οὗτος τὴν μεγίστην δύναμιν ἔχει καὶ πᾶσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν παρασκευάζει καὶ ἀλλήλοις δυναμένους ὀμιλεῖν καὶ φίλους εἶναι καὶ τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν θεοῖς. ἴσως μὲν οὖν καὶ ἐγὼ τὸν Ἔρωτα ἐπαινῶν πολλὰ παραλείπω, οὐ μέντοι e
ἐκὼν γε. ἀλλ' εἴ τι ἐξέλιπον, σὸν ἔργον, ὧ Ἀριστόφανες, ἀναπληρῶσαι· ἢ εἴ πως ἄλλως ἐν νῷ ἔχεις ἐγκωμιάζειν τὸν θεόν, ἐγκωμιάζε, ἐπειδὴ καὶ τῆς λυγγὸς πέπασαι.

Ἐκδεξάμενον οὖν ἔφη εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη ὅτι Καὶ 189
μάλ' ἐπαύσατο, οὐ μέντοι πρῶν γε τὸν πταρμὸν προσενεχθῆναι αὐτῇ, ὥστε με θαυμάζειν εἰ τὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπιθυμῆι τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷον καὶ ὁ πταρμὸς ἐστίν· πάνν γὰρ εὐθὺς ἐπαύσατο, ἐπειδὴ αὐτῷ τὸν πταρμὸν 5
προσῆνεγκα.

Καὶ τὸν Ἐρυξίμαχον, Ὠγαθέ, φάναι, Ἀριστόφανες, ὄρα τί ποιεῖς. γελωτοποιεῖς μέλλων λέγειν, καὶ φύλακά με τοῦ λόγου ἀναγκάζεις γίγνεσθαι τοῦ σεαυτοῦ, ἐάν τι γελοῖον b
εἴπῃς, ἐξόν σοι ἐν εἰρήνῃ λέγειν.

Καὶ τὸν Ἀριστοφάνη γελάσαντα εἰπεῖν Εὐ λέγεις, ὧ

c 5 τὸν Stobaeus : περὶ τὸν B T W c 6 προστέτακται B T W :
προτέτακται Stobaeus c 7 ἐρῶντας W Stobaeus : ἔρωτας B T : τοὺς
ἔρωτας secl. Hermann d 3 εὐσέβειαν Stobaeus : ἀσέβειαν B T W
d 8 δυναμένους . . . φίλους B T W Stobaeus (sed ex δυνάμενος fecit T)
a 7 Ὠγαθέ φάναι T W : Ὠγαθέ φάναι Ὠγαθέ B

Ἐρυξίμαχε, καί μοι ἔστω ἄρρητα τὰ εἰρημένα. ἀλλὰ μή με
 5 φύλαττε, ὡς ἐγὼ φοβοῦμαι περὶ τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι,
 οὐ τι μὴ γελοῖα εἶπω—τοῦτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη καὶ τῆς
 ἡμετέρας μούσης ἐπιχώριον—ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα.

Βαλὼν γε, φάναι, ὦ Ἀριστόφανες, οἷε ἐκφεύξεσθαι
 ἀλλὰ πρόσεχε τὸν νοῦν καὶ οὕτως λέγε ὡς δῶσων λόγον.
 c ἴσως μέντοι, ἂν δόξῃ μοι, ἀφήσω σε.

Καὶ μὴν, ὦ Ἐρυξίμαχε, εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἄλλη
 γέ πη ἐν νῶ ἔχω λέγειν ἢ ἢ σύ τε καὶ Πανσανίας εἰπέτην.
 ἐμοὶ γὰρ δοκοῦσιν ἄνθρωποι παντάπασιν τὴν τοῦ ἔρωτος
 5 δύναντων οὐκ ἦσθῆσθαι, ἐπεὶ αἰσθανόμενοί γε μέγιστ' ἂν
 αὐτοῦ ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς, καὶ θυσίας ἂν ποιεῖν
 μεγίστας, οὐχ ὥσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίγνεται περὶ αὐτόν,
 δέον πάντων μάλιστα γίνεσθαι. ἔστι γὰρ θεῶν φιλαν-
 d θρωπότητος, ἐπίκουρός τε ὦν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατροῦς
 τούτων ὦν ἰαθέντων μεγίστη εὐδαιμονία ἂν τῷ ἀνθρωπιῶ
 γένει εἴη. ἐγὼ οὖν πειράσομαι ὑμῖν εἰσηγήσασθαι τὴν
 δύναντων αὐτοῦ, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε.
 5 δεῖ δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ
 παθήματα αὐτῆς. ἢ γὰρ πάσαι ἡμῶν φύσεις οὐχ αὐτὴ ἦν
 ἢπερ νῦν, ἀλλ' ἄλλοια. πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν τὰ γένη
 τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὥσπερ νῦν δύο, ἄρρεν καὶ θήλυ,
 e ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν κοινὸν ὃν ἀμφοτέρων τούτων, οὗ
 νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται· ἀνδρόγυνον γὰρ ἐν
 τότε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ
 τε ἄρρενος καὶ θήλεος, νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν ὀνειδίει
 5 ὄνομα κείμενον. ἔπειτα ὅλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ

b5 ῥηθήσεσθαι TW: ἠττηθήσεσθαι B (sed ἦτ extra versum): ἡδη
 ῥηθήσεσθαι Rettig c4 ἄνθρωποι Bekker: ἄνθρωποι BT: οἱ
 ἄνθρωποι W d4 ἔσεσθε B: ἔσεσθαι T d6 αὐτῆ B: αὐτῆ T:
 ἢ αὐτῆ Eusebius ἦν BT: om. W d7 πρῶτον BT: πρῶτα W
 d8 τὰ τῶν BT: τῶν W Eusebius Stobaeus e2 ἐν BW: om. T
 Eusebius Stobaeus e4 ἐν ὀνειδίει TW: ἐν ὄνειδίει B

εἶδος στρογγύλου, νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλω ἔχον, χεῖρας δὲ τέτταρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσίν, καὶ πρόσωπα δὲ ἐπ' αὐχένι κυκλοτερεῖ, ὅμοια πάντῃ· κεφαλὴν δ' ἐπ' 190 ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις ἐναντίοις κειμένοις μίαν, καὶ ὦτα τέτταρα, καὶ αἰδοῖα δύο, καὶ τᾶλλα πάντα ὡς ἀπὸ τούτων ἄν τις εἰκάσειεν. ἐπορεύετο δὲ καὶ ὀρθὸν ὥσπερ νῦν, ὁποτέρωσε βουληθείη· καὶ ὁπότε ταχὺ ὀρμήσειεν θεῖν, 5 ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες καὶ εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι κυβιστῶσι κύκλω, ὁκτῶ τότε οὖσι τοῖς μέλεσιν^α ἀπερειδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλω. ἦν δὲ διὰ ταῦτα τρία τὰ γένη καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν b ἀρχὴν ἔκγονον, τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἀμφοτέρων μετέχον τῆς σελήνης, ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων μετέχει· περιφερῆ δὲ δὴ ἦν καὶ αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην, καὶ 5 τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον, ἐπεχείρησαν δὲ τοῖς θεοῖς, καὶ ὁ λέγει "Ὀμηρος περὶ Ἐφιάλτου τε καὶ Ὠτου, περὶ ἐκείνων λέγεται, τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν, ὡς ἐπιθησομένων τοῖς θεοῖς. ὁ οὖν Ζεὺς καὶ οἱ c ἄλλοι θεοὶ ἐβουλεύοντο ὅτι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι, καὶ ἠπόρουν· οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον καὶ ὥσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντες τὸ γένος ἀφανίσαιεν—αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο— 5 οὔτε ὅπως ἐφῆν ἀσελγαίνειν. ^μμόγισ δὴ ὁ Ζεὺς ἐννοήσας λέγει ὅτι "Δοκῶ μοι," ἔφη, "ἔχειν μηχανήν, ὡς ἂν εἴεν τε ἀνθρωποὶ καὶ παύσαιντο τῆς ἀκολασίας ἀσθενέστεροι γενόμενοι. νῦν μὲν γὰρ αὐτοὺς, ἔφη, διατεμῶ δίχᾳ ἕκαστον, d καὶ ἅμα μὲν ἀσθενέστεροι ἔσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι ἡμῖν διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι· καὶ βαδιῶνται

a 5 θεῖν B Stobaeus: ἐλθεῖν T W a 7 ὁκτῶ τότε B: τότε ὁκτῶ
T: ὁκτῶ . . . a 8 κύκλω om. W a 8 ἀπερειδόμενοι T W: ἀπερ εἰδόμενοι B b 2 ἀμφοτέρων B W: ἀμφοτέρον T b 7 τε καὶ B T:
καὶ W c 3, 4 ἀποκτείναιεν . . . ἀφανίσαιεν W c 5 γὰρ (ἔν) Ast
ἱερὰ B T W: τὰ ἱερὰ Stobaeus c 7 ἔφη ἔχειν B T: ἔχειν ἔφη W
c 8 ἀνθρωποὶ Voegelin: ἐνθρωποὶ B T W

ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. ἐὰν δ' ἔτι δοκῶσιν ἀσελγαίνειν
 5 καὶ μὴ θέλωσιν ἡσυχίαν ἄγειν, πάλιν αὖ, ἔφη, τεμῶ δίχα,
 ὥστ' ἐφ' ἐνὸς πορεύσονται σκέλους ἀσκολιάζοντες." / ταῦτα
 εἰπὼν ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ ὄσα τέμ-
 10 νοντες καὶ μέλλοντες τὰ ριχέειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ φὰ ταῖς
 ἴθριξίν· ὄντινα δὲ τέμει, τὸν Ἀπόλλω ἐκέλευεν τό τε
 πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ αὐχένος ἡμισυ πρὸς
 τὴν τομήν, ἵνα θεώμενος τὴν αὐτοῦ τμήσῃ κοσμιώτερος
 5 εἶη ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὰλλα ἰασθαι ἐκέλευεν. ὁ δὲ τό τε
 πρόσωπον μετέστρεφε, καὶ συνέλκων πανταχόθεν τὸ δέρμα
 ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὥσπερ τὰ σύσπαστα
 βαλλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατὰ μέσσην τὴν γαστέρα,
 ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. καὶ τὰς μὲν ἄλλας ρυτίδας
 191 τὰς πολλὰς ἐξελέαιε καὶ τὰ στήθη διήρθρον, ἔχων τι
 τοιοῦτον ὄργανον οἷον οἱ σκυτοτόμοι περὶ τὸν καλάποδα
 λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ρυτίδας· ὀλίγας δὲ κατέλιπε,
 τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλόν, μνημίον
 5 εἶναι τοῦ παλαιοῦ πάθους. ἐπειδὴ οὖν ἡ φύσις δίχα
 ἐτμήθη, ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἡμισυ τὸ αὐτοῦ συνῆει, καὶ
 περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις,
 ἐπιθυμοῦντες συμφῦναι, ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ καὶ τῆς
 b ἄλλης ἀργίας διὰ τὸ μηδὲν ἐθέλειν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν.
 καὶ ὁπότε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων, τὸ δὲ λειφθεῖη, τὸ
 † λειφθὲν ἄλλο ἐξήτει καὶ συνεπλέκετο, εἴτε γυναικὸς τῆς
 ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει—ὃ δὴ νῦν γυναῖκα καλοῦμεν—εἴτε
 5 ἀνδρός· καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἐλέησας δὲ ὁ Ζεὺς ἄλλην
 μηχανὴν πορίζεται, καὶ μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς

d 4 δ' ἔτι Stobaeus: δέ τι BTW

d 5 θέλωσιν B Stobaeus:

ἐθέλωσιν T: ἐθέλουσιν W

d 6 ἀσκολιάζοντες W: ἀσκολίζοντες BT

d 7 ὄσα Ruhnken ex Timaeo s. v.: ὡὰ W Stobaeus: ὡὰ BT

ei oi T W Stobaeus: om. B

e 4 θεόμενος W

e 8 βαλλάντια T:

βαλλάντια W: βάλλοντα B

a 2 καλάποδα T: καλόποδα BW

a 6 ξυνῆει T W Stobaeus: ξυνεῖναι B

a 8 λιμοῦ B: τοῦ λιμοῦ T

Stobaeus: τῆς λιμοῦ W

b 4 δὴ νῦν BT: μηδὲ W

b 5 ἀπώλλυντο

T W: ἀπολλυντο B

τὸ πρόσθεν—τέως γὰρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον, καὶ ἐγένων
καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ τέτ- c
τιγες—μετέθηκέ τε οὖν οὕτω αὐτῶν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ
διὰ τούτων τὴν γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησεν, διὰ τοῦ
ἄρρενος ἐν τῷ θήλει, τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ
ἅμα μὲν εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύχοι, γεννώεν καὶ γίγνοιτο τὸ 5
γένος, ἅμα δ' εἰ καὶ ἄρρην ἄρρени, πλησμονὴ γούν γίγνοιτο
τῆς συνουσίας καὶ διαπαύονται καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποντο
καὶ τοῦ ἄλλου βίου ἐπιμελοῖντο. ἔστι δὴ οὖν ἐκ τούτου
ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας d
φύσεως συναγωγὸς καὶ ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ἐν ἐκ δυοῖν καὶ
ἰάσασθαι τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην. ἕκαστος οὖν ἡμῶν
ἔστιν ἀνθρώπου σύμβολον, ἅτε τετμημένος ὥσπερ αἱ ψῆτται, 5
ἐξ ἐνὸς δύο· ζητεῖ δὴ αἰεὶ τὸ αὐτοῦ ἕκαστος σύμβολον,
ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμημά εἰσι, δὲ δὴ
τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο, φιλογύναικές τέ εἰσι καὶ οἱ
πολλοὶ τῶν μοιχῶν ἐκ τούτου τοῦ γένους γεγόνασιν, καὶ
ὅσαι αὖ γυναικες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι ἐκ τούτου e
τοῦ γένους γίγνονται. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν γυναικὸς
τμημά εἰσι, οὐ πάνυ αὐταὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν προσ-
έχουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμέναι
εἰσί, καὶ αἱ ἐταιρίστριαί ἐκ τούτου τοῦ γένους γίγνονται. 5
ὅσοι δὲ ἄρρενος τμημά εἰσι, τὰ ἄρρενα διώκουνσι, καὶ τέως
μὲν ἂν παῖδες ὦσιν, ἅτε τεμάχια ὄντα τοῦ ἄρρενος, φιλοῦσι
τοὺς ἀνδρας καὶ χαίρουσι σὺγκατακείμενοι καὶ συμπεπλε-
γμένοι τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἰσι οὗτοι βέλτιστοι τῶν παίδων 192
καὶ μειρακίων, ἅτε ἀνδρείότατοι ὄντες φύσει· φασὶ δὲ δὴ
τινες αὐτοὺς ἀναίσχυντους εἶναι, ψευδόμενοι· οὐ γὰρ ὑπ'

c 2 αὐτῶν B: αὐτῶν T W: αὐ Schanz πρόσθεν B T W: ἔμπροσθεν
Stobaeus c 3 γένεσιν] γέννησιν Vermehren διὰ . . . θήλει secl.
Jahn c 5 τὸ B T W: del. Usener c 6 ἄρρην B T W: ἄρρεν
al. Stobaeus d 5 δὴ B T: δὲ W ἕκαστος T W: ἕκαστον B
Stobaeus e 2 γυναικὸς B T: γυναικῶν W e 5 αἱ B T: om.
W Stobaeus e 6 τέως B T W Stobaeus: ἕως Ast

ἀναισχυντίας τοῦτο δρῶσιν ἀλλ' ὑπὸ θάρρους καὶ ἀνδρείας
 5 καὶ ἀρρενωπίας, τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι· μέγα δὲ
 τεκμήριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνοι ἀποβαλίνουσιν εἰς
 τὰ πολιτικά ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι. ἐπειδὴν δὲ ἀνδρωθῶσι,
 b παιδεραστοῦσι καὶ πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσ-
 ἔχουσι τὸν νοῦν φύσει, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκάζονται
 ἀλλ' ἐξαρκεῖ αὐτοῖς μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις. πάντως
 μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος παιδεραστῆς τε καὶ φιλεραστῆς γίγνεται,
 5 ἀεὶ τὸ συγγενὲς ἀσπαζόμενος. ὅταν μὲν οὖν καὶ αὐτῷ
 ἐκείνῳ ἐντυχῇ τῷ αὐτοῦ ἡμίσει καὶ ὁ παῖδεραστῆς καὶ
 ἄλλος πᾶς, τότε καὶ θαυμαστά ἐκπλήττονται φιλία τε καὶ
 c οἰκειότητι καὶ ἔρωτι, οὐκ ἐθέλοντες ὡς ἔπος εἰπεῖν χωρί-
 ζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. καὶ οἱ διατελοῦντες
 μετ' ἀλλήλων διὰ βίου οὗτοί εἰσιν, οἳ οὐδ' ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν
 ὅτι βούλονται σφίσι παρ' ἀλλήλων γίγνεσθαι. οὐδενὶ
 5 γὰρ ἂν δόξειεν τοῦτ' εἶναι ἢ τῶν ἀφροδισίων συνοῦσία, ὡς
 ἄρα τούτου ἕνεκα ἕτερος ἐτέρῳ χαίρει συνῶν οὕτως ἐπὶ
 μεγάλης σπουδῆς· ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἐκατέρου ἢ ψυχῇ
 d δῆλη ἐστίν, ἧ οὐ δύναται εἰπεῖν, ἀλλὰ μαντεύεται ἧ βού-
 λεται, καὶ αἰνίττεται. καὶ εἰ αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ κατακει-
 μένοις ἐπιστὰς ὁ Ἕφαιστος, ἔχων τὰ ὄργανα, ἔροιτο· “Τί
 ἔσθ' ἧ βούλεσθε, ὦ ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ' ἀλλήλων γενέ-
 5 σθαι;” καὶ εἰ ἀποροῦντας αὐτοὺς πάλιν ἔροιτο· “Ἄρα γε
 τοῦδε ἐπιθυμεῖτε, ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι ὅτι μάλιστα ἀλλή-
 λους, ὥστε καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν μὴ ἀπολείπεσθαι ἀλλή-
 λων; εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτε, θέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ
 e συμφυσῆσαι εἰς τὸ αὐτό, ὥστε δὴ ὄντας ἕνα γεγενῆσθαι
 καὶ ἕως τ' ἂν ζῆτε, ὡς ἕνα ὄντα, κοινῇ ἀμφοτέρους ζῆν,
 καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνητε, ἐκεῖ αὖ ἐν Ἄιδου ἀντὶ δυοῖν ἕνα
 εἶναι κοινῇ τεθνεώτε· ἀλλ' ὁρᾶτε εἰ τούτου ἐράτε καὶ

b7 ἐκπλήττονται TW : ἐκπλήττοντα B c4 οὐδενὶ Stobaeus :
 οὐδὲν BTW : οὐδὲ scr. rec. c6 χαίρει TW : χαίρειν B d6 ὅτι
 ... d7 ἀπολείπεσθαι om. W d8 θέλω B : ἐθέλω TW συντῆξαι
 BT : ἐντῆξαι W e1 συμφυσῆσαι BTW : συμφῦσαι bt e2 ζῆτε
 ὡς TW : ζητήσεως B

ἐξαρκεῖ ὑμῖν ἂν τούτου τύχητε·” ταυτ’ ἀκούσας ἴσμεν ὅτι 5
 οὐδ’ ἂν εἰς ἐξαρνηθείη οὐδ’ ἄλλο τι ἂν φανείη βουλόμενος,
 ἀλλ’ ἀτεχνῶς οἴοιτ’ ἂν ἀκηκοέναι τοῦτο ὃ πάλαι ἄρα ἐπε-
 θύμει, συνελθὼν καὶ συντακείς τῷ ἐρωμένῳ ἐκ δυοῖν εἰς
 γενέσθαι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἴτιον, ὅτι ἡ ἀρχαία φύσις
 ἡμῶν ἦν αὕτη καὶ ἡμεν ὄλοι· τοῦ ὄλου οὖν τῇ ἐπιθυμίᾳ 10
 καὶ διώξει ἔρως ὄνομα. καὶ πρὸ τοῦ, ὥσπερ λέγω, ἐν 193
 ἡμεν, νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διωκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ,
 καθάπερ Ἀρκάδες ὑπὸ Λακεδαιμονίων· φόβος οὖν ἔστιν,
 εἰ μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεούς, ὅπως μὴ καὶ αὐθις
 διασχισησόμεθα, καὶ περίμεν ἔχοντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς 5
 στήλαις καταγραφὴν ἐκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ
 τὰς ῥῖνας, γεγυθότες ὥσπερ λίσπαι. | ἀλλὰ τούτων ἕνεκα
 πάντ’ ἄνδρα χρὴ ἅπαντα παρακτελέεσθαι εὐσεβεῖν περὶ
 θεούς, ἵνα τὰ μὲν ἐκφύγωμεν, τῶν δὲ τύχωμεν, ὡς ὁ Ἔρως b
 ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός. ᾧ μηδεὶς ἐναντία π^ραττέτω—
 πράττει δ’ ἐναντία ὅστις θεοῖς ἀπεχθάνεται.—φίλοι γὰρ
 γενόμενοι καὶ διαλλαγέντες τῷ θεῷ ἐξευρήσομέν τε καὶ
 ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν, ὃ τῶν νῦν 5
 ὀλίγοι ποιοῦσι. καὶ μή μοι ὑπολάβῃ Ἐρυσίμαχος, κωμωδῶν
 τὸν λόγον, ὡς Πausανίαν καὶ Ἀγάθωνα λέγω—ἴσως μὲν
 γὰρ καὶ οὗτοι τούτων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ εἰσιν ἀμφοτέροι c
 τὴν φύσιν ἄρρενες—λέγω δὲ οὖν ἔγωγε καθ’ ἅπαντων καὶ
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅτι οὕτως ἂν ἡμῶν τὸ γένος εὐδαιμον
 γένοιτο, εἰ ἐκτελέσαιμεν τὸν ἔρωτα καὶ τῶν παιδικῶν τῶν
 αὐτοῦ ἕκαστος τύχοι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπελθὼν φύσιν. εἰ 5
 δὲ τοῦτο ἄριστον, ἀναγκαῖον καὶ τῶν νῦν παρόντων τὸ
 τούτου ἐγγυτάτω ἄριστον εἶναι· τοῦτο δ’ ἐστὶ παιδικῶν τυχεῖν

ε6 ἄλλο τι B: ἄλλο ὅτι TW ε7 τοῦτο δ] τοῦ οὐ Badham
 ε9 τοῦτο] τούτου Bast α5 διασχισησόμεθα TW: διασχησησώ-
 μεθα B α6 καταγραφὴν BTW: καταγραφῆ Schneider: κατὰ
 γραφὴν Ruhnken διαπεπρισμένοι TW: διαπεπρησμένοι B b1 ὡς
 BTW: ὡν recc. b6 μοι B: μου TW c5 τύχοι BT: τύχη W
 c6, 7 τὸ... ἐγγυτάτω BT: τῷ... ἐγγυτάτω W c7 τοῦτο TW:
 τοῦτον B

κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκότων· οὐ δὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες
 d δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν Ἐρωτα, ὃς ἐν τε τῷ παρόντι ἡμᾶς
 πλείστα ὀνύνησι εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων, καὶ εἰς τὸ ἔπειτα
 ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται, ἡμῶν παρεχομένων πρὸς θεοὺς
 εὐσέβειαν, καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν καὶ
 5 ἰασάμενος μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι.

Οὗτος, ἔφη, ὦ Ἐρυξίμαχε, ὁ ἐμὸς λόγος ἐστὶ περὶ
 Ἐρωτος, ἀλλοῖος ἢ ὁ σός. ὥσπερ οὖν ἐδεήθην σου, μὴ
 κωμωδήσης αὐτόν, ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν τί ἕκαστος
 e ἐρεῖ, μᾶλλον δὲ τί ἑκάτερος· Ἀγάθων γὰρ καὶ Σωκράτης
 λοιποί.

Ἄλλὰ πείσομαί σοι, ἔφη φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· καὶ
 γὰρ μοι ὁ λόγος ἠδέως ἐρρήθη. καὶ εἰ μὴ συνήδη Σω-
 5 κράτει τε καὶ Ἀγάθωνι δεινοῖς οὔσι περὶ τὰ ἐρωτικά, πάνν
 ἂν ἐφοβούμην μὴ ἀπορήσωσι λόγων διὰ τὸ πολλὰ καὶ
 παντοδαπὰ εἰρησθαι· νῦν δὲ ὅμως θαρρῶ.

194 Τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν Καλῶς γὰρ αὐτὸς ἠγώνισαι,
 ὦ Ἐρυξίμαχε· εἰ δὲ γένοιο οὐ νῦν ἐγὼ εἶμι, μᾶλλον δὲ
 ἴσως οὐ ἔσομαι ἐπειδὰν καὶ Ἀγάθων εἶπη εὖ, καὶ μάλ' ἂν
 φοβοῖο καὶ ἐν παντὶ εἴης ὥσπερ ἐγὼ νῦν.

5 Φαρμάττειν βούλει με, ὦ Σώκρατες, εἰπεῖν τὸν Ἀγάθωνα,
 ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἶεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην
 ἔχειν ὡς εὖ ἐροῦντος ἐμοῦ.

Ἐπιλήσμων μεντὰν εἶην, ὦ Ἀγάθων, εἰπεῖν τὸν Σω-
 b κράτη, εἰ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην
 ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν, καὶ
 βλέψαντος ἐναντία τοσοῦτῳ θεάτρῳ, μέλλοντος ἐπιδείξεσθαι
 σαντοῦ λόγους, καὶ οὐδ' ὀπωστιοῦν ἐκπλαγέντος, νῦν
 5 οἰηθείην σε θορυβήσεσθαι ἕνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων.

d 1 τε TW: om. B d 7 ἀλλοῖος TW: ἀλλ' οἶος B e 6 ἀπορή-
 σωσι TW: ἀπορήσω B a 2 οὐ νῦν TW: ου νῦν B a 3 ἴσως οὐ
 TW: ἴσως ου B: οὐ ἴσως Schanz post εὖ dist. Vahlen b 2 ὀκρι-
 βάντα TW: ἀκριβαντα B b 3 ἐπιδείξεσθαι B: ἐπιδείξασθαι TW
 b 5 θορυβήσεσθαι TW: θορυβηθήσεσθαι B

Τί δέ, ὦ Σώκρατες; τὸν Ἀγάθωνα φάναι, οὐ δήπου με οὕτω θεάτρου μεστὸν ἠγῆ ὥστε καὶ ἀγνοεῖν ὅτι νοῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἔμφρονες πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι;

Οὐ μεντὰν καλῶς ποιοῖην, φάναι, ὦ Ἀγάθων, περὶ σοῦ c
τι ἐγὼ ἄγροικον δοξάζων· ἀλλ' εὖ οἶδα ὅτι εἴ τισιν ἐντύχοις
οὓς ἠγοῖο σοφούς, μᾶλλον ἂν αὐτῶν φροντίζοις ἢ τῶν
πολλῶν. ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς ὦμεν—ἡμεῖς μὲν γὰρ
καὶ ἐκεῖ παρήμεν καὶ ἡμεν τῶν πολλῶν—εἰ δὲ ἄλλοις 5
ἐντύχοις σοφοῖς, τάχ' ἂν αἰσχύνοιο αὐτούς, εἴ τι ἴσως
οἴοιο αἰσχρὸν ὄν ποιεῖν· ἢ πῶς λέγεις;

Ἀληθῆ λέγεις, φάναι.

Τοὺς δὲ πολλοὺς οὐκ ἂν αἰσχύνοιο εἴ τι οἴοιο αἰσχρὸν
ποιεῖν; 10

Καὶ τὸν Φαῖδρον ἔφη ὑπολαβόντα εἰπεῖν ὦ φίλε d
Ἀγάθων, ἔαν ἀποκρίνη Σωκράτει, οὐδὲν ἔτι διοίσει αὐτῷ
ὀπηροῦν τῶν ἐνθάδε ὀτιοῦν γίνεσθαι, ἔαν μόνον ἔχη ὅτῳ
διαλέγηται, ἄλλως τε καὶ καλῷ. ἐγὼ δὲ ἠδέως μὲν ἀκούω
Σωκράτους διαλεγομένου, ἀναγκαῖον δέ μοι ἐπιμεληθῆναι 5
τοῦ ἐγκωμίου τῷ Ἐρωτι καὶ ἀποδέξασθαι παρ' ἐνὸς ἐκάστου
ὑμῶν τὸν λόγον· ἀποδοὺς οὖν ἐκάτερος τῷ θεῷ οὕτως ἦδη
διαλεγέσθω.

Ἀλλὰ καλῶς λέγεις, ὦ Φαῖδρε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, e
καὶ οὐδέν με κωλύει λέγειν· Σωκράτει γὰρ καὶ αὐθις ἔσται
πολλάκις διαλέγεσθαι.

Ἐγὼ δὲ δὴ βούλομαι πρῶτον μὲν εἰπεῖν ὡς χρή με εἰπεῖν,
ἔπειτα εἰπεῖν. δοκοῦσι γὰρ μοι πάντες οἱ πρόσθεν εἰρηκότες 5
οὐ τὸν θεὸν ἐγκωμιάζειν ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους εὐδαιμονίζειν
τῶν ἀγαθῶν ὧν ὁ θεὸς αὐτοῖς αἴτιος· ὁποῖος δέ τις αὐτὸς ὧν
ταῦτα ἐδωρήσατο, οὐδεὶς εἶρηκεν. εἰς δὲ τρόπος ὀρθὸς παντὸς 195
ἐπαίνου περὶ παντός, λόγῳ διελεῖν οἷος οἶων αἴτιος ὧν

c6 ἴσως secl. Schanz: πῶς Usener c7 ἄν secl. F. A. Wolf
c9 οἴοιο TW: οἴοιτο B e4 ὡς BTW: ἦ vulg. a1 ὀρθὸς B:
om. TW a2 οἷς οἶων ex emend. T: οἷος ὧν BTW

τυγχάνει περὶ οὗ ἂν ὁ λόγος ἦ. οὕτω δὴ τὸν Ἔρωτα καὶ
 ἡμᾶς δίκαιον ἐπαινέσαι πρῶτον αὐτὸν οἶός ἐστιν, ἔπειτα
 5 τὰς δόσεις. φημὶ οὖν ἐγὼ πάντων θεῶν εὐδαιμόνων οὕτων
 Ἔρωτα, εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν, εὐδαιμονέστατον
 εἶναι αὐτῶν, κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. ἔστι δὲ κάλλιστος
 ὦν τοιόσδε. πρῶτον μὲν νεώτατος θεῶν, ὦ Φαίδρε. μέγα
 b δὲ τεκμήριον τῷ λόγῳ αὐτὸς παρέχεται, φεύγων φυγῇ τὸ
 γήρας, ταχὺ ὃν δῆλον ὅτι· θάττον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῖν
 προσέρχεται. ὃ δὴ πέφυκεν Ἔρωσ μισεῖν καὶ οὐδ' ἐντὸς
 πολλοῦ πλησιάζειν. μετὰ δὲ νέων ἀεὶ σύνεστί τε καὶ ἔστιν·
 5 ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει, ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει.
 ἐγὼ δὲ Φαίδρῳ πολλὰ ἄλλα ὁμολογῶν τοῦτο οὐχ ὁμολογῶ,
 ὡς Ἔρωσ Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν, ἀλλὰ
 c φημι νεώτατον αὐτὸν εἶναι θεῶν καὶ ἀεὶ νέον, τὰ δὲ παλαιὰ
 πράγματα περὶ θεοῦς, ἃ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης λέγουσιν,
 Ἀνάγκη καὶ οὐκ Ἔρωτι γεγυῖναι, εἰ ἐκεῖνοι ἀληθῆ ἔλεγον·
 οὐ γὰρ ἂν ἐκτομαὶ οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων ἐγίγνοντο καὶ ἄλλα
 5 πολλὰ καὶ βίαια, εἰ Ἔρωσ ἐν αὐτοῖς ἦν, ἀλλὰ φιλία καὶ
 εἰρήνη, ὡσπερ νῦν, ἐξ οὗ Ἔρωσ τῶν θεῶν βασιλεύει. νέος
 μὲν οὖν ἐστι, πρὸς δὲ τῷ νέῳ ἀπαλός· ποιητοῦ δ' ἐστιν
 d ἐνδεὴς οἶος ἦν Ὀμηρος πρὸς τὸ ἐπιδείξαι θεοῦ ἀπαλότητα.
 Ὀμηρος γὰρ Ἄτην θεόν τέ φησιν εἶναι καὶ ἀπαλὴν—τοὺς
 γοῦν πόδας αὐτῆς ἀπαλοὺς εἶναι—λέγων

τῆς μένθ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδεος
 5 πίνυται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνει.

καλῶ οὖν δοκεῖ μοι τεκμηρίῳ τὴν ἀπαλότητα ἀποφαίνειν,
 ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. τῷ αὐτῷ

b 2 ὃν B W : οὖν T b 3 ἔρωσ T W : ἔρωτος B οὐδ' ἐντὸς Sto-
 baeus : οὐ δόντος B : οὐδ' ὄντος T W b 4 πλησιάζειν T W Stobaeus :
 πλησιάζει B ἔστιν] ἔστι νέος Sauppe : ἔσται Diels c 2 πρά-
 γματα T W Stobaeus : γράμματα B παρμενίδης T W : παρμενίδης B
 d 3 εἶναι B T W : φησιν εἶναι Stobaeus d 4 τῆς B T W Stobaeus :
 τῆ Aristarchus Homeri codices (T 92) οὐδεος B T : οὐδεὶ W Homeri
 codices d 5 πίνυται W et ex πίνυται T : πήδνυται B d 7 τῷ
 αὐτῷ T W Stobaeus : τὸ αὐτὸ B

δὴ καὶ ἡμεῖς χρησόμεθα τεκμηρίῳ περὶ Ἐρωτα ὅτι ἀπαλός. e
 οὐ γὰρ ἐπὶ γῆς βαίνει οὐδ' ἐπὶ κρανίων, ἃ ἔστιν οὐ πάνυ
 μαλακά, ἀλλ' ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει
 καὶ οἰκεῖ. ἐν γὰρ ἤθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν
 οἰκησιν ἴδρυνται, καὶ οὐκ αὖ ἐξῆς ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' 5
 ἦτινι ἂν σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχη, ἀπέρχεται, ἢ δ' ἂν
 μαλακόν, οἰκίζεται. ἀπτόμενον οὖν ἀεὶ καὶ ποσὶν καὶ πάντῃ
 ἐν μαλακωτάτοις τῶν μαλακωτάτων, ἀπαλώτατον ἀνάγκη
 εἶναι. νεώτατος μὲν δὴ ἔστι καὶ ἀπαλώτατος, πρὸς δὲ 196
 τούτοις ὑγρὸς τὸ εἶδος. οὐ γὰρ ἂν οἶός τ' ἦν πάντῃ περι-
 πτύσσεσθαι οὐδὲ διὰ πάσης ψυχῆς καὶ εἰσιῶν τὸ πρῶτον
 λαμβάνειν καὶ ἐξῶν, εἰ σκληρὸς ἦν. συμμέτρου δὲ καὶ
 ὑγρᾶς ἰδέας μέγα τεκμήριον ἢ εὐσχημοσύνη, ὃ δὴ δια- 5
 φερόντως ἐκ πάντων ὁμολογουμένως Ἐρωσ ἐχει. ἀσχημοσύνη
 γὰρ καὶ Ἐρωτι πρὸς ἀλλήλους ἀεὶ πόλεμος. χροῶς δὲ
 κάλλος ἢ κατ' ἀνθὴ δίαίτα τοῦ θεοῦ σημαίνει· ἀνανθεῖ γὰρ
 καὶ ἀπνηθηκότι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ καὶ ἄλλῳ ὄτρωσιν οὐκ b
 ἐνίξει Ἐρωσ, οὗ δ' ἂν εὐανθήσ τε καὶ εὐώδης τόπος ἦ,
 ἐνταῦθα δὲ καὶ ἴζει καὶ μένει.

Περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα ἱκανὰ καὶ ἔτι
 πολλὰ λείπεται, περὶ δὲ ἀρετῆς Ἐρωτος μετὰ ταῦτα λεκτέον, 5
 τὸ μὲν μέγιστον ὅτι Ἐρωσ οὐτ' ἀδικεῖ οὐτ' ἀδικεῖται οὔτε
 ὑπὸ θεοῦ οὔτε θεόν, οὔτε ὑπ' ἀνθρώπου οὔτε ἀνθρωπον. οὔτε
 γὰρ αὐτὸς βία πάσχει, εἴ τι πάσχει—βία γὰρ Ἐρωτος οὐχ
 ἄπτεται· οὔτε ποιῶν ποιεῖ—πᾶς γὰρ ἐκὼν Ἐρωτι πᾶν c
 ὑπηρετεῖ, ἃ δ' ἂν ἐκὼν ἐκόντι ὁμολογήσῃ, φασὶν “οἱ πόλεως
 βασιλῆς νόμοι” δίκαια εἶναι. πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ σωφρο-
 σύνης πλείστης μετέχει. εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη
 τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, Ἐρωτος δὲ μηδεμίαν 5

ε 1 χρησόμεθα W Stobaeus: χρησόμεθα B T ε 5 ἐξῆς T W: ἐξ
 ἦς B α 3 καὶ (ante εἰσιῶν) B T: om. W α 8 τοῦ B T: om. W
 β 3 δὲ Stobaeus: om. B T W ε 2 ἂν B T W Stobaeus: ἂν τις
 vulg. πόλεως B T W: τῶν πόλεων Stobaeus ε 4 πλείστης]
 πλείστον Cobet εἶναι B T: om. W

ἡδονὴν κρείττω εἶναι· εἰ δὲ ἤττους, κρατοῦντ' ἂν ὑπὸ Ἐρωτος, ὁ δὲ κρατοῖ, κρατῶν δὲ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὁ Ἐρως δια-
 φερόντως ἂν σωφρονοῖ. καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν Ἐρωτι
 d “οὐδ' Ἀρης ἀνθίσταται.” οὐ γὰρ ἔχει Ἐρωτὰ Ἀρης,
 ἀλλ' Ἐρως Ἀρη—Ἀφροδίτης, ὡς λόγος—κρείττων δὲ ὁ ἔχων
 τοῦ ἐχομένου· τοῦ δ' ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν πάντων
 ἂν ἀνδρειότατος εἴη. περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ σωφρο-
 5 σύνης καὶ ἀνδρείας τοῦ θεοῦ εἴρηται, περὶ δὲ σοφίας λείπεται
 ὅσον οὖν δυνατόν, πειρατέον μὴ ἐλλείπειν. καὶ πρῶτον μὲν,
 ἴν' αὖ καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω ὥσπερ Ἐρυξί-
 e μαχος τὴν αὐτοῦ, ποιητῆς ὁ θεὸς σοφὸς οὕτως ὥστε καὶ
 ἄλλον ποιῆσαι· πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται, “κἂν ἄμουσος
 ἦ τὸ πρῖν,” οὐ ἂν Ἐρως ἀψηται. ᾧ δὴ πρέπει ἡμᾶς
 μαρτυρίῳ χρῆσθαι, ὅτι ποιητῆς ὁ Ἐρως ἀγαθὸς ἐν κεφαλαίῳ
 5 πᾶσαν ποιήσῃ τὴν κατὰ μουσικὴν· ἂ γάρ τις ἦ μὴ ἔχει ἢ
 μὴ οἶδεν, οὐτ' ἂν ἐτέρῳ δοίη οὐτ' ἂν ἄλλον διδάξειεν. καὶ
 197 μὲν δὴ τὴν γε τῶν ζῴων ποιήσῃ πάντων τίς ἐναντιώσεται
 μὴ οὐχὶ Ἐρωτος εἶναι σοφίαν, ἢ γίγνεται τε καὶ φύεται
 πάντα τὰ ζῶα; ἀλλὰ τὴν τῶν τεχνῶν δημιουργίαν οὐκ
 ἴσμεν, ὅτι οὐ μὲν ἂν ὁ θεὸς οὗτος διδάσκαλος γένηται,
 5 ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη, οὐ δ' ἂν Ἐρως μὴ ἐφά-
 ψηται, σκοτεινός; τοξικὴν γε μὴν καὶ ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν
 Ἀπόλλων ἀνῆύρεν ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἡγεμονεύσαντος,
 b ὥστε καὶ οὗτος Ἐρωτος ἂν εἴη μαθητῆς, καὶ Μοῦσαι
 μουσικῆς καὶ Ἡφαιστος χαλκείας καὶ Ἀθηναῖα ἰστοουργίας
 καὶ Ζεὺς κυβερνᾶν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. ὅθεν δὴ
 καὶ κατεσκευάσθη τῶν θεῶν τὰ πράγματα Ἐρωτος ἐγγε-
 5 νομένου, δῆλον ὅτι κάλλους—αἰσχει γὰρ οὐκ ἐπι ἔρωτος—πρὸ
 τοῦ δέ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ εἶπον, πολλὰ καὶ δευτὰ θεοῖς ἐγγίγνεται,

d 4 ἂν TW: om. B

d 7 ἴν' αὖ TW: αὖ B: ἴν' οὖν Stobaeus

e 2 κἂν TW: καὶ B

e 4 χρῆσθαι BTW: χρήσασθαι Stobaeus

e 5 ἔχει Bw: ἔχη TW

a 1 μὲν BT: μὴν W

b 5 ἐπι scripsi

et sic fort. pr. B (fort. ἔτι Schanz: ἔστιν apogr. D): ἐπεστιν TW
 Stobaeus: ἐνι corr. b: οὐκ ἐνεστιν in marg. rec. b

ὡς λέγεται, διὰ τὴν τῆς Ἀνάγκης βασιλείαν· ἐπειδὴ δ' ὁ θεὸς οὗτος ἔφν, ἐκ τοῦ ἔραν τῶν καλῶν πάντ' ἀγαθὰ γέγονεν καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις.

Οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, Ἐρως πρῶτος αὐτὸς ὧν **c** κάλλιστος καὶ ἄριστος μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. ἐπέρχεται δέ μοί τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν

εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην **5**
νηνεμίαν, ἀνέμων κοίτην ὕπνου τ' ἐνὶ κῆδει.

οὗτος δὲ ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ, **d**
τὰς τοιάσδε συνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεὶς συνιέναι, ἐν ἑορταῖς, ἐν χοροῖς, ἐν θυσίαισι γιγνόμενος ἡγεμῶν· πράγματα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων· φιλόδωρος εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας· Ἰλεως ἀγαθός· θεατὸς σοφοῖς, **5** ἀγαστὸς θεοῖς· ζηλωτὸς ἀμοίροις, κτητὸς εὐμοίροις· τρυφῆς, ἀβρότητος, χλιδῆς, χαρίτων, ἡμέρου, πόθου πατήρ· ἐπιμελῆς ἀγαθῶν, ἀμελῆς κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ, ἐν λόγῳ κυβερνήτης, ἐπιβάτης, παραστάτης τε καὶ σωτήρ **e** ἄριστος, συμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος, ἡγεμῶν κάλλιστος καὶ ἄριστος, ᾧ χρὴ ἔπεισθαι πάντα ἄνδρα ἐφνμνούντα καλῶς, ὧδῆς μετέχοντα ἢν ἄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα. **5**

Οὗτος, ἔφη, ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος, ὦ Φαῖδρε, τῷ θεῷ ἀνακείσθω, τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας, καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι, μετέχων.

c 3 ἔμμετρον **B TW** Stobaeus: ἐμμέτρως Hermogenes **c 6** ἀνέμων **B TW**: τ' ἀνέμων Stobaeus: δ' ἀνέμοις Hermogenes κοίτην **B TW**: κοίτην τ' Stobaeus: κοίτη θ' G. Dindorf τ' ἐνὶ κῆδει Stobaeus Hermogenes: τε νικηδεῖ **B**: τε νηκηδῆ **T**: τε νικῆδει **W** (in marg. γρ. καὶ νηκηδεῖ) **d 3** θυσίαισι **W**: θυσίαις **B T**: εὐθυμῖαις Stobaeus **d 5** Ἰλεως ἀγαθός **B TW**: Ἰλεως ἀγαθοῖς Stobaeus: Ἰλεως ἀγανός Usener **d 7** χλιδῆς (sic) **T** (sed í ex ἡ): χληδης **B**: χληδῆς **W** ἡμέρου **T W**: ἡμέρου **B** πόθου om. Stobaeus **d 8** ἀμελῆς **T W**: ἀμελῆς **B** ἐν φόβῳ ἐν πόθῳ ἐν πόνῳ ἐν μόγῳ Schütz: ἐν πόνῳ ἐν φόβῳ ἐν μόθῳ ἐν μόγῳ Jahn: ἐν πόνῳ ἐν φόβῳ ἐν μόθῳ ἐν λόγῳ Rettig: alii alia **e 2** καὶ **B T**: om. **W** **e 4** καλῶς **B TW**: καλῆς Stobaeus: καλῶς καλῆς vulg.

198 Εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀγάθωνος πάντας ἔφη ὁ Ἀριστόδημος ἀναθορυβῆσαι τοὺς παρόντας, ὡς πρεπόντως τοῦ νεανίσκου εἰρηκότος καὶ αὐτῷ καὶ τῷ θεῷ. τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν βλέψαντα εἰς τὸν Ἐρυξίμαχον, Ἄρά σοι δοκῶ, φάναι, ὦ
5 παῖ Ἀκουμενοῦ, ἀδεὲς πάλοι δέος δεδιέναι, ἀλλ' οὐ μαντικῶς ἂ νυνδὴ ἔλεγον εἰπεῖν, ὅτι Ἀγάθων θαυμαστῶς ἔροί, ἐγὼ δ' ἀπορήσοιμι;

Τὸ μὲν ἕτερον, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, μαντικῶς μοι δοκεῖς εἰρηκέναι, ὅτι Ἀγάθων εὖ ἔρεῖ· τὸ δὲ σὲ ἀπορήσειω,
10 οὐκ οἶμαι.

b Καὶ πῶς, ὦ μακάριε, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος ὅστισοῦν, μέλλων λέξειω μετὰ καλὸν οὕτω καὶ παντοδαπὸν λόγον ῥηθέντα; καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὁμοίως μὲν θαυμαστά· τὸ δὲ ἐπὶ τελευτῆς τοῦ κάλλους
5 τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τίς οὐκ ἂν ἐξεπλάγη ἀκούων; ἐπεὶ ἔγωγε ἐνθυμούμενος ὅτι αὐτὸς οὐχ οἶός τ' ἔσομαι οὐδ' ἐγγὺς τούτων οὐδὲν καλὸν εἰπεῖν, ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου
c ἀποδρὰς ὤχόμην, εἴ πη εἶχον. καὶ γὰρ με Γοργίου ὁ λόγος ἀνεμίμησκει, ὥστε ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπεπόνθη ἐφοβούμην μή μοι τελευτῶν ὁ Ἀγάθων Γοργίου κεφαλὴν
δαινοῦ λέγειω ἐν τῷ λόγῳ ἐπὶ τὸν ἕμῳ λόγῳ πέμψας αὐτόν
5 με λίθον τῇ ἀφωνίᾳ ποιήσειω. καὶ ἐνενόησα τότε ἄρα καταγέλαστος ὢν, ἡνίκα ὑμῖν ὠμολόγουσ ἐν τῷ μέρει μεθ' ὑμῶν ἐγκωμιάσεσθαι τὸν Ἐρωτα καὶ ἔφην εἶναι δαινὸς τὰ ἔρωτικά, οὐδὲν εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος, ὡς ἔδει ἐγκωμιάζειω ὅτιοῦν. ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπ' ἀβελτηρίας ὤμην δεῖν τάληθῆ λέγειω περὶ ἐκάστου τοῦ ἐγκωμιαζομένου, καὶ τοῦτο μὲν
5 ὑπάρχειω, ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων τὰ κάλλιστα ἐκλεγομένους ὡς εὐπρεπέστατα τιθέναι· καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνουσ ὡς εὖ ἔρων, ὡς εἰδὼς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐπαιεῖν ὅτιοῦν. τὸ δὲ ἄρα,

a 2 πρεπόντως bt: πρέποντος BTW a 8 μοι δοκεῖς B: δοκεῖς μοι TW
b 3 οὕτω καὶ παντοδαπὸν B: καὶ παντοδαπὸν οὕτω TW
b 4 μὲν BTW: om. Vind. 21 b 5 ἀκούων BT: om. W b 6 οἶός τ' BT: οἶος W
c 4 ἐν τῷ λόγῳ secl. Usener d 3 ἀβελτηρίας B: ἀβελτηρίας TW

ὡς ἔοικεν, οὐ τοῦτο ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὅτιοῦν, ἀλλὰ τὸ ὡς
 μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα, ἐάν τε ἦ e
 οὕτως ἔχοντα ἐάν τε μή· εἰ δὲ ψευδῆ, οὐδὲν ἄρ' ἦν πρᾶγμα.
 προυρρήθη γάρ, ὡς ἔοικεν, ὅπως ἕκαστος ἡμῶν τὸν Ἐρωτα
 ἐγκωμιάζειν δόξει, οὐχ ὅπως ἐγκωμιάσεται. διὰ ταῦτα δὴ
 οἶμαι πάντα λόγον κινῶντες ἀνατίθετε τῷ Ἐρωτι, καὶ 5
 φατε αὐτὸν τοιοῦτόν τε εἶναι καὶ τοσοῦτων αἴτιον, ὅπως ἂν
 φαίνεται ὡς κάλλιστος καὶ ἄριστος, δήλου ὅτι τοῖς μὴ γιγνώ- 199
 σκουσιν—οὐ γὰρ δήπου τοῖς γε εἰδόσω—καὶ καλῶς γ' ἔχει
 καὶ σεμνῶς ὁ ἔπαινος. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἤδη ἄρα τὸν
 τρόπον τοῦ ἐπαίνου, οὐ δ' εἰδὼς ὑμῖν ὠμολόγησα καὶ αὐτὸς
 ἐν τῷ μέρει ἐπαινέσεσθαι. ἡ γλῶσσα οὖν ὑπέσχετο, ἡ δὲ 5
 φρῆν οὐ· χαιρέτω δή. οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω τοῦτον τὸν
 τρόπον—οὐ γὰρ ἂν δυναίμην—οὐ μέντοι ἀλλὰ τά γε ἀληθῆ,
 εἰ βούλεσθε, ἐθέλω εἰπεῖν κατ' ἑμαυτόν, οὐ πρὸς τοὺς b
 ὑμετέρους λόγους, ἵνα μὴ γέλωτα ὄφλω. ὄρα οὖν, ὦ Φαῖδρε,
 εἴ τι καὶ τοιοῦτου λόγου δέη, περὶ Ἐρωτος τάληθῆ λεγόμενα
 ἀκούειν, ὀνομάσει δὲ καὶ θέσει ῥημάτων τοιαύτη ὁποῖα δᾶν
 τις τύχη ἐπελθοῦσα. 5

Τὸν οὖν Φαῖδρον ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους κελεύειν λέγειν,
 ὅπῃ αὐτὸς οἶοιτο δεῖν εἰπεῖν, ταύτην.

Ἔτι τοίνυν, φάναι, ὦ Φαῖδρε, πάρες μοι Ἀγάθωνα σμίκρ'
 ἅττα ἐρέσθαι, ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ οὕτως ἦδη
 λέγω. 10

Ἄλλὰ παρήμι, φάναι τὸν Φαῖδρον, ἀλλ' ἐρώτα. μετὰ c
 ταῦτα δὴ τὸν Σωκράτη ἔφη ἐνθένδε ποθὲν ἄρξασθαι.

Καὶ μὴν, ὦ φίλε Ἀγάθων, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγή-
 σασθαι τοῦ λόγου, λέγων ὅτι πρῶτον μὲν δέοι αὐτὸν ἐπιδειξαι
 ὁποῖός τις ἐστίν ὁ Ἐρως, ὕστερον δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ταύτην 5

e 4 δόξει Stephanus: δόξη BTW a 2 γὰρ δήπου Cobet: γὰρ ἂν
 που TW: γὰρ που B a 3 ἦδη ἄρα T: ἦδη BW a 5 γλῶσσα W:
 γλῶττα BT b 4 ὀνομάσει W: ὀνόμασι BT δὲν Usener (δὴ ἔν
 Stallbaum): δ' ἂν B: δ' ἂν TW

τὴν ἀρχὴν πάνυ ἀγαμαί. ἴθι οὖν μοι περὶ Ἔρωτος, ἐπειδὴ
καὶ τὰλλα καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς διήλθες οἷός ἐστι, καὶ
d τὸδε εἰπέ· πότερόν ἐστι τοιοῦτος οἷος εἶναι τινος ὁ Ἔρωτος
ἔρωτος, ἢ οὐδενός; ἐρωτῶ δ' οὐκ εἰ μητρός τινος ἢ πατρός
ἐστίν—γελοῖον γὰρ ἂν εἶη τὸ ἐρώτημα εἰ Ἔρωτος ἐστὶν ἔρωτος
μητρός ἢ πατρός—ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸ τοῦτο πατέρα
5 ἠρώτων, ἄρα ὁ πατήρ ἐστὶ πατήρ τινος ἢ οὐ; εἶπες ἂν
δήπου μοι, εἰ ἐβούλου καλῶς ἀποκρίνασθαι, ὅτι ἐστὶν ὑέος
γε ἢ θυγατρὸς ὁ πατήρ πατήρ· ἢ οὐ;

Πάνυ γε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα.

Οὐκοῦν καὶ ἡ μήτηρ ὡσαύτως; Ὁμολογεῖσθαι καὶ τοῦτο.

e Ἔτι τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀπόκριναι ὀλίγῳ πλείω,
ἵνα μᾶλλον καταμάθῃς ὁ βούλομαι. εἰ γὰρ ἐροίμην, “Τί
δέ; ἀδελφός, αὐτὸ τοῦθ' ὅπερ ἐστίν, ἐστὶ τινὸς ἀδελφὸς ἢ
οὐ;” Φάναι εἶναι.

5 Οὐκοῦν ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς; Ὁμολογεῖν.

Πειρῶ δὴ, φάναι, καὶ τὸν ἔρωτα εἰπεῖν. ὁ Ἔρωτος ἔρωτος
ἐστὶν οὐδενός ἢ τινός;

Πάνυ μὲν οὖν ἐστίν.

200 Τοῦτο μὲν τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, φύλαξον παρὰ
σαντῶ μεμνημένος ὅτου· τοσόνδε δὲ εἰπέ, πότερον ὁ Ἔρωτος
ἐκείνου οὐ ἐστὶν ἔρωτος, ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ ἢ οὐ;

Πάνυ γε, φάναι.

5 Πότερον ἔχων αὐτὸ οὐ ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾶ, εἴτα ἐπιθυμεῖ
τε καὶ ἐρᾶ, ἢ οὐκ ἔχων;

Οὐκ ἔχων, ὡς τὸ εἰκός γε, φάναι.

Σκόπει δὴ, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀντὶ τοῦ εἰκότος εἰ
ἀνάγκη οὕτως, τὸ ἐπιθυμοῦν ἐπιθυμεῖν οὐ ἐνδεές ἐστίν, ἢ μὴ
b ἐπιθυμεῖν, ἐὰν μὴ ἐνδεές ᾖ; ἐμοὶ μὲν γὰρ θαυμαστῶς δοκεῖ,
ᾧ Ἀγάθων, ὡς ἀνάγκη εἶναι· σοὶ δὲ πῶς;

Κάμοί, φάναι, δοκεῖ.

σ γ οἷός B: οἷος τ' T W d ι ἔρωτος ἔρωτος B W: ἔρωτος T d 9 ὁμο-
λογεῖσθαι B T W: ὁμολογήσασθαι vulg.: ὁμολογεῖν Stallbaum a 8 σκόπει
B T: σκοπεῖν W εἰκότος B T: εἰκότως W

Καλῶς λέγεις. ἄρ' οὖν βούλοισι' ἄν τις μέγας ὦν μέγας
εἶναι, ἢ ἰσχυρὸς ὦν ἰσχυρός; 5

Ἄδύνατον ἐκ τῶν ὁμολογημένων.

Οὐ γάρ που ἐνδεὴς ἂν εἴη τούτων ὃ γε ὦν.

Ἀληθῆ λέγεις.

Εἰ γὰρ καὶ ἰσχυρὸς ὦν βούλοισι ἰσχυρὸς εἶναι, φάναι τὸν
Σωκράτη, καὶ ταχύς ὦν ταχύς, καὶ ὑγιής ὦν ὑγιής—ἴσως 10
γὰρ ἂν τις ταῦτα οἰηθείη καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τοὺς ὄντας
τε τοιοῦτους καὶ ἔχοντας ταῦτα τούτων ἄπερ ἔχουσι καὶ c
ἐπιθυμεῖν, ἴν' οὖν μὴ ἐξαπατηθῶμεν, τούτου ἔνεκα λέγω—
τούτοις γάρ, ὧ Ἀγάθων, εἰ ἐννοεῖς, ἔχειω μὲν ἕκαστα
τούτων ἐν τῷ παρόντι ἀνάγκη ἂ ἔχουσιν, ἐάντε βούλωνται
ἐάντε μὴ, καὶ τούτου γε δήπου τίς ἂν ἐπιθυμήσειεν; ἀλλ' 5
ὅταν τις λέγῃ ὅτι ἐγὼ ὑγιαίνων βούλομαι καὶ ὑγιαίνειν,
καὶ πλουτῶν βούλομαι καὶ πλουτεῖν, καὶ ἐπιθυμῶ αὐτῶν
τούτων ἂ ἔχω, εἴπομεν ἂν αὐτῷ ὅτι σύ, ὧ ἄνθρωπε,
πλοῦτον κεκτημένος καὶ ὑγίαιαν καὶ ἰσχύν βούλει καὶ εἰς d
τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα κεκτηθῆσθαι, ἐπεὶ ἐν τῷ γε νῦν
παρόντι, εἴτε βούλει εἴτε μὴ, ἔχεις· σκόπει οὖν, ὅταν
τοῦτο λέγῃς, ὅτι ἐπιθυμῶ τῶν παρόντων, εἰ ἄλλο τι λέγεις
ἢ τόδε, ὅτι βούλομαι τὰ νῦν παρόντα καὶ εἰς τὸν ἔπειτα 5
χρόνον παρεῖναι. ἄλλο τι ὁμολογοῖ ἄν; Συμφάναι ἔφη τὸν
Ἀγάθωνα.

Εἰπεῖν δὴ τὸν Σωκράτη, Οὐκοῦν τοῦτό γ' ἐστὶν ἐκείνου
ἐρᾶν, ὃ οὐπω ἔτοιμον αὐτῷ ἐστὶν οὐδὲ ἔχει, τὸ εἰς τὸν
ἔπειτα χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτῷ σφωζόμενα καὶ παρόντα; 10

Πάνυ γε, φάναι. e

Καὶ οὗτος ἄρα καὶ ἄλλος πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν τοῦ μὴ ἐτοίμου
ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦ μὴ παρόντος, καὶ ὃ μὴ ἔχει καὶ ὃ μὴ ἔστιν

b6 ὁμολογημένων B TW: ὁμολογουμένων vulg. b9 καὶ B T:
om. W b11 ταῦτα B: ταυτὶ T W c3 ἕκαστα B TW: ἕκαστον
vulg. c7 καὶ πλουτεῖν B: πλουτεῖν T W d3 ἔχεις T W:
ἔχῃς B d8 οὐκοῦν B W: οὐκοῦν δὴ pr. T d9 τὸ... d10 παρόντα
secl. Badham d9 τὸ T W: τὰ B d10 καὶ T W: μοι B: τὰ
νῦν al. vulg. e2 ἄλλος B W: ὁ ἄλλος T

αὐτὸς καὶ οὐ ἐνδεής ἐστι, τοιαῦτ' ἅττα ἐστὶν ὧν ἡ ἐπιθυμία
5 τε καὶ ὁ ἔρως ἐστίν;

Πάνυ γ', εἰπεῖν.

Ἴθι δὴ, φάναι τὸν Σωκράτη, ἀνομολογησόμεθα τὰ εἰρη-
μένα. ἄλλο τι ἔστιν ὁ Ἔρως πρῶτον μὲν τιῶν, ἔπειτα
τούτων ὧν ἂν ἐνδεια παρῆ αὐτῷ;

201 Naί, φάναι.

Ἐπὶ δὴ τούτοις ἀναμνήσθητι τίνων ἔφησθα ἐν τῷ λόγῳ
εἶναι τὸν Ἔρωτα· εἰ δὲ βούλει, ἐγὼ σε ἀναμνήσω. οἶμαι
γάρ σε οὕτωςί πως εἰπεῖν, ὅτι τοῖς θεοῖς κατεσκευάσθη τὰ
5 πράγματα δι' ἔρωτα καλῶν· αἰσχροῦν γὰρ οὐκ εἶη ἔρως. οὐχ
οὕτωςί πως ἔλεγες;

Εἶπον γάρ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα.

Καὶ ἐπεικῶς γε λέγεις, ὦ ἐταῖρε, φάναι τὸν Σωκράτη·
καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄλλο τι ὁ Ἔρως κάλλους ἂν εἶη
10 ἔρως, αἰσχους δὲ οὐ; Ὁμολόγει.

b Οὐκοῦν ὠμολόγηται, οὐ ἐνδεής ἐστι καὶ μὴ ἔχει, τούτου
ἐρᾶν;

Naί, εἰπεῖν.

Ἐνδεής ἄρ' ἐστὶ καὶ οὐκ ἔχει ὁ Ἔρως κάλλος.

5 Ἀνάγκη, φάναι.

Τί δέ; τὸ ἐνδεές κάλλους καὶ μηδαμῆ κεκτημένου κάλλος
ἄρα λέγεις σὺ καλὸν εἶναι;

Οὐ δῆτα.

Ἔτι οὖν ὁμολογεῖς Ἔρωτα καλὸν εἶναι, εἰ ταῦτα οὕτως
10 ἔχει;

Καὶ τὸν Ἀγάθωνα εἰπεῖν Κινδυνεύω, ὦ Σώκρατες, οὐδὲν
εἰδέναι ὧν τότε εἶπον.

c Καὶ μὴν καλῶς γε εἶπες, φάναι, ὦ Ἀγάθων. ἀλλὰ
σμικρὸν ἔτι εἰπέ· τάγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ σοι εἶναι;

Ἔμοιγε.

ο 5 τε om. W ο 7 ἀνομολογησόμεθα W α 5 ἔρως BT Oxy. :
ὁ ἔρως W α 9 τι δ] η s. v. Oxy. b 1 ἔχη BTW b 2 ἐρᾶι W
c 1 εἰπας Oxy.

Εἰ ἄρα ὁ Ἔρως τῶν καλῶν ἐνδεής ἐστι, τὰ δὲ ἀγαθὰ
καλά, κἂν τῶν ἀγαθῶν ἐνδεής εἴη. 5

Ἐγώ, φάναι, ὦ Σώκρατες, σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην ἀντι-
λέγειν, ἀλλ' οὕτως ἐχέτω ὡς σὺ λέγεις.

Οὐ μὲν οὖν τῇ ἀληθείᾳ, φάναι, ὦ φιλούμενε Ἀγάθων,
δύνασαι ἀντιλέγειν, ἐπεὶ Σωκράτει γε οὐδὲν χαλεπόν.

Καὶ σὲ μὲν γε ἤδη ἐάσω· τὸν δὲ λόγον τὸν περὶ τοῦ d
Ἔρωτος, ὃν ποτ' ἤκουσα γυναικὸς Μαντικῆς Διοτίμας, ἣ
ταυτὰ τε σοφῆ ἦν καὶ ἄλλα πολλά—καὶ Ἀθηναίοις ποτὲ
θυσασμένοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς
νόσου, ἣ δὴ καὶ ἐμὲ τὰ ἐρωτικὰ ἐδίδαξεν—ὃν οὖν ἐκείνη 5
ἔλεγε λόγον, πειράσομαι ὑμῖν διελθεῖν ἐκ τῶν ὁμολογη-
μένων ἐμοὶ καὶ Ἀγάθωνι, αὐτὸς ἐπ' ἐμαντοῦ, ὅπως ἂν
δύνωμαι. δεῖ δὴ, ὦ Ἀγάθων, ὥσπερ σὺ διηγῆσω, διελθεῖν
αὐτὸν πρῶτον, τίς ἐστιν ὁ Ἔρως καὶ ποῖός τις, ἔπειτα τὰ e
ἔργα αὐτοῦ. δοκεῖ οὖν μοι ῥᾶστον εἶναι οὕτω διελθεῖν, ὡς
ποτέ με ἡ ξένη ἀνακρίνουσα διήκει. σχεδὸν γάρ τι καὶ ἐγὼ
πρὸς αὐτὴν ἕτερα τοιαῦτα ἔλεγον οἷά περ νῦν πρὸς ἐμὲ
Ἀγάθων, ὡς εἶη ὁ Ἔρως μέγας θεός, εἶη δὲ τῶν καλῶν 5
ἤλεγχε δὴ με τούτοις τοῖς λόγοις οἷσπερ ἐγὼ τοῦτου, ὡς
οὔτε καλὸς εἶη κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον οὔτε ἀγαθός.

Καὶ ἐγώ, Πῶς λέγεις, ἔφην, ὦ Διοτίμα; αἰσχροὺς ἄρα ὁ
Ἔρως ἐστὶ καὶ κακός;

Καὶ ἦ, Οὐκ εὐφημήσεις; ἔφη· ἦ οἶε, ὅτι ἂν μὴ καλὸν 10
ἦ, ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι αἰσχρόν;

Μάλιστα γε. 202

Ἦ καὶ ἂν μὴ σοφόν, ἀμαθές; ἦ οὐκ ἤσθησαι ὅτι ἔστιν
τι μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας;

Τί τοῦτο;

ο8 φιλε Oxy. d2 μαντικῆς BT Oxy.: μαντικῆς W d4 [ε]ποιη-
σατο (της s. v.) Oxy. d5 λογὸν ἐκεῖνη ἐλεγεν Oxy. d7 ἐπ'
Oxy.: ἀπ' BTW d8 δεῖ δὴ T'W Oxy.: δεῖλη B διηγῆσω
BTW Oxy.: δὴ ἠγήσω Schanz e1 οποιος Oxy. e3 γὰρ]
de Oxy. e8 πωσ ἐφη λεγεις Oxy.

- 5 Τὸ ὀρθὰ δοξάζειν καὶ ἄνευ τοῦ ἔχειν λόγον δοῦναι οὐκ οἶσθ', ἔφη, οὔτε ἐπίστασθαί ἐστιν—ἄλογον γὰρ πρᾶγμα πῶς ἂν εἶη ἐπιστήμη;—οὔτε ἀμαθία—τὸ γὰρ τοῦ ὄντος τυγχάνου πῶς ἂν εἶη ἀμαθία;—ἔστι δὲ δήπου τοιοῦτον ἡ ὀρθὴ δόξα, μεταξὺ φρονήσεως καὶ ἀμαθίας.
- 10 Ἄληθῆ, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις.
- b Μὴ τοίνυν ἀνάγκαζε ὃ μὴ καλὸν ἐστὶν αἰσχρὸν εἶναι, μηδὲ ὃ μὴ ἀγαθόν, κακόν. οὕτω δὲ καὶ τὸν Ἑρωτα ἐπειδὴ αὐτὸς ὁμολογεῖς μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ καλόν, μηδὲν τι μᾶλλον οἴου δεῖν αὐτὸν αἰσχρὸν καὶ κακόν εἶναι, ἀλλὰ τι
- 5 μεταξύ, ἔφη, τούτοις.
- Καὶ μὴν, ἦν δ' ἐγώ, ὁμολογεῖται γε παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι.
- Τῶν μὴ εἰδόντων, ἔφη, πάντων λέγεις, ἢ καὶ τῶν εἰδόντων; Συμπάντων μὲν οὖν.
- 10 Καὶ ἡ γελάσασα Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες,
- c ὁμολογοῖτο μέγας θεὸς εἶναι παρὰ τούτων, οἳ φασιν αὐτὸν οὐδὲ θεὸν εἶναι;
- Τίνες οὗτοι; ἦν δ' ἐγώ.
- Εἷς μὲν, ἔφη, σύ, μία δ' ἐγώ.
- 5 Κἀγὼ εἶπον, Πῶς τοῦτο, ἔφην, λέγεις;
- Καὶ ἦ, Ῥαδίως, ἔφη. λέγε γάρ μοι, οὐ πάντα θεοὺς φῆς εὐδαίμονας εἶναι καὶ καλοῦς; ἢ τολμήσαις ἂν τινα μὴ φάναι καλόν τε καὶ εὐδαίμονα θεῶν εἶναι;
- Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφην.
- 10 Εὐδαίμονας δὲ δὴ λέγεις οὐ τοὺς τάγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κεκτημένους;
- Πάνυ γε.
- d Ἄλλὰ μὴν Ἑρωτά γε ὁμολόγηκας δι' ἔνδειαν τῶν
- a 5 τὸ B T Oxy. : τὰ W ὀρθὰ δοξάζειν TW Oxy. : ὀρθοδοξάζειν B καὶ om. Oxy. b 5 τουτοιον εφη Oxy. b 6 γε BT Oxy. : μοι W c 8 θεῶν BT W Oxy. : θεὸν W² (o s. v.) c 10 τάγαθὰ B T Oxy. Stobaeus : ἀγαθοὺς καὶ τάγαθὰ W τὰ B Oxy. : om. TW Stobaeus d 1, 2 τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν Stobaeus

ἀγαθῶν καὶ καλῶν ἐπιθυμεῖν αὐτῶν τούτων ὧν ἐνδείξ
ἐστιν.

᾿Ωμολόγηκα γάρ.

Πῶς ἂν οὖν θεὸς εἴη ὃ γε τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἄμοιρος; 5
Οὐδαμῶς, ὡς γ' εἰκεν.

᾿Ορᾶς οὖν, ἔφη, ὅτι καὶ σὺ Ἔρωτα οὐ θεὸν νομίζεις;

Τί οὖν ἂν, ἔφην, εἴη ὁ Ἔρωτος; θνητός;

Ἦκιστά γε.

Ἄλλὰ τί μήν;

10

Ὡσπερ τὰ πρότερα, ἔφη, μεταξὺ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου.

Τί οὖν, ὦ Διοτίμα;

Δαίμων μέγας, ὦ Σώκρατες· καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον
μεταξύ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ. e

Τίνα, ἦν δ' ἐγώ, δύναμιν ἔχον;

Ἐρμηνεύον καὶ διαπορθμεύον θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων
καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν, τῶν μὲν τὰς δεήσεις καὶ
θυσίας, τῶν δὲ τὰς ἐπιτάξεις τε καὶ ἀμοιβὰς τῶν θυσιῶν, 5
ἐν μέσῳ δὲ ὄν ἀμφοτέρων συμπληροῦ, ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ
αὐτῷ συνδεδέσθαι. διὰ τούτου καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ
καὶ ἡ τῶν ἱερέων τέχνη τῶν τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τελετὰς
καὶ τὰς ἐπιτάξεις καὶ τὴν μαντείαν πᾶσαν καὶ γοητείαν. θεὸς 203
δὲ ἀνθρώπων οὐ μείγνυται, ἀλλὰ διὰ τούτου πᾶσά ἐστιν ἡ
ὀμιλία καὶ ἡ διάλεκτος θεοῖς πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ἐγγρη-
γορόσι καὶ καθεύδουσιν· καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς
δαιμόνιος ἀνὴρ, ὁ δὲ ἄλλο τι σοφὸς ὧν ἡ περὶ τέχνας 5
ἡ χειρουργίας τινας βάνουσος. οὗτοι δὲ οἱ δαίμονες

d 5 ἂν B Oxy. Stobaeus: δ' ἂν TW τῶν TW Oxy. Stobaeus:
γ' ὧν B d 6 ὡς γ' BT: ὡς γε Oxy.: γ' ὡς W: ὡστ' Stobaeus
d 11 ἔφη TW Oxy.: ἔφην B Stobaeus e 1 τε BT Oxy.: om. W
Stobaeus e 8 τελετὰς TW: τὰς τελετὰς B Oxy. Stobaeus
a 1 μαντείαν BTW Oxy. Stobaeus: μαγγανείαν Geel: μαγείαν Badham
a 4 σοφὸς BTW Oxy.: σφοδρὸς Stobaeus a 5 ὧν BTW Oxy.:
om. Stobaeus a 6 ἢ BTW: ἡ περὶ Oxy. Stobaeus βανουσους
Oxy.

πολλοὶ καὶ παντοδαποί εἰσι, εἰς δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ὁ Ἔρως.

- Πατὴρ δέ, ἦν δ' ἐγώ, τίνος ἐστὶ καὶ μητρός;
- b . . . Μακρότερον μὲν, ἔφη, διηγήσασθαι ὄμως δέ σοι ἐρῶ. ὅτε γὰρ ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη, ἡστιῶντο οἱ θεοὶ οἱ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Μήτηδος υἱὸς Πόρος. ἐπειδὴ δὲ ἐδείπνησαν, προσαιτήσουσα οἶον δὴ εὐωχίας οὕσης ἀφίκετο ἡ Πενία, καὶ
- 5 ἦν περὶ τὰς θύρας. ὁ οὖν Πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος— οἶνος γὰρ οὐπω ἦν—εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ἤυδεν. ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τὴν αὐτῆς ἀπορίαν παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατα-
- c κλίνεται τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα. διὸ δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως, γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις, καὶ ἅμα φύσει ἐρα-
- 5 στήης ὦν περὶ τὸ καλὸν καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὕσης. ἅτε οὖν Πόρου καὶ Πενίας υἱὸς ὦν ὁ Ἔρως ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκεν. πρῶτον μὲν πένης ἀεὶ ἐστὶ, καὶ πολλοῦ δεῖ ἀπαλός τε καὶ καλός, οἶον οἱ πολλοὶ οἶονται, ἀλλὰ σκληρὸς
- d καὶ αὐχμηρὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετῆς ἀεὶ ὦν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώ-
- 5 μενος, τὴν τῆς μητρός φύσιν ἔχων, ἀεὶ ἐνδεία σύνοικος. κατὰ δὲ αὐτὸν τὸν πατέρα ἐπίβουλός ἐστι τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς
- 5 ἀγαθοῖς, ἀνδρείος ὦν καὶ ἴτης καὶ σύντομος, θηρευτῆς δεινός, ἀεὶ τινας πλέκων μηχανάς, καὶ φρονήσεως ἐπι-
- θυμητῆς καὶ πόριμος, φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου, δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής· καὶ οὔτε ὡς
- e ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θάλλει τε καὶ ζῆ, ὅταν εὐπορήσῃ, τοτὲ δὲ ἀποθνή-

a 7 καὶ prius BTW : τε καὶ Oxy. Stobaeus a 9 τίνος ἐστὶ καὶ μητρός BW et corr. T : καὶ μητρός τίνος ἐστὶ(ν) T Oxy. b 2 ἡστιῶντο BT : εἰστιῶντο B² Wt : ἴστιωντο Oxy. b 4 προσαιτῆς οὕσα B Origenes b 6 ἐξελθὼν Oxy. c 1 δὴ καὶ B T Oxy. : δὴ W c 6 πένης B δει B T Oxy. : δὴ W d 2 ὑπαίθριος B W Oxy. : ὑπαίθριος T d 4 τοῖς alterum om. Oxy. d 7 πόριμος φιλοσοφῶν T W Oxy. : πορισμός φιλοσόφων B d 8 καὶ prius om. Oxy. e 1 αὐτῆς om. Oxy. e 2 τε TW : om. B Oxy.

σκει, πάλιν δὲ ἀναβιώσκειται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, τὸ δὲ ποριζόμενον αἰεὶ ὑπεκρεῖ, ὥστε οὔτε ἔρως ποτὲ οὔτε πλουτεῖ, σοφίας τε αὖ καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν. 5 ἔχει γὰρ ὧδε. θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' ἐπιθυμεῖ σοφὸς 204 γενέσθαι—ἔστι γάρ—οὐδ' εἴ τις ἄλλος σοφός, οὐ φιλοσοφεῖ. οὐδ' αὖ οἱ ἀμαθεῖς φιλοσοφοῦσιν οὐδ' ἐπιθυμοῦσι σοφοὶ γενέσθαι· αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία, τὸ μὴ ὄντα καλὸν κάγαθὸν μηδὲ φρόνιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι 5 ἰκανόν. οὐκ οὖν ἐπιθυμεῖ ὁ μὴ οἰόμενος ἐνδεῆς εἶναι οὐ ἂν μὴ οἴηται ἐπιδείσθαι.

Τίνες οὖν, ἔφη, ἐγώ, ὦ Διοτίμα, οἱ φιλοσοφούντες, εἰ μήτε οἱ σοφοὶ μήτε οἱ ἀμαθεῖς;

Δῆλον δὴ, ἔφη, τοῦτό γε ἦδη καὶ παιδί, ὅτι οἱ μεταξὺ b τούτων ἀμφοτέρων, ὧν ἂν εἴη καὶ ὁ ἔρως. ἔστιν γὰρ δὴ τῶν καλλίστων ἢ σοφία, ἔρως δ' ἐστὶν ἔρως περὶ τὸ καλόν, ὥστε ἀναγκαῖον ἔρωτα φιλόσοφον εἶναι, φιλόσοφον δὲ ὄντα μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς. αἰτία δὲ αὐτῷ καὶ 5 τούτων ἢ γένεσις· πατρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἐστὶ καὶ εὐπόρου, μητρὸς δὲ οὐ σοφῆς καὶ ἀπόρου. ἢ μὲν οὖν φύσις τοῦ δαίμονος, ὦ φίλε Σώκρατες, αὕτη· ὃν δὲ σὺ ᾤκηθης ἔρωτα εἶναι, θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες. ᾤκηθης δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ c τεκμαιρομένη ἐξ ὧν σὺ λέγεις, τὸ ἐρώμενον ἔρωτα εἶναι, οὐ τὸ ἐρῶν· διὰ ταῦτά σοι οἶμαι πάγκαλος ἐφαίνετο ὁ ἔρως. καὶ γὰρ ἔστι τὸ ἐραστὸν τὸ τῷ ὄντι καλὸν καὶ ἄβρὸν καὶ τέλειον καὶ μακαριστόν· τὸ δὲ γε ἐρῶν ἄλλην 5 ἰδέαν τοιαύτην ἔχον, οἶαν ἐγὼ διήλθον.

Καὶ ἐγὼ εἶπον, εἶπεν δὴ, ὦ ξένη, καλῶς γὰρ λέγεις· τοιοῦτος ὧν ὁ ἔρως τίνα χρεῖαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις;

Τοῦτο δὴ μετὰ ταῦτ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, πειράσομαι σε d διδάξαι. ἔστι μὲν γὰρ δὴ τοιοῦτος καὶ οὕτω γεγυῶς ὁ

ε 3 πάλιν s. v. iterat corr. Oxy. ε 5 τε αὐτὸ καὶ T W : τε καὶ B :
 και (αν s. v.) Oxy. α 5 αὐτῷ (αὐτῷ) B² T W Oxy. : αὐτὸ B b 1 δὴ
 T W Oxy. : ὅτι B b 2 ἂν εἴη Oxy. : ἂν B T W c 2 ελεγεσ
 Oxy. εἶναι ἔρωτα Oxy.

Ἐρωσ, ἔστι δὲ τῶν καλῶν, ὡς σὺ φῆς. εἰ δέ τις ἡμᾶς
ἔροιτο· Τί τῶν καλῶν ἔστιν ὁ Ἐρωσ, ὃν Σώκρατες τὸν ἐρωτῶν

5 καὶ Διοτίμα; ὧδε δὲ σαφέστερον· ἐρᾶ ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν· τί ἐρᾶ;

Καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι Γενέσθαι αὐτῷ.

Ἄλλ' ἔτι ποθεῖ, ἔφη, ἢ ἀπόκρισις ἐρώτησιν τοιάνδε· Τί
ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν γένηται τὰ καλά;

10 Οὐ πάνυ ἔφη ἔτι ἔχειν ἐγὼ πρὸς ταύτην τὴν ἐρώτησιν
προχείρως ἀποκρίνασθαι.

e Ἄλλ', ἔφη, ὥσπερ ἂν εἴ τις μεταβαλὼν ἀντὶ τοῦ καλοῦ
τῷ ἀγαθῷ χρώμενος πυνθάνοιτο· Φέρε, ὦ Σώκρατες, ἐρᾶ ὁ
ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν· τί ἐρᾶ; τι; *τί ἐρᾶ ὁ ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν*

Γενέσθαι, ἦν δ' ἐγώ, αὐτῷ.

5 Καὶ τί ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν γένηται τὰγαθά;

Τοῦτ' εὐπορώτερον, ἦν δ' ἐγώ, ἔχω ἀποκρίνασθαι, ὅτι
εὐδαίμων ἔσται.

205 . Κτήσει γάρ, ἔφη, ἀγαθῶν οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες, καὶ
οὐκέτι προσδεῖ ἐρέσθαι ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι
ὁ βουλόμενος; ἀλλὰ τέλος δοκεῖ ἔχειν ἢ ἀπόκρισις.

Ἀληθῆ λέγεις, εἶπον ἐγώ.

5 Ταύτην δὴ τὴν βούλησιν καὶ τὸν ἔρωτα τοῦτον πότερα
κοινὸν οἶε εἶναι πάντων ἀνθρώπων, καὶ πάντας τὰγαθὰ
βούλεσθαι αὐτοῖς εἶναι ἀεὶ, ἢ πῶς λέγεις;

Οὕτως, ἦν δ' ἐγώ· κοινὸν εἶναι πάντων.

b Τί δὴ οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ πάντας ἐρᾶν φαμεν,
εἴπερ γε πάντες τῶν αὐτῶν ἐρῶσι καὶ ἀεὶ, ἀλλὰ τινὰς φαμεν
ἐρᾶν, τοὺς δ' οὐ;

Θαυμάζω, ἦν δ' ἐγώ, καὶ αὐτός.

Ἄλλὰ μὴ θαύμαζ', ἔφη· ἀφελόντες γὰρ ἄρα τοῦ ἔρωτός

d₄ τε B Oxy.: om. T W d₅ ἐρᾶ B T W Oxy.: ἐρῶ b vulg.
d₈ ἔτι ποθεῖ T W Oxy.: ἐπιποθεῖ B e₂ ἐρᾶ B T W Oxy.: ἐρῶ
vulg. a₁ ἀγάθων B a₅ δὴ T W: δὲ B Oxy. a₆ οἶε εἶναι
B T: εἶναι οἶε W b₄ ἄρα T Oxy.: om. B W ἔρωτος B W:
ἐρώντος T

τι εἶδος ὀνομάζομεν, τὸ τοῦ ὄλου ἐπιτιθέετες ὄνομα, ἔρωτα, 5
τὰ δὲ ἄλλα ἄλλοις καταχρώμεθα ὀνόμασιν.

᾽Ὡσπερ τίς; ἦν δ' ἐγώ.

᾽Ὡσπερ τὸδε. οἴσθ' ὅτι ποιήσεις ἐστὶ τι πολὺ· ἢ γάρ
τοὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν ἰόντι ὄσφουν αἰτία πᾶσά ἐστι
ποιήσεις, ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι c
ποιήσεις εἰςὶ καὶ οἱ τούτων δημιουργοὶ πάντες ποιηταί.

Ἄληθῆ λέγεις.

Ἄλλ' ὅμως, ἦ δ' ἦ, οἴσθ' ὅτι οὐ καλοῦνται ποιηταὶ ἀλλὰ
ἄλλα ἔχουσιν ὀνόματα, ἀπὸ δὲ πάσης τῆς ποιήσεως ἐν 5
μόριον ἀφορισθὲν τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα τῷ
τοῦ ὄλου ὀνόματι προσαγορεύεται. ποιήσεις γὰρ τοῦτο
μόνον καλεῖται, καὶ οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μόριον τῆς ποιήσεως
ποιηταί.

Ἄληθῆ λέγεις, ἔφη.

10

Οὕτω τοῖνυν καὶ περὶ τὸν ἔρωτα. τὸ μὲν κεφάλαιόν ἐστι d
πᾶσα ἢ τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμία καὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν ὁ μέ-
γιστός τε καὶ δολερὸς ἔρως παντί· ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλη
τρεπόμενοι πολλαχῆ ἐπ' αὐτόν, ἢ κατὰ χρηματισμὸν ἢ κατὰ
φιλογυμναστίαν ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, οὔτε ἐρᾶν καλοῦνται 5
οὔτε ἐρασταί, οἱ δὲ κατὰ ἐν τι εἶδος ἰόντες τε καὶ ἐσπου-
δακότες τὸ τοῦ ὄλου ὄνομα ἰσχουσιν, ἔρωτά τε καὶ ἐρᾶν καὶ
ἐρασταί.

Κινδυνεύεις ἀληθῆ, ἔφη ἐγώ, λέγεις.

Καὶ λέγεται μὲν γέ τις, ἔφη, λόγος, ὡς οἱ ἂν τὸ ἡμισυ 10
ἑαυτῶν ζητῶσιν, οὗτοι ἐρώσω· ὁ δ' ἐμὸς λόγος οὔτε ἡμίσεός e
φησιν εἶναι τὸν ἔρωτα οὔτε ὄλου, ἐὰν μὴ τυγχάνῃ γέ που,
ὦ ἐταῖρε, ἀγαθὸν ὄν, ἐπεὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖρας
ἐθέλουσιν ἀποτέμνεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν αὐτοῖς δοκῇ τὰ

b9 τοι Vind. 21 : τι BTW : τω Oxy. (in marg. δ) c4 η δ η
Oxy. : ἡδη BTW οὐ BT Oxy. : om. W c5 ἔχουσιν TW Oxy. :
ἔξουσιν B c6 μόριον BT Oxy. et γρ. W : μόνον W d3 δολερὸς
BTW Oxy. : πῶτος ci. Schanz d7 ἰσχουσιν BTW : εσχον
Oxy. d10 ἑαυτῶν BT Oxy. : αὐτῶν W o3 ἐπεὶ TW Oxy. :
ἐπὶ B

5 ἐαυτῶν πονηρὰ εἶναι. οὐ γὰρ τὸ ἐαυτῶν οἶμαι ἕκαστοι ἀσπάζονται, εἰ μὴ εἴ τις τὸ μὲν ἀγαθὸν οἰκείου καλεῖ καὶ ἐαυτοῦ, τὸ δὲ κακὸν ἀλλότριον· ὡς οὐδέν γε ἄλλο ἐστὶν οὐ
206 ἐρῶσιν ἄνθρωποι ἢ τοῦ ἀγαθοῦ. ἢ σοὶ δοκοῦσιν;

Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε, ἦν δ' ἐγώ.

* Ἄρ' οὖν, ἦ δ' ἦ, οὕτως ἀπλοῦν ἐστι λέγειν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τὰγαθοῦ ἐρῶσιν;

5 Ναι, ἔφη.

Τί δέ; οὐ προσθετέον, ἔφη, ὅτι καὶ εἶναι τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖς ἐρῶσιν;

Προσθετέον.

* Ἄρ' οὖν, ἔφη, καὶ οὐ μόνον εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀεὶ εἶναι;

10 Καὶ τοῦτο προσθετέον.

* Ἔστιν ἄρα συλλήβδην, ἔφη, ὁ ἔρως τοῦ τὸ ἀγαθὸν αὐτῷ εἶναι ἀεὶ.

* Ἀληθέστατα, ἔφη ἐγώ, λέγεις.

b "Ὅτε δὴ τοῦτο ὁ ἔρως ἐστὶν ἀεὶ, ἦ δ' ἦ, τῶν τίνα τρόπον διωκόντων αὐτὸ καὶ ἐν τίνι πράξει ἢ σπουδῇ καὶ ἢ σύντασις ἔρως ἂν καλοῖτο; τί τοῦτο τυγχάνει ὄν τὸ ἔργον; ἔχεις εἰπεῖν;

5 Οὐ μεντὰν σέ, ἔφη ἐγώ, ὦ Διοτίμα, ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφία καὶ ἐφοίτων παρὰ σέ αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενος.

* Ἀλλὰ ἐγώ σοι, ἔφη, ἐρῶ. ἐστι γὰρ τοῦτο τόκος ἐν καλῷ καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν.

Μαντείας, ἦν δ' ἐγώ, δεῖται ὅτι ποτε λέγεις, καὶ οὐ

10 μανθάνω.

(c) * Ἄλλ' ἐγώ, ἦ δ' ἦ, σαφέστερον ἐρῶ. κνοῦσιν γάρ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πάντες ἄνθρωποι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ

e6 καλεῖ W: καλῇ BT a1 ἄνθρωποι Bekker: ἄνθρωποι BT: οἱ ἄνθρωποι W a3 ἦ δ' ἦ Bekker: ἦδη BTW a4 τὰγαθοῦ TW: τοῦ ἀγαθοῦ B a9 οὖν BT Oxy.: om. W a11 τοῦ τὸ W: τοῦ τὸ* T: τοῦτο B αὐτῷ TW Oxy.: αὐτὸ B b1 δὴ] δε Oxy. η δ η Oxy.: ἦδη BTW τῶν TW² Oxy.: τὸν BW b2 αὐτὸ BW Oxy.: αὐτὸν T ἢ σπουδῇ BTW σύντασις B Oxy.: σύστασις TW c1 ἦ δ' ἦ Bekker: ἦδη BTW: δε Oxy. c2 καί prius TW Oxy.: om. B

τὴν ψυχὴν, καὶ ἐπειδὴν ἐν τινι ἡλικίᾳ γένωνται, τίκτειν ἐπιθυμεῖ ἡμῶν ἢ φύσις. τίκτειν δὲ ἐν μὲν αἰσχυρῷ οὐ δύναται, ἐν δὲ τῷ καλῷ. ἢ γὰρ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς 5
 συνουσία τόκος ἐστίν. ἔστι δὲ τοῦτο θεῖον τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦτο ἐν θνητῷ ὄντι τῷ ζῳῷ ἀθάνατον ἔνεστιν, ἢ κήσις καὶ ἢ γέννησις. τὰ δὲ ἐν τῷ ἀναρμόστῳ ἀδύνατον γενέσθαι. ἀνάρμοστον δ' ἐστὶ τὸ αἰσχυρὸν παντὶ τῷ θείῳ, τὸ d
 δὲ καλὸν ἀρμόττον. Μοῖρα οὖν καὶ Εἰλείθια ἢ Καλλονὴ ἐστὶ τῇ γενέσει. διὰ ταῦτα ὅταν μὲν καλῷ προσπελάξῃ τὸ κυοῦν, ἴλεών τε γίγνεται καὶ εὐφραινόμενον διαχεῖται καὶ τίκτει τε καὶ γεννᾷ· ὅταν δὲ αἰσχυρῷ, σκυθρωπὸν τε 5
 καὶ λυπούμενον συσπειρᾶται καὶ ἀποτρέπεται καὶ ἀνείλλεται καὶ οὐ γεννᾷ, ἀλλὰ ἴσχον τὸ κῆμα χαλεπῶς φέρει. ὅθεν δὴ τῷ κυοῦντί τε καὶ ἤδη σπαργῶντι πολλὴ ἢ πτοήσις γέγονε περὶ τὸ καλὸν διὰ τὸ μεγάλης ὠδίνος ἀπολύειν τὸν ἔχοντα. e
 ἔστιν γάρ, ὧ Σώκρατες, ἔφη, οὐ τοῦ καλοῦ ὁ ἔρωσ, ὡς σὺ οἶε.

Ἄλλὰ τί μῆν;

Τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ τόκου ἐν τῷ καλῷ.

5

Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. τί δὴ οὖν τῆς γεννήσεως; ὅτι αἰγενές ἐστὶ καὶ ἀθάνατον ὡς θνητῷ ἢ γέννησις. ἀθανασίας δὲ ἀναγκαῖον ἐπιθυμεῖν μετὰ ἀγαθοῦ ἐκ τῶν ὁμο- 207
 λογημένων, εἴπερ τοῦ ἀγαθοῦ ἑαυτῷ εἶναι ἀεὶ ἔρωσ ἐστίν. ἀναγκαῖον δὴ ἐκ τούτου τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀθανασίας τὸν ἔρωτα εἶναι.

Ταῦτά τε οὖν πάντα ἐδίδασκέ με, ὅποτε περὶ τῶν ἔρω- 5

ε3 τὴν B W Oxy.: om. T ε5 τῷ om. Oxy. ε7 ἔνεστιν B
 Oxy.: ἔστιν TW ε8 τὰ B Oxy.: ταῦτα TW d1 ἀπαντι Oxy.
 θεῖφ TW: θεφ Bt Oxy. d6 συσπειρᾶται TW: συ[ν]σπειραται
 Oxy.: συσπείρεται B W² (ε s. v.) ἀνείλλεται B W: ἀνείλλεται T:
 ἀνείλειται t: ἀνιλλεται Oxy. d8 πτοήσις TW Oxy.: ποήσις B
 e1 ἀπολύειν TW Oxy.: ἀπολαύειν B e7 γενεσεως Oxy. e8 ἀει-
 γενές] αει γενεσις Oxy.

τικῶν λόγους ποιοῖτο, καὶ ποτε ἤρετο τί οἶει, ὦ Σώκρατες, αἴτιον εἶναι τούτου τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἐπιθυμίας; ἢ οὐκ αἰσθάνη ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία ἐπειδὴν γεν-
 νῶν ἐπιθυμῆση, καὶ τὰ πεζᾶ καὶ τὰ πτηνὰ, νοσοῦντά τε
 b πάντα καὶ ἐρωτικῶς διατιθέμενα, πρῶτον μὲν περὶ τὸ συμ-
 μιγῆναι ἀλλήλοις, ἔπειτα περὶ τὴν τροφήν τοῦ γενομένου,
 καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων καὶ διαμαχέσθαι τὰ ἀσθενέ-
 στατα τοῖς ἰσχυροτάτοις καὶ ὑπεραποθνήσκειν, καὶ αὐτὰ τῷ
 5 λιμῷ παρατεινόμενα ὥστ' ἐκεῖνα ἐκτρέφειν, καὶ ἄλλο πᾶν
 ποιοῦντα. τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους, ἔφη, οἶοιτ' ἂν τις ἐκ
 λογισμοῦ ταῦτα ποιεῖν· τὰ δὲ θηρία τίς αἰτία οὕτως ἐρω-
 c τικῶς διατίθεται; ἔχεις λέγειν;

Καὶ ἐγὼ αὖ ἔλεγον ὅτι οὐκ εἰδείην· ἢ δ' εἶπεν, Διανοῆ
 οὖν δεινός ποτε γενήσεσθαι τὰ ἐρωτικά, ἔὰν ταῦτα μὴ
 ἐννοῆς;

5 Ἄλλὰ διὰ ταῦτά τοι, ὦ Διοτίμα, ὅπερ νυνδὴ εἶπον, παρὰ
 σὲ ἦκω, γνοὺς ὅτι διδασκάλων δέομαι. ἀλλὰ μοι λέγε
 καὶ τούτων τὴν αἰτίαν καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὰ ἐρωτικά.

Εἰ τοίνυν, ἔφη, πιστεύεις ἐκείνου εἶναι φύσει τὸν ἔρωτα,
 οὔ πολλάκις ὠμολογήκαμεν, μὴ θαύμαζε. ἐνταῦθα γὰρ
 d τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ λόγον ἢ θνητὴ φύσις ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατὸν
 αἰεὶ τε εἶναι καὶ ἀθάνατος. δύναται δὲ ταύτη μόνον, τῆ
 γενέσει, ὅτι αἰεὶ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ,
 ἐπεὶ καὶ ἐν ᾧ ἐν ἕκαστον τῶν ζώων ζῆν καλεῖται καὶ εἶναι
 5 τὸ αὐτό—οἶον ἐκ παιδαρίου ὁ αὐτὸς λέγεται ἕως ἂν πρε-
 σβύτης γένηται· οὗτος μέντοι οὐδέποτε τὰ αὐτὰ ἔχων ἐν
 αὐτῷ ὅμως ὁ αὐτὸς καλεῖται, ἀλλὰ νέος αἰεὶ γιγνόμενος, τὰ
 δὲ ἀπολλύς, καὶ κατὰ τὰς τρίχας καὶ σάρκα καὶ ὀστά καὶ
 e αἷμα καὶ σύμπαν τὸ σῶμα. καὶ μὴ ὅτι κατὰ τὸ σῶμα,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι, τὰ ἦθη, δόξαι, ἐπιθυ-

b3 καὶ alterum BT Oxy. : om. W αὐτὰ] αὐτῶ Oxy. c2 αὐ
 ἔλεγον b : ἀνέλεγον B : ἂν ἔλεγον TW : ελεγον Oxy. c9 ὠμολογη-
 σαμεν Oxy. d2 τε T Oxy. : τὸ B W καὶ T W Oxy. : om. B
 d3 τῆ γενέσει BTW Oxy. : secl. Vermehren c2 τρόποι TW
 Oxy. : τόποι B

μῖαι, ἡδοναί, λῦπαι, φόβοι, τούτων ἕκαστα οὐδέποτε τὰ
 αὐτὰ πάρεστιν ἐκάστω, ἀλλὰ τὰ μὲν γίνεσθαι, τὰ δὲ ἀπόλ-
 λυταί. πολὺ δὲ τούτων ἀποπώτερον ἔτι, ὅτι καὶ αἱ ἐπιστήμαι 5
 μὴ ὅτι αἱ μὲν γίνονται, αἱ δὲ ἀπόλλυνται ἡμῖν, καὶ οὐδέ- 208
 ποτε οἱ αὐτοὶ ἔσμεν οὐδὲ κατὰ τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ
 μία ἐκάστη τῶν ἐπιστημῶν ταῦτόν πάσχει. ὁ γὰρ καλεῖται
 μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης· λήθη γὰρ
 ἐπιστήμης ἐξοδος, μελέτη δὲ πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ 5
 τῆς ἀπιούσης μνήμην σφίξει τὴν ἐπιστήμην, ὥστε τὴν
 αὐτὴν δοκεῖν εἶναι. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πᾶν τὸ θνητὸν
 σφίζεται, οὐ τῷ παντάπασιν τὸ αὐτὸ αἰεὶ εἶναι ὥσπερ τὸ
 θεῖον, ἀλλὰ τῷ τὸ ἀπιδὸν καὶ παλαιούμενον ἕτερον νέον b
 ἐγκαταλείπειν οἶον αὐτὸ ἦν. ταύτῃ τῇ μηχανῇ, ὧ Σώ-
 κρατες, ἔφη, θνητὸν ἀθανασίας μετέχει, καὶ σῶμα καὶ τᾶλλα
 πάντα· ἀθάνατον δὲ ἄλλη. μὴ οὖν θαύμαζε εἰ τὸ αὐτοῦ
 ἀποβλάστημα φύσει πᾶν τιμᾶ· ἀθανασίας γὰρ χάρις παντὶ 5
 αὕτῃ ἢ σπουδῇ καὶ ὁ ἔρως ἔπεται.

Καὶ ἐγὼ ἀκούσας τὸν λόγον ἐθαύμασά τε καὶ εἶπον
 εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, ὧ σοφωτάτῃ Διοτίμα, ταῦτα ὡς ἀληθῶς
 οὕτως ἔχει;

Καὶ ἦ, ὥσπερ οἱ τέλει σοφισταί, Εὐ ἴσθι, ἔφη, ὧ c
 Σώκρατες· ἐπεὶ γε καὶ τῶν ἀνθρώπων εἰ ἐθέλεις εἰς τὴν
 φιλοτιμίαν βλέψαι, θαυμάζοις ἂν τῆς ἀλογίας περὶ ἃ ἐγὼ
 εἶρηκα εἰ μὴ ἐννοεῖς, ἐνθυμηθεῖς ὡς δεινῶς διάκεινται ἔρωτι
 τοῦ ὀνομαστοῦ γενέσθαι καὶ κλέος ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον 5
 ἀθάνατον καταθέσθαι, καὶ ὑπὲρ τούτου κινδύνους τε
 κωδυνεύειν ἔτοιμοὶ εἰσι πάντας ἔτι μᾶλλον ἢ ὑπὲρ τῶν
 παιδῶν, καὶ χρήματα ἀναλίσκειν καὶ πόρους πονεῖν οὐσ- d
 τιασοῦν καὶ ὑπεραποθνήσκειν. ἐπεὶ οἶε σύ, ἔφη, Ἄλκηστιν

ο 5 ἔτι B Oxy. : ἐστιν T W · a 6 μνήμην] μνημη Oxy. a 7 θνη-
 τὸν] ὀνητὸν B · a 8 οὐ τῷ] οὕτω B b 3 μετέχει Oxy. : μετέχειν
 B T W b 4 ἀθάνατον B T W Oxy. : ἀδύνατον Creuzer c 1 ἔφη
 om. W c 2 γε T W : om. B Oxy. ο 5 ἐς B : εἰς T W Oxy.
 c 7 πάντες W μᾶλλον B W Oxy. : om. T

ὑπὲρ Ἀδμήτου ἀποθανεῖν ἄν, ἢ Ἀχιλλέα Πατρόκλῳ ἐπ-
 αποθανεῖν, ἢ προαποθανεῖν τὸν ὑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς
 5 βασιλείας τῶν παίδων, μὴ οἰομένους ἀθάνατον μνήμην
 ἀρετῆς πέρι ἑαυτῶν ἔσεσθαι, ἣν νῦν ἡμεῖς ἔχομεν; πολλοῦ
 γε δεῖ, ἔφη, ἀλλ' οἶμαι ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης
 δόξης εὐκλεοῦς πάντες πάντα ποιοῦσιν, ὅσῳ ἂν ἀμείνους
 e ὦσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον· τοῦ γὰρ ἀθανάτου ἐρώσω. οἱ μὲν
 οὖν ἐγκύμονες, ἔφη, κατὰ τὰ σώματα ὄντες πρὸς τὰς γυναῖκας
 μᾶλλον τρέπονται καὶ ταύτῃ ἐρωτικοὶ εἰσιν, διὰ παιδογονίας
 ἀθανασίαν καὶ μνήμην καὶ εὐδαιμονίαν, ὡς οἴονται, αὐτοῖς
 5 εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα ποριζόμενοι· οἱ δὲ κατὰ τὴν
 209 ψυχὴν—εἰσὶ γὰρ οὖν, ἔφη, οἱ ἐν ταῖς ψυχαῖς κνουσιν ἔτι
 μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σώμασιν, ἃ ψυχῇ προσήκει καὶ κυῆσαι
 καὶ τεκεῖν· τί οὖν προσήκει; φρόνησίν τε καὶ τὴν ἄλλην
 ἀρετήν—ὧν δὴ εἰσι καὶ οἱ ποιηταὶ πάντες γεννήτορες καὶ
 5 τῶν δημιουργῶν ὅσοι λέγονται εὐρετικοὶ εἶναι· πολὺ δὲ
 μεγίστη, ἔφη, καὶ καλλίστη τῆς φρονήσεως ἢ περὶ τὰ τῶν
 πόλεων τε καὶ οἰκήσεων διακόσμησις, ἣ δὴ ὄνομά ἐστι
 σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη—τούτων δ' αὖ ὅταν τις ἐκ
 b νέου ἐγκύμων ἢ τὴν ψυχὴν, ἧθεος ὦν καὶ ἠκούσης τῆς
 ἡλικίας, τίκτειν τε καὶ γεννᾷν ἤδη ἐπιθυμῇ, ζητεῖ δὴ
 οἶμαι καὶ οὗτος περιῶν τὸ καλὸν ἐν ᾧ ἂν γεννήσειεν· ἐν
 τῷ γὰρ αἰσχυρῷ οὐδέποτε γεννήσει. τά τε οὖν σώματα τὰ
 5 κατὰ μᾶλλον ἢ τὰ αἰσχυρὰ ἀσπάζεταιται ἅτε κυῶν, καὶ ἂν
 ἐντύχη ψυχῇ καλῇ καὶ γενναίᾳ καὶ εὐφνεῖ, πάνυ δὴ ἀσπά-
 ζεται τὸ συναμφότερον, καὶ πρὸς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον
 εὐθὺς εὐπορεῖ λόγων περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ οἴου χρηθὲν εἶναι
 c τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ ἃ ἐπιτηδεύειν, καὶ ἐπιχειρεῖ

e3 ἂν... e4 προαποθανεῖν om. W d6 περὶ B T W e2 τὰ
 Oxy. : om. B T W a2 καὶ] τ[α]ε και Oxy. a3 τεκεῖν Oxy. :
 κνεῖν B T W a6 τὰ Sommer : τὰς B T W Oxy. a7 διακό-
 σμησις B T W Oxy. : διακοσμήσεις al. a8 δ' αὖ T W : αὖ B Oxy.
 b1 ἧθεος Parmentier : θεῖος B T W Oxy. b2 ἐπιθυμη Oxy. :
 ἐπιθυμεί B T W δὴ] δὲ W b3 περὶ ὦν (i. e. περιῶν) B b5 ἅτε
 ... b6 ἀσπάζεταιται om. W b8 περὶ alterum secl. Stephanus

παιδεύειν. ἀπτόμενος γὰρ οἶμαι τοῦ καλοῦ καὶ ὁμιλῶν
 αὐτῷ, ἃ πάλαι ἐκύει τίκτει καὶ γεννᾷ, καὶ παρῶν καὶ ἀπῶν
 μεμνημένος, καὶ τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκείνου,
 ὥστε πολὺ μείζω κοινωνίαν τῆς τῶν παίδων πρὸς ἀλλήλους 5
 οἱ τοιοῦτοι ἴσχουσι καὶ φιλίαν βεβαιοτέραν, ἅτε καλλιόνων
 καὶ ἀθανατωτέρων παίδων κεκοινωνηκότες. καὶ πᾶς ἂν
 δέξαιτο ἑαυτῷ τοιούτους παῖδας μᾶλλον γεγυῖναι ἢ τοὺς
 ἀνθρωπίους, καὶ εἰς Ὅμηρον ἀποβλέψας καὶ Ἡσίοδον καὶ d
 τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς ζηλῶν, οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν
 καταλείπουσιν, ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρ-
 ἔχεται αὐτὰ τοιαῦτα ὄντα· εἰ δὲ βούλει, ἔφη, οἶους Λυκοῦργος
 παῖδας κατελίπετο ἐν Λακεδαίμονι σωτήρας τῆς Λακεδαί- 5
 μους καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν τῆς Ἑλλάδος. τίμιος δὲ παρ'
 ὑμῖν καὶ Σόλων διὰ τὴν τῶν νόμων γέννησιν, καὶ ἄλλοι
 ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄνδρες, καὶ ἐν Ἑλλησι καὶ ἐν βαρβάροις, e
 πολλὰ καὶ καλὰ ἀποφηνάμενοι ἔργα, γεννήσαντες παντοίαν
 ἀρετήν· ὧν καὶ ἱερὰ πολλὰ ἤδη γέγονε διὰ τοὺς τοιούτους
 παῖδας, διὰ δὲ τοὺς ἀνθρωπίους οὐδενός πο.

Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικά ἴσως, ὧ Σώκρατες, κἂν σὺ 5
 μνηθεῖης· τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτα 210
 ἔστω, ἔάν τις ὀρθῶς μετή, οὐκ οἶδ' εἰ οἶός τ' ἂν εἴης.
 ἐρῶ μὲν οὖν, ἔφη, ἐγὼ καὶ προθυμίας οὐδὲν ἀπολείψω·
 πειρῶ δὲ ἔπεισθαι, ἂν οἶός τε ᾔης. δεῖ γάρ, ἔφη, τὸν ὀρθῶς
 λόντα ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἄρχεσθαι μὲν νέου ὄντα ἵεναι 5
 ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα, καὶ πρῶτον μὲν, ἔάν ὀρθῶς ἠγῆται
 ὁ ἠγούμενος, ἐνὸς αὐτὸν σώματος ἐρᾶν καὶ ἐνταῦθα γεννᾶν
 λόγους καλοὺς, ἔπειτα δὲ αὐτὸν κατανοῆσαι ὅτι τὸ κάλλος
 τὸ ἐπὶ ὄψωρ ὄντι σώματι τῷ ἐπὶ ἐτέρῳ σώματι ἀδελφόν ἐστι, b
 καὶ εἰ δεῖ διώκειν τὸ ἐπ' εἶδει καλόν, πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ

c3 παρῶν καὶ ἀπῶν B W Oxy. : ἀπῶν καὶ παρῶν T c6 καλλιόνων
 T W Oxy. : καλλίων ὧν B d5 κατελίπετο b Oxy. : κατέλιπεν ...
 τὸ B : κατελείπετο T W d7 ὑμῖν T W : ἡμῖν B Oxy. o σολων
 Oxy. e1 ἐν prius om. Oxy. e2 καλὰ] ἀλλα Oxy. ἐργα καὶ
 Oxy. a4 δὲ] δε καὶ συ Oxy. a7 αὐτὸν T W Oxy. : αὐτῶν B
 b1 τὸ B Oxy. : τῷ T W ἐπὶ ἐτέρῳ B W Oxy. : ἐτέρῳ T

ἐν τε καὶ ταῦτόν ἡγεῖσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῖς σώμασι κάλλος·
 τοῦτο δ' ἐννοήσαντα καταστήναι πάντων τῶν καλῶν σωμάτων
 5 ἔραστήν, ἐνὸς δὲ τὸ σφόδρα τοῦτο χαλάσαι καταφρονή-
 σαντα καὶ σμικρὸν ἡγησάμενον· μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἐν ταῖς
 ψυχαῖς κάλλος τιμιώτερον ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι,
 ὥστε καὶ ἐὰν ἐπιεικῆς ὦν τὴν ψυχὴν τις κἂν σμικρὸν ἄνθος
 c ἔχη, ἔξαρκεῖν αὐτῷ καὶ ἔραν καὶ κήδεσθαι καὶ τίκτειν λόγους
 τοιούτους καὶ ζητεῖν, οἷτινες ποιήσουσι βελτίους τοὺς
 νέους, ἵνα ἀναγκασθῇ αὐθιγὰ θεάσασθαι τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι
 καὶ τοῖς νόμοις καλὸν καὶ τοῦτ' ἰδεῖν ὅτι πᾶν αὐτὸ αὐτῷ
 5 συγγενές ἐστιν, ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν σμικρὸν τι
 ἡγήσῃται εἶναι· μετὰ δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας
 ἀγαγεῖν, ἵνα ἴδῃ αὐθιγὰ ἐπιστημῶν κάλλος, καὶ βλέπων πρὸς
 d πολὺ ἤδη τὸ καλὸν μηκέτι τὸ παρ' ἐνί, ὥσπερ οἰκίτης,
 ἀγαπῶν παιδαρίου κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινὸς ἢ ἐπιτηδευ-
 ματος ἐνός, δουλεύων φαῦλος ἢ καὶ σμικρολόγος, ἀλλ' ἐπὶ
 τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ καὶ θεωρῶν πολ-
 5 λούς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλοπρεπεῖς τίκτη καὶ διανοή-
 ματα ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόνῳ, ἕως ἂν ἐνταῦθα ῥωσθεῖς καὶ
 αὐξήθεῖς κατὶδῇ τιτὰ ἐπιστήμην μίαν τοιαύτην, ἣ ἐστι καλοῦ
 e τοιοῦδε. πειρῶ δέ μοι, ἔφη, τὸν νοῦν προσέχειν ὡς οἶον
 τε μάλιστα. / ὅς γὰρ ἂν μέχρι ἐνταῦθα πρὸς τὰ ἐρωτικὰ
 παιδαγωγηθῇ, θεώμενος ἐφεξῆς τε καὶ ὀρθῶς τὰ καλά, πρὸς
 τέλος ἤδη ἰὼν τῶν ἐρωτικῶν ἐξαίφνης κατόψεται τι θαν-
 5 μαστὸν τὴν φύσιν καλόν, τοῦτο ἐκείνο, ὃ Σώκρατες, οὐδὲν
 ἔνεκεν καὶ οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι ἦσαν, πρῶτον μὲν
 211 αἰεὶ ὄν καὶ οὔτε γιγνόμενον οὔτε ἀπολλύμενον, οὔτε αὐξανό-
 μενον οὔτε φθίνον, ἔπειτα οὐ τῇ μὲν καλόν, τῇ δ' αἰσχρόν,
 οὐδὲ τότε μὲν, τότε δὲ οὐ, οὐδὲ πρὸς μὲν τὸ καλόν, πρὸς

b4 τοῦτο B W Oxy. : τούτῳ T b8 κἂν Hermann : καὶ ἐὰν B T
 Oxy. : καὶ ἂν W c2 καὶ secl. Badham οἷτινες B T Oxy. : εἴ
 τινες W c7 ἵνα ἴδῃ T W : ἵν' αἰδη B : ἵνα εἶδῃ Oxy. d1 τὸ
 τῷ Schliermacher d5 τίκτη corr. Coisl. : τίκτει B T W
 d6 ῥωθεῖς W a3 τότε δὲ] τότε δὲ Oxy.

δὲ τὸ αἰσχρόν, οὐδ' ἔνθα μὲν καλόν, ἔνθα δὲ αἰσχρόν, ὡς
 τισὶ μὲν ὄν καλόν, τισὶ δὲ αἰσχρόν· οὐδ' αὖ φαντασθήσεται 5
 αὐτῷ τὸ καλόν οἶον πρόσωπόν τι οὐδὲ χεῖρες οὐδὲ ἄλλο
 οὐδὲν ὦν σῶμα μετέχει, οὐδέ τις λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη,
 οὐδέ που ὄν ἐν ἐτέρῳ τινι, οἶον ἐν ζῳῷ ἢ ἐν γῆ ἢ ἐν οὐρανῷ
 ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ μεθ' αὐτοῦ μονοειδὲς αἰεὶ b
 ὄν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα καλὰ ἐκείνου μετέχοντα τρόπον τινὰ
 τοιοῦτον, οἶον γιγνομένων τε τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων
 μηδὲν ἐκείνῳ μήτε τι πλεόν μήτε ἔλαττον γίνεσθαι μηδὲ
 πάσχειν μηδέν. ὅταν δὴ τις ἀπὸ τῶνδε διὰ τὸ ὀρθῶς παι- 5
 δεραστεῖν ἐπανιῶν ἐκείνῳ τὸ καλὸν ἄρχηται καθορᾶν, σχεδὸν
 ἂν τι ἄπτοιτο τοῦ τέλους. / τοῦτο γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὀρθῶς ἐπὶ
 τὰ ἐρωτικά ἵεναι ἢ ὑπ' ἄλλου ἄγεσθαι, ἀρχόμενον ἀπὸ c
 τῶνδε τῶν καλῶν ἐκείνου ἕνεκα τοῦ καλοῦ αἰεὶ ἐπανιέναι,
 ὡσπερ ἐπαναβασμοῖς χρώμενον, ἀπὸ ἐνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ
 δυοῖν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ σῶματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν
 σωματίων ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευ- 5
 μάτων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα, καὶ ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ'
 ἐκείνῳ τὸ μάθημα τελευτῆσαι, ὃ ἐστὶν οὐκ ἄλλου ἢ αὐτοῦ
 ἐκείνου τῷ καλοῦ μάθημα, καὶ γινῶ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἐστὶ
 καλόν. / ἐνταῦθα τοῦ βίου, ὧ φίλε Σώκρατες, ἔφη ἡ Μαν- d
 τινικὴ ξένη, εἴπερ που ἄλλοθι, βιωτὸν ἀνθρώπῳ, θεωμένῳ
 αὐτὸ τὸ καλόν. ὃ ἐάν ποτε ἴδῃς, οὐ κατὰ χρυσίον τε καὶ
 ἐσθῆτα καὶ τοὺς καλοὺς παῖδάς τε καὶ νεανίσκους δόξει σοι
 εἶναι, οὓς νῦν ὄρων ἐκπέπληξαι καὶ ἔτοιμος εἶ καὶ σὺ καὶ 5
 ἄλλοι πολλοί, ὀρώντες τὰ παιδικὰ καὶ συνόντες αἰεὶ αὐτοῖς,
 εἶ πως οἷόν τ' ἦν, μήτ' ἐσθίειν μήτε πίνειν, ἀλλὰ θεᾶσθαι
 μόνον καὶ συνεῖναι. τί δῆτα, ἔφη, οἰόμεθα, εἶ τῷ γένοιτο
 αὐτὸ τὸ καλὸν ἰδεῖν εἰλικρινές, καθαρὸν, ἄμεικτον, ἀλλὰ e

a 4 ενθαδε δε Oxy. ὡς... a 5 αἰσχρόν secl. Voegelin a 6 αὐτῷ]
 αὐτὸ W a 8 που] πω W b 2 τρόπον τινὰ B Oxy. : τινὰ τρόπον
 T W b 4 ἐκείνῳ B Oxy. : ἐκείνῳ T W b 5 δὴ B : δὲ δὴ T W
 c 3 ἐπαναβασμοῖς T Oxy. : ἐπαναβαθμοῖς B W c 7 τελευτῆσαι
 Usener : τελευτήσῃ B T W (η in ras. W) d 1 μαντική W (κη in
 ras.) d 3 ποτε ἴδῃς W Oxy. : ποτ(ε) εἰδῃς B T χρυσοῦ Oxy.
 d 7 θεᾶσθαι T W : θεάσασθαι B Oxy.

- μη ἀνάπλεων σαρκῶν τε ἀνθρωπίων καὶ χρωμάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν δύναιτο μονοειδὲς κατιδεῖν; ἄρ' οἶει, ἔφη, φαῦλον βίον
- 212 γίνεσθαι ἐκείσε βλέποντος ἀνθρώπου καὶ ἐκείνο ᾧ δεῖ θεωμένου καὶ συνόντος αὐτῷ; ἢ οὐκ ἐνθυμῆ, ἔφη, ὅτι ἐνταῦθα αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται, ὄρωντι ᾧ ὄρατὸν τὸ καλόν, τίκτειν οὐκ εἶδωλα ἀρετῆς, ἅτε οὐκ εἰδῶλον ἐφαπτομένῳ, ἀλλὰ
- 5 ἀληθῆ, ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ· τεκόντι δὲ ἀρετὴν ἀληθῆ καὶ θρεψαμένῳ ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι, καὶ εἰπέρ τῷ ἄλλῳ ἀνθρώπων ἀθανάτῳ καὶ ἐκείνῳ;
- b Ταῦτα δὴ, ᾧ Φαῖδρέ τε καὶ οἱ ἄλλοι, ἔφη μὲν Διοσίμα, πέπεισμαι δ' ἐγώ· πεπεισμένος δὲ πειρώμαι καὶ τοὺς ἄλλους πείθειν ὅτι τούτου τοῦ κτήματος τῆ ἀνθρωπείᾳ φύσει συν-εργὸν ἀμείνω Ἐρωτος οὐκ ἄν τις ῥαδίως λάβοι. διὸ δὴ
- 5 ἔγωγέ φημι χρῆναι πάντα ἄνδρα τὸν Ἐρωτα τιμᾶν, καὶ αὐτὸς τιμῶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ διαφερόντως ἀσκῶ, καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύομαι, καὶ νῦν τε καὶ αἰεὶ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν καὶ ἀνδρείαν τοῦ Ἐρωτος καθ' ὅσον οἶός τ' εἰμί. τοῦ-
- c τον οὖν τὸν λόγον, ᾧ Φαῖδρε, εἰ μὲν βούλει, ὡς ἐγκώμιον εἰς Ἐρωτα νόμισον εἰρήσθαι, εἰ δέ, ὅτι καὶ ὅπη χαίρεις ὀνομάζων, τοῦτο ὀνόμαζε.

Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Σωκράτους τοὺς μὲν ἐπαινεῖν, τὸν

5 δὲ Ἀριστοφάνη λέγειν τι ἐπιχειρεῖν, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου· καὶ ἐξαίφνης τὴν αὐλειον θύραν κρουομένην πολὺν ψόφον παρασχεῖν ὡς κωμαστῶν, καὶ αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούειν. τὸν οὖν Ἀγάθωνα, Παῖδες, φάναι,

d οὐ σκέψεσθε; καὶ ἔαν μὲν τις τῶν ἐπιτηδείων ἦ, καλεῖτε· εἰ δὲ μή, λέγετε ὅτι οὐ πίνομεν ἀλλ' ἀναπανόμεθα ἡδη.

e 4 ἔφη BW Oxy. : om. T a 1 ᾧ δεῖ] ᾧ δεῖ B : ὡδι B : ὅ δεῖ
 TW a 6 θεοφιλεῖ rec. t Oxy. : θεοφιλεῖ B T W b 1 ᾧ om. Oxy.
 c 5 ἐπιχειρεῖν λέγειν τι Oxy. c 6 αὐλειον rec. t Oxy. : αὐλιον
 B T W c 7 κρουομένην BW Oxy. : κροτουμένην T d 2 ἀλλα
 πανο[μεθα] Oxy.

Καὶ οὐ πολὺ ὕστερον Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούει ἐν τῇ αὐλῇ σφόδρα μεθύοντος καὶ μέγα βοῶντος, ἐρωτῶντος ὅπου Ἀγάθων καὶ κελεύοντος ἄγειν παρ' Ἀγάθωνα. ἄγειν 5 οὖν αὐτὸν παρὰ σφᾶς τὴν τε αὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν καὶ ἄλλους τινας τῶν ἀκολουθῶν, καὶ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας ἐστεφανωμένον αὐτὸν κιττοῦ τέ τιμι στεφάνῳ δασεῖ καὶ e ἴων, καὶ ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλάς, καὶ εἰπεῖν· Ἄνδρες, χαίρετε· μεθύοντα ἄνδρα πάνυ σφόδρα δέξεσθε συμπότην, ἣ ἀπίωμεν ἀναδήσαντες μόνον Ἀγάθωνα, ἐφ' ᾧπερ ἤλθομεν; ἐγὼ γάρ τοι, φάναι, χθὲς μὲν οὐχ 5 οἴός τ' ἐγενόμην ἀφικέσθαι, νῦν δὲ ἤκω ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας, ἵνα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς τὴν τοῦ σοφωτάτου καὶ καλλίστου κεφαλῆν ἕαν εἶπω οὕτως ἀναδήσω. ἄρα καταγέλασεσθέ μου ὡς μεθύοντος; ἐγὼ δέ, κὰν ὑμεῖς γελάτε, ὅμως εὖ οἶδ' ὅτι ἀληθῆ λέγω. ἀλλὰ μοι λέγετε 213 αὐτόθεν, ἐπὶ ῥητοῖς εἰσίω ἢ μή; συμπίεσθε ἢ οὐ;

Πάντας οὖν ἀναθορυβῆσαι καὶ κελεύειν εἰσιέναι καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ τὸν Ἀγάθωνα καλεῖν αὐτόν. καὶ τὸν ἰέναι ἀγόμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ περιαιρούμενον ἅμα 5 τὰς ταινίας ὡς ἀναδήσουντα, ἐπίπροσθε τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντα οὐ κατιδεῖν τὸν Σωκράτη, ἀλλὰ καθίξεσθαι παρὰ τὸν Ἀγάθωνα ἐν μέσῳ Σωκράτους τε καὶ ἐκείνου· παραχωρήσαι b γὰρ τὸν Σωκράτη ὡς ἐκείνον κατιδεῖν. παρακαθεζόμενον δὲ αὐτὸν ἀσπάζεσθαι τε τὸν Ἀγάθωνα καὶ ἀναδεῖν.

Εἰπεῖν οὖν τὸν Ἀγάθωνα Ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην, ἵνα ἐκ τρίτων κατακείται. 5

Πάνυ γε, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· ἀλλὰ τίς ἡμῖν ὄδε τρίτος συμπότης; καὶ ἅμα μεταστρεφόμενον αὐτὸν ὄρᾶν

θ 2 ταινίας TW Oxy. : τενίας B (et mox) θ 4 δέξεσθε B Oxy. :
 δέξασθε TW ᾧπερ B Oxy. : ᾧπερ TW ἤλθομεν TW Oxy. :
 ἤχθομεν B εχθες Oxy. θ 6 οἴός τ' TW Oxy. : οἴς τ' B θ 8 ἕαν
 εἶπω οὕτως B T Oxy. : ἕαν εἶπω οὕτως κεφαλῆν W : ἀνειπὼν οὕτως
 Winckelmann α 3 κελεύειν TW Oxy. : κελεύει B β 2 κατιδεῖ[ν]
 Oxy. : καθίξειν BTW β 6 ὄδε τρίτος W Oxy. : φδε τρίτος B :
 τρίτος ὄδε T β 7 ὄρᾶν TW Oxy. : ὄρᾶ B

τὸν Σωκράτη, ἰδόντα δὲ ἀναπηδήσαι καὶ εἰπεῖν ᾧ Ἡράκλεις,
 τουτὶ τί ἦν; Σωκράτης οὗτος; ἔλλοχῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέ-
 C κεισο, ὥσπερ εἰώθεις ἐξαίφνης ἀναφαίνεσθαι ὅπου ἐγὼ ὄμην
 ἦκιστα σε ἔσεσθαι. καὶ νῦν τί ἦκεις; καὶ τί αὖ ἐνταῦθα
 κατεκλίνης; ὡς οὐ παρὰ Ἀριστοφάνει οὐδὲ εἴ τις ἄλλος
 γελοῖος ἔστι τε καὶ βούλεται, ἀλλὰ διεμχανήσω ὅπως παρὰ
 5 τῷ καλλίστῳ τῶν ἔνδον κατακείσῃ.

Καὶ τὸν Σωκράτη, Ἀγάθων, φάναι, ὄρα εἴ μοι ἐπαμύνεις·
 ὡς ἐμοὶ ὁ τούτου ἔρωσ τοῦ ἀνθρώπου οὐ φαῦλον πρᾶγμα
 γέγονεν. ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοῦ χρόνου, ἀφ' οὗ τούτου
 d ἠράσθην, οὐκέτι ἔξεστίν μοι οὔτε προσβλέψαι οὔτε δια-
 λεχθῆναι καλῶ οὐδ' ἐνί, ἢ οὔτοσὶ ζηλοτυπῶν με καὶ φθονῶν
 θαυμαστὰ ἐργάζεται καὶ λοιδορεῖται τε καὶ τῷ χεῖρε μόγις
 ἀπέχεται. ὄρα οὖν μή τι καὶ νῦν ἐργάσῃται, ἀλλὰ διάλ-
 5 λαξον ἡμᾶς, ἢ ἐὰν ἐπιχειρῇ βιάζεσθαι, ἐπάμυνε, ὡς ἐγὼ
 τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλεραστίαν πάνυ ὀρρωδῶ.

Ἄλλ' οὐκ ἔστι, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐμοὶ καὶ σοὶ δια-
 λαγή. ἀλλὰ τούτων μὲν εἰς αὐθίς σε τιμωρήσομαι· νῦν
 e δέ μοι, Ἀγάθων, φάναι, μετάδος τῶν ταινιῶν, ἵνα ἀναδήσω
 καὶ τὴν τούτου ταυτηνὴ τὴν θαυμαστὴν κεφαλὴν, καὶ μή μοι
 μέμφηται ὅτι σέ μὲν ἀνέδησα, αὐτὸν δὲ νικῶντα ἐν λόγοις
 πάντας ἀνθρώπους, οὐ μόνον πρόην ὥσπερ σύ, ἀλλ' ἀεὶ,
 5 ἔπειτα οὐκ ἀνέδησα. καὶ ἡμ' αὐτὸν λαβόντα τῶν ταινιῶν
 ἀναδεῖν τὸν Σωκράτη καὶ κατακλίνεσθαι.

Ἐπειδὴ δὲ κατεκλίνη, εἰπεῖν· Εἶεν δὴ, ἄνδρες· δοκεῖτε
 γάρ μοι νήφειν. οὐκ ἐπιτρεπτέον οὖν ὑμῖν, ἀλλὰ ποτέον·
 ὠμολόγηται γὰρ ταῦθ' ἡμῖν. ἄρχοντα οὖν αἰροῦμαι τῆς
 10 πόσεως, ἕως ἂν ὑμεῖς ἱκανῶς πίητε, ἐμαυτόν. ἀλλὰ φερέτω,

b9 τουτὶ τί ἦν TW Oxy. : τουτ' εἰπεῖν B et γρ. W ἔλλοχῶν TW
 Oxy. : ἐλλοχῶν B c3 ὡς BTW (deest Oxy.) : καὶ Hermann
 οὐδὲ B Oxy. : οὔτε TW c4 τ[ι]εμχανησω Oxy. c7 ὁ B : οὐ
 TW d2 οὔτοσὶ B W (sed ω supra ο) Oxy. : οὔτοσὶ *** T (οὔτοσὶ πως
 Coisl.) d3 θαυμαστὰ B Oxy. : θαυμάσια TW d5 ἐπάμυναί B
 e1 ἀναδήσω καὶ TW Oxy. : ἀναδησώμεθα B e8 οὖν TW Oxy. :
 om. B e10 post φερέτω distinxi

Ἄγάθων, εἴ τι ἔστιν ἔκπωμα μέγα. μᾶλλον δὲ οὐδὲν δεῖ, ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι, τὸν ψυκτῆρα ἐκείνου, ἰδόντα αὐτὸν πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα. τοῦτον ἐμπλησάμενον 214 πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ Σωκράτει κελεύειν ἐγχεῖν καὶ ἅμα εἰπεῖν. Πρὸς μὲν Σωκράτη, ὦ ἄνδρες, τὸ σόφισμά μοι οὐδέν· ὅποσον γὰρ ἂν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιῶν οὐδὲν μᾶλλον μὴ ποτε μεθυσθῆ. 5

Τὸν μὲν οὖν Σωκράτη ἐγχεάντος τοῦ παιδὸς πίνειν· τὸν δ' Ἐρυξίμαχον Πῶς οὖν, φάναι, ὦ Ἀλκιβιάδη, ποιούμεν; οὕτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὔτε τι ἄδομεν, ἀλλ' 6 ἀτεχνῶς ὥσπερ οἱ διψῶντες πίομεθα;

Τὸν οὖν Ἀλκιβιάδην εἰπεῖν ὦ Ἐρυξίμαχε, βέλτιστε βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεστάτου, χαῖρε.

Καὶ γὰρ σύ, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· ἀλλὰ τί ποιῶμεν; 5 Ὅτι ἂν σὺ κελεύῃς. δεῖ γάρ σοι πείθεσθαι.

ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.

ἐπίταπτε οὖν ὅτι βούλει.

Ἄκουσον δὴ, εἰπεῖν τὸν Ἐρυξίμαχον. ἡμῖν πρὶν σὲ εἰσελθεῖν ἔδοξε χρῆναι ἐπὶ δεξιὰ ἕκαστον ἐν μέρει λόγον 10 περὶ Ἐρωτος εἰπεῖν ὡς δύναίτο κάλλιστον, καὶ ἐγκωμιάσαι. 6 οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἡμεῖς εἰρήκαμεν· σὺ δ' ἐπειδὴ οὐκ εἴρηκας καὶ ἐκπέπωκας, δίκαιος εἶ εἰπεῖν, εἰπὼν δὲ ἐπιτάξαι Σωκράτει ὅτι ἂν βούλη, καὶ τοῦτον τῷ ἐπὶ δεξιὰ καὶ οὔτω τοὺς ἄλλους. 5

Ἀλλά, φάναι, ὦ Ἐρυξίμαχε, τὸν Ἀλκιβιάδην, καλῶς μὲν λέγεις, μεθύοντα δὲ ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ἦ. καὶ ἅμα, ὦ μακάριε, πείθει τί σε Σωκράτης ὧν ἄρτι εἶπεν; ἢ οἴσθα ὅτι τοῦναντίον ἐστὶ 6 πᾶν ἢ ὃ ἔλεγεν; οὗτος γάρ, εἴαν τινα ἐγὼ ἐπαινέσω τούτου

ε 11 ἔκπωμα TW Oxy.: ἔκπομα B a 4 ὅποσον BT Oxy.;
 πόσον W κελεύη B Oxy.: κελεύση TW b 1 οὔτε τι ἄδομεν
 TW: οὔτ' ἐπᾶδομεν B b 6 ἂν TW: δ' ἂν T b 7 ἰητρὸς T:
 ἰατρὸς B W c 8 τί BT: τε W

παρόντος ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον ἄλλον ἢ τοῦτον, οὐκ ἀφέξεται
μου τὼ χεῖρε.

5 Οὐκ εὐφημήσεις; φάναι τὸν Σωκράτη.

• Μὰ τὸν Ποσειδῶ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, μηδὲν λέγε
πρὸς ταῦτα, ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἔνα ἄλλον ἐπαιvéσαιμι σοῦ
παρόντος.

Ἄλλ' οὕτω ποίει, φάναι τὸν Ἐρυσίμαχον, εἰ βούλει
10 Σωκράτη ἐπαινέσον.

e Πῶς λέγεις; εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· δοκεῖ χρῆναι, ὦ
Ἐρυσίμαχε; ἐπιθῶμαι τῷ ἀνδρὶ καὶ τιμωρήσωμαι ὑμῶν
ἐναντίον;

Οὗτος, φάναι τὸν Σωκράτη, τί ἐν νῶ ἔχεις; ἐπὶ τὰ
5 γελοιότερά με ἐπαιvéσαι; ἢ τί ποιήσεις;

Τάληθῆ ἔρω. ἀλλ' ὄρα εἰ παρίης.

Ἄλλὰ μέντοι, φάναι, τά γε ἀληθῆ παρήμι καὶ κελεύω
λέγειν.

Οὐκ ἂν φθάνοιμι, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην. καὶ μέντοι
10 οὕτωςι ποίησον. ἐάν τι μὴ ἀληθές λέγω, μεταξὺ ἐπιλαβοῦ,
ἂν βούλη, καὶ εἰπὲ ὅτι τοῦτο ψεύδομαι· ἐκὼν γὰρ εἶναι οὐδὲν
215 ψεύσομαι. ἐὰν μέντοι ἀναμιμνησκόμενος ἄλλο ἄλλοθεν
λέγω, μηδὲν θαυμάσης· οὐ γάρ τι ῥάδιον τὴν σὴν ἀτοπίαν
ᾧδ' ἔχοντι εὐπόρως καὶ ἐφεξῆς καταριθμῆσαι.

Σωκράτη δ' ἐγὼ ἐπαινεῖν, ὦ ἄνδρες, οὕτως ἐπιχειρήσω,
5 δι' εἰκόνων. οὗτος μὲν οὖν ἴσως οἰήσεται ἐπὶ τὰ γελοιότερα,
ἔσται δ' ἢ εἰκὼν τοῦ ἀληθοῦς ἔνεκα, οὐ τοῦ γελοίου. φημί
γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς σιληνοῖς τούτοις τοῖς
b ἐν τοῖς ἔρμογλυφέλοις καθημένοις, οὕστινας ἐργάζονται οἱ
δημιουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας, οἱ διχάδε διοιχθέντες
φαίνονται ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. καὶ φημί αὐ
ἔοικέναι αὐτὸν τῷ σατύρῳ τῷ Μαρσύῃ. ὅτι μὲν οὖν τό γε

e2 τιμωρήσομαι W
ἐπαιnéσει Bekker

e5 ἐπαιnéσαι scripsi: ἐπαιnéσεις BTW:
a7 σιληνοῖς BTW (εἰ supra i W)

εἶδος ὁμοίος εἶ τούτοις, ὦ Σώκρατες, οὐδ' αὐτὸς ἂν που 5
 ἀμφισβητήσῃς· ὡς δὲ καὶ τᾶλλα ζοικας, μετὰ τοῦτο ἄκουε.
 ὑβριστῆς εἶ· ἢ οὐ; ἔαν γὰρ μὴ ὁμολογήῃς, μάρτυρας παρ-
 ἔξομαι. ἀλλ' οὐκ αὐλητῆς; πολὺ γε θαυμασιώτερος ἐκείνου.
 ὁ μὲν γε δι' ὀργάνων ἐκῆλει τοὺς ἀνθρώπους τῇ ἀπὸ τοῦ c
 στόματος δυνάμει, καὶ ἔτι νυνὶ ὅς ἂν τὰ ἐκείνου αὐλῆ—ἀ γὰρ
 "Ὀλυμπος ἤϋλει, Μαρσύου λέγω, τούτου διδάξαντος—τὰ οὖν
 ἐκείνου ἔαντε ἀγαθὸς αὐλητῆς αὐλῆ ἔαντε φαῦλη αὐλητρίς,
 μόνα κατέχεσθαι ποιεῖ καὶ δηλοῖ τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ 5
 τελετῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα εἶναι. σὺ δ' ἐκείνου τοσοῦτον
 μόνου διαφέρεις, ὅτι ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις ταῦτον
 τοῦτο ποιεῖς. ἡμεῖς γοῦν ὅταν μὲν του ἄλλου ἀκούωμεν d
 λέγοντος καὶ πάνυ ἀγαθοῦ ῥήτορος ἄλλους λόγους, οὐδὲν
 μέλει ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδενί· ἐπειδὴν δὲ σοῦ τις ἀκούῃ ἢ τῶν
 σῶν λόγων ἄλλου λέγοντος, κἂν πάνυ φαῦλος ἢ ὁ λέγων,
 ἔαντε γυνὴ ἀκούῃ ἔαντε ἀνὴρ ἔαντε μειράκιον, ἐκπεπλη- 5
 γμένον ἐσμὲν καὶ κατεχόμεθα. ἐγὼ γοῦν, ὦ ἄνδρες, εἰ μὴ
 ἔμελλον κομιδῇ δόξειν μεθύειν, εἶπον ὁμόσας ἂν ὑμῖν οἶα δὴ
 πέπουθα αὐτὸς ὑπὸ τῶν τούτου λόγων καὶ πάσχω ἔτι καὶ
 νυνί. ὅταν γὰρ ἀκούω, πολὺ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβαν- e
 τιώντων ἢ τε καρδία πηδᾷ καὶ δάκρυα ἐκχεῖται ὑπὸ τῶν
 λόγων τῶν τούτου, ὀρῶ δὲ καὶ ἄλλους παμπόλλους τὰ
 αὐτὰ πάσχοντας· Περικλέους δὲ ἀκούων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν
 ῥητόρων εἶ μὲν ἠγοῦμένη λέγειν, τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔπασχον, 5
 οὐδ' ἔτεθορύβητό μου ἡ ψυχὴ οὐδ' ἠγανάκτει ὡς ἀνδραποδω-
 δῶς διακειμένου, ἀλλ' ὑπὸ τουτουῦ τοῦ Μαρσύου πολλάκις δὴ
 οὕτω διετέθην ὥστε μοι δόξαί μὴ βιωτὸν εἶναι ἔχοντι ὡς 216
 ἔχω. καὶ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐρεῖς ὡς οὐκ ἀληθῆ. καὶ
 ἔτι γε νῦν σύνοιδ' ἑμαυτῷ ὅτι εἰ ἐθέλοισι παρέχειν τὰ ὦτα,
 οὐκ ἂν καρτερήσαιμι ἀλλὰ ταῦτα ἂν πάσχοιμι. ἀναγκάζει

b5 ἂν που Baïter : δὴ που B T W e3 οὖν B T : γ' οὖν W
 e1 νυνί B : νῦν T W e3 τῶν τούτου T W : τούτου B a2 ὦ
 T W : om. B a3 ἑμαυτῷ B T : ἑμαυτὸν W (o in ras.)

5 γάρ με ὁμολογεῖν ὅτι πολλοῦ ἐνδεὴς ὢν αὐτὸς ἔτι ἔμαντοῦ
 μὲν ἀμελῶ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράττω. βία οὖν ὥσπερ ἀπὸ
 τῶν Σειρήνων ἐπισχόμενος τὰ ὦτα οἴχομαι φεύγων, ἵνα μὴ
 αὐτοῦ καθήμενος παρὰ τούτῳ καταγηράσω. πέπουθα δὲ
 b πρὸς τοῦτον μόνον ἀνθρώπων, ὃ οὐκ ἂν τις οἴοιτο ἐν ἐμοὶ
 ἐνεῖναι, τὸ αἰσχύνεσθαι ὄντιν οὖν· ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνου
 αἰσχύνομαι. σύννοια γὰρ ἔμαντῷ ἀντιλέγειν μὲν οὐ δυνα-
 μένῳ ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν ἂ οὗτος κελεύει, ἐπειδὴν δὲ ἀπέλθω,
 5 ἠττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν. δραπετεύω οὖν
 αὐτὸν καὶ φεύγω, καὶ ὅταν ἴδω, αἰσχύνομαι τὰ ὁμολογημένα.
 c καὶ πολλάκις μὲν ἠδέως ἂν ἴδοιμι αὐτὸν μὴ ὄντα ἐν ἀνθρώποις·
 εἰ δ' αὖ τοῦτο γένοιτο, εὖ οἶδα ὅτι πολὺ μείζον ἂν ἀχθοίμην,
 ὥστε οὐκ ἔχω ὅτι χρήσωμαι τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ.

Καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν αὐλημάτων καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ
 5 τοιαῦτα πεπόνθασιν ὑπὸ τοῦδε τοῦ σατύρου· ἄλλα δὲ ἐμοῦ
 ἀκούσατε ὡς ὅμοιός τ' ἐστὶν οἷς ἐγὼ ἤκασα αὐτὸν καὶ τὴν
 δύναμιν ὡς θαυμασίαν ἔχει. εὖ γὰρ ἴστε ὅτι οὐδεὶς ὑμῶν
 d τοῦτον γιννώσκει· ἀλλὰ ἐγὼ δηλώσω, ἐπεὶ περ ἠρξάμην.
 ὁράτε γὰρ ὅτι Σωκράτης ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν καὶ
 αἰεὶ περὶ τούτους ἐστὶ καὶ ἐκπέπληκται, καὶ αὖ ἀγνοεῖ πάντα
 καὶ οὐδὲν οἶδεν. ὡς τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦτο οὐ σιληνώδες;
 5 σφόδρα γε. τοῦτο γὰρ οὗτος ἔξωθεν περιβέβληται, ὥσπερ
 ὁ γεγλυμμένος σιληνός· ἐνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἴεσθε
 γέμει, ὃ ἄνδρες συμπόται, σωφροσύνης; ἴστε ὅτι οὔτε εἴ τις
 καλός ἐστι μέλει αὐτῷ οὐδέν, ἀλλὰ καταφρονεῖ τοσοῦτου
 e ὅσον οὐδ' ἂν εἰς οἰθηθείη, οὔτ' εἴ τις πλούσιος, οὔτ' εἰ ἄλλην
 τιὰ τιμὴν ἔχων τῶν ὑπὸ πλήθους μακαριζομένων· ἠγεῖται
 δὲ πάντα ταῦτα τὰ κτήματα οὐδενὸς ἄξια καὶ ἡμᾶς οὐδὲν
 εἶναι—λέγω ὑμῖν—εἰρωνευόμενος δὲ καὶ παίζων πάντα τὸν
 5 βίον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διατελεῖ. σπουδάσαντος δὲ αὐτοῦ

a 5 ἔτι ΓW: τι B b 4 οὗτος BT: αὐτὸς W c 3 χρή-
 σμαι corr. Ven. 185: χρήσομαι BTW d 3 αἰ B: om. TW
 d 6 γεγλυμμένος BT: ἐγγεγλυμμένος W

καὶ ἀνοιχθέντος οὐκ οἶδα εἴ τις ἐώρακεν τὰ ἐντὸς ἀγάλματα·
 ἀλλ' ἐγὼ ἤδη ποτ' εἶδον, καὶ μοι ἔδοξεν οὕτω θεία καὶ
 χρυσᾶ εἶναι καὶ πάγκαλα καὶ θαυμαστά, ὥστε ποιητέον εἶναι **217**
 ἔμβραχυν ὅτι κελεύει Σωκράτης. / ἠγούμενος δὲ αὐτὸν ἐσπου-
 δακέναι ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὥρᾳ ἔρμαιον ἠγησάμην εἶναι καὶ εὐτύχημα
 ἐμὸν θαυμαστόν, ὡς ὑπάρχον μοι χαρισαμένῳ Σωκράτει πάντ'
 ἀκοῦσαι ὅσαπερ οὗτος ἤδει· ἐφρόνου γὰρ δὴ ἐπὶ τῇ ὥρᾳ **5**
 θαυμάσιον ὅσον. ταῦτα οὖν διανοηθεῖς, πρὸ τοῦ οὐκ εἰθῶς
 ἄνευ ἀκολούθου μόνος μετ' αὐτοῦ γίγνεσθαι, τότε ἀποπέμπων
 τὸν ἀκόλουθον μόνος συνεγιγνόμενη—δεῖ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πάντα **b**
 τάληθῃ εἰπεῖν· ἀλλὰ προσέχετε τὸν νοῦν, καὶ εἰ ψεύδομαι,
 Σώκρατες, ἐξέλεγε—συνεγιγνόμενη γάρ, ᾧ ἄνδρες, μόνος
 μόνῳ, καὶ ὤμην αὐτίκα διαλέξεσθαι αὐτόν μοι ἄπερ ἂν
 ἐραστῆς παιδικοῖς ἐν ἐρημίᾳ διαλεχθεῖη, καὶ ἔχαιρον. τούτων **5**
 δ' οὐ μάλα ἐγίγνετο οὐδέν, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει διαλεχθεῖς ἂν
 μοι καὶ συνημερεύσας ὄχετο ἀπιών. μετὰ ταῦτα συγγυμνά-
 ζεσθαι προυκαλούμην αὐτὸν καὶ συνεγυμναζόμεν, ὡς τι **c**
 ἐνταῦθα περανῶν. συνεγυμνάζετο οὖν μοι καὶ προσεπάλαιεν
 πολλάκις οὐδενὸς παρόντος· καὶ τί δεῖ λέγειν; οὐδὲν γάρ
 μοι πλέον ἦν. ἐπειδὴ δὲ οὐδαμῇ ταύτῃ ἦντον, ἔδοξέ μοι
 ἐπιθετέον εἶναι τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὸ καρτερόν καὶ οὐκ ἀνετέον, **5**
 ἐπειδήπερ ἐνεκεχειρήκη, ἀλλὰ ἰστέον ἤδη τί ἐστι τὸ πρᾶγμα.
 προκαλοῦμαι δὴ αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν, ἀτεχνῶς ὥσπερ
 ἐραστῆς παιδικοῖς ἐπιβουλεύων. καὶ μοι οὐδὲ τοῦτο ταχὺ
 ὑπήκουσεν, ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπέισθη. ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο **d**
 τὸ πρῶτον, δειπνήσας ἀπιέναι ἐβούλετο. καὶ τότε μὲν
 αἰσχυνόμενος ἀφήκα αὐτόν· αὐθις δ' ἐπιβουλεύσας, ἐπειδὴ
 ἐδεδειπνήκαμεν διελεγόμεν ἀεὶ πόρρω τῶν νυκτῶν, καὶ ἐπειδὴ

ε 7 καὶ μοι TW : καὶ ἐμοὶ B : κάμοι Hirschig a 2 ἔμβραχυν
 Cobet : ἐν βραχεῖ BTW a 5 δὴ B : ἤδη TW b 2 τάληθῃ
 BT : ἀληθῇ W b 6 δ' οὐ] δη Oxy. ἂν BTW : αὖ F. A. Wolf :
 δὴ Sauppe c 1 καὶ συνεγυμναζόμεν secl. Sauppe d 4 ἐδε-
 δειπνήκαμεν scripsi : 'δεδειπνήκαμεν Usener : δεδειπνήκαμεν Photius :
 ἐδεδειπνήκει B TW ἀεὶ add. Photius : om. B TW Oxy. ἐπειδὴ]
 επειδὴ γε Oxy.

5 ἐβούλετο ἀπιέναι, σκηπτόμενος ὅτι ὄψε εἶη, προσηνάγκασα
 αὐτὸν μένειν. ἀνεπαύετο οὖν ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίῃ, ἐν
 ἥπερ ἐδείπνει, καὶ οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθηύδεν ἢ
 e ἡμεῖς. μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι
 καὶ πρὸς ὄντιν οὖν λέγειν· τὸ δ' ἐντεῦθεν οὐκ ἂν μου ἠκούσατε
 λέγοντος, εἰ μὴ πρῶτον μὲν, τὸ λεγόμενον, οἶνος ἄνευ τε
 παίδων καὶ μετὰ παίδων ἦν ἀληθής, ἔπειτα ἀφανίσαι Σω-
 5 κράτους ἔργον ὑπερήφανον εἰς ἔπαινον ἐλθόντα ἄδικόν μοι
 φαίνεται. ἔτι δὲ τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχεως πάθος
 κάμ' ἔχει. φασὶ γάρ πού τινα τοῦτο παθόντα οὐκ ἐθέλειν
 λέγειν οἶον ἦν πλὴν τοῖς δεδηγμένοις, ὡς μόνοις γνωσομένοις
 218 τε καὶ συγγνωσομένοις εἰ πᾶν ἐτόλμα δρᾶν τε καὶ λέγειν
 ὑπὸ τῆς ὀδύνης. ἐγὼ οὖν δεδηγμένος τε ὑπὸ ἀλγειωτέρου
 καὶ τὸ ἀλγειωτάτου ὦν ἂν τις δηχθείη—τὴν καρδίαν γὰρ
 ἢ ψυχὴν ἢ ὅτι δεῖ αὐτὸ ὀνομάσαι πληγείς τε καὶ δηχθεῖς
 5 ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων, οἳ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτεροι,
 νέου ψυχῆς μὴ ἀφυοῦς ὅταν λάβωνται, καὶ ποιούσι δρᾶν
 τε καὶ λέγειν ὅτι οὖν—καὶ ὄρων αὐτὸν Φαίδρους, Ἀγάθωνας,
 b Ἐρυξιμάχους, Πausανίας, Ἀριστοδήμους τε καὶ Ἀριστο-
 φάνους· Σωκράτη δὲ αὐτὸν τί δεῖ λέγειν, καὶ ὅσοι ἄλλοι;
 πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ
 βακχείας—διὸ πάντες ἀκούσεσθε· συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε
 5 τότεπραχθεῖσι καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις. οἳ δὲ οἰκέται, καὶ
 εἴ τις ἄλλος ἐστὶν βέβηλός τε καὶ ἄγροικος, πύλας πάνυ
 μεγάλας τοῖς ὤσιν ἐπίθεσθε.

Ἐπειδὴ γὰρ οὖν, ὦ ἄνδρες, ὃ τε λύχνος ἀπεσβήκει καὶ
 c οἱ παῖδες ἕξω ἦσαν, ἔδοξέ μοι χρῆναι μηδὲν ποικίλλειν πρὸς
 αὐτόν, ἀλλ' ἐλευθέρως εἰπεῖν ἃ μοι ἐδόκει· καὶ εἶπον κινήσας
 αὐτόν, Σώκρατες, καθεύδεις;

Οὐ δῆτα, ἢ δ' ὅς.

e 1 δὴ B et in marg. T: om. TW a 2 τε BT Oxy.: τε καὶ W
 a 3 δηχθείη TW Oxy.: δειχθῆ B γὰρ ἢ ψυχὴν TW Oxy.: ἢ ψυχὴν
 γὰρ B (ἢ ψυχὴν secl. Usener) a 6 ψυχῆς BT: ψυχὴν W μὴ BW
 Oxy.: καὶ μὴ T a 7 καὶ ante Ἀγάθωνας add. W b 4 τε TW:
 om. B b 6 τις TW Oxy.: τι B c 2 κινήσας] καὶ κεινήσας Oxy.

Οἶσθα οὖν ἄ μοι δέδοκται;

5

Τί μάλιστα, ἔφη.

Σὺ ἐμοὶ δοκεῖς, ἦν δ' ἐγώ, ἐμοῦ ἐραστῆς ἄξιος γεγόνειναι
μόνος, καὶ μοι φαίνη ὀκνεῖν μνησθῆναι πρὸς με. ἐγὼ δὲ
οὕτως ἔχω· πάνυ ἀνόητον ἠγοῦμαι εἶναι σοὶ μὴ οὐ καὶ
τοῦτο χαρίζεσθαι καὶ εἴ τι ἄλλο ἢ τῆς οὐσίας τῆς ἐμῆς 10
δέοιο ἢ τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδέν ἐστι d
πρεσβύτερον τοῦ ὡς ὅτι βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι, τούτου δὲ
οἶμαί μοι συλλήπτορα οὐδένα κυριώτερον εἶναι σοῦ. ἐγὼ δὴ
τοιούτῳ ἀνδρὶ πολὺ μᾶλλον ἂν μὴ χαριζόμενος αἰσχυνοίμην
τοὺς φρονίμους, ἢ χαριζόμενος τοὺς τε πολλοὺς καὶ ἄφρονας. 5

Καὶ οὗτος ἀκούσας μάλα εἰρωνικῶς καὶ σφόδρα ἑαυτοῦ τε
καὶ εἰωθότως ἔλεξεν ὦ φίλε Ἀλκιβιάδη, κινδυνεύεις τῷ
ᾧ οὐ φαῦλος εἶναι, εἴπερ ἀληθῆ τυγχάνει ὄντα ἃ λέγεις
περὶ ἐμοῦ, καὶ τις ἔστ' ἐν ἐμοὶ δύναμις δι' ἧς ἂν σὺ γένοιο e
ἀμείνων· ἀμήχανόν τοι κάλλος ὀρώης ἂν ἐν ἐμοὶ καὶ τῆς
παρὰ σοὶ εὐμορφίας πάμπλου διαφέρουν. εἰ δὴ καθορῶν
αὐτὸ κοινώσασθαι τέ μοι ἐπιχειρεῖς καὶ ἀλλάξασθαι κάλλος
ἀντὶ κάλλους, οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοῆ, ἀλλ' 5
ἀντὶ δόξης ἀλήθειαν καλῶν κτᾶσθαι ἐπιχειρεῖς καὶ τῷ
ᾧ οὐτι “ χρύσεια χαλκείων ” διαμείβεσθαι νοεῖς. ἀλλ', ὦ 219
μακάριε, ἄμεινον σκόπει, μὴ σε λανθάνω οὐδὲν ὦν. ἢ τοι
τῆς διανοίας ὄψις ἄρχεται ὀξὺ βλέπειν ὅταν ἢ τῶν ὀμμάτων
τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειρῆ· σὺ δὲ τούτων ἔτι πόρρω.

Καὶ γὰρ ἀκούσας, Τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ, ἔφην, ταῦτά ἐστιν, ὧν 5
οὐδὲν ἄλλως εἴρηται ἢ ὡς διανοοῦμαι· σὺ δὲ αὐτὸς οὕτω
βουλευέου ὅτι σοὶ τε ἄριστον καὶ ἐμοὶ ἡγή.

Ἄλλ', ἔφη, τοῦτό γ' εὖ λέγεις· ἐν γὰρ τῷ ἐπιόντι χρόνῳ
βουλευόμενοι πράξομεν ὃ ἂν φαίνηται νῶν περὶ τε τούτων b
καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἄριστον.

c 9 ἔχω B Oxy.: ἔχων TW c 10 χαρισασθαι Oxy. εἴ τι B
Oxy.: ἔτι TW d 1 δέοιο] δέηι W (οἰο s. v. W) d 2 ὡς ὅτι
TW Oxy.: ὄσφ τι B d 3 μοι Oxy. (ut vid.) al.: μου BT W
e 2 τοι BTW Oxy.: τι al. Bekker e 4 τε BT Oxy.: om. W
a 2 ἢ τοι W: ἦτοι BT a 5 ἐμοῦ TW Oxy.: ἐμοί B a 7 ἦτι
ante ἄριστον add. Oxy.

Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούσας τε καὶ εἰπὼν, καὶ ἀφείς
 ὥσπερ βέλη, τετρώσθαι αὐτὸν ᾧμην· καὶ ἀναστάς γε, οὐδ'
 5 ἐπιτρέψας τούτῳ εἰπεῖν οὐδὲν ἔτι, ἀμφίεσας τὸ ἱμάτιον
 τὸ ἔμαντοῦ τοῦτον—καὶ γὰρ ἦν χειμῶν—ὑπὸ τὸν τρίβωνα
 κατακλινείς τὸν τουτουί, περιβαλὼν τῷ χεῖρε τούτῳ τῷ
 c δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θανμαστῷ, κατεκείμεν τὴν νύκτα
 ὅλην. καὶ οὐδὲ ταῦτα αὐτῷ, ὦ Σώκρατες, ἔρεῖς ὅτι ψεύδομαι.
 ποιήσαντος δὲ δὴ ταῦτα ἐμοῦ οὗτος τοσοῦτον περιεγένετό
 τε καὶ κατεφρόνησεν καὶ κατεγέλασεν τῆς ἐμῆς ὥρας καὶ
 5 ὕβρισεν—καὶ περὶ ἐκεῖνό γε ᾧμην τί εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί·
 δικασταὶ γὰρ ἔστε τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας—εὐ γὰρ
 ἴστε μὰ θεοῦς, μὰ θεάς, οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκῶς
 d ἀνέστην μετὰ Σωκράτους, ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθηῦδον ἢ
 ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου.

Τὸ δὴ μετὰ τοῦτο τίνα οἶσθέ με διάνοιαν ἔχειν, ἡγού-
 μενον μὲν ἠτιμάσθαι, ἀγάμενον δὲ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ
 5 σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν, ἐντυχεῖν ἀνθρώπῳ τοιούτῳ
 οἷῳ ἐγὼ οὐκ ἂν ᾧμην ποτ' ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιν καὶ εἰς
 καρτερίαν; ὥστε οὐθ' ὅπως οὖν ὀργιζοίμην εἶχον καὶ ἀπο-
 στερηθείην τῆς τούτου συνουσίας, οὔτε ὅπῃ προσαγαγοίμην
 e αὐτὸν ἠπόρουν. εὐ γὰρ ἤδη ὅτι χρήμασί γε πολὺ μᾶλλον
 ἄτρωτος ἦν πανταχῇ ἢ σιδήρῳ ὁ Αἴας, ᾧ τε ᾧμην αὐτὸν
 μόνῳ ἀλώσεσθαι, διεπεφεύγει με. ἠπόρουν δὴ, καταδε-
 δουλωμένος τε ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὡς οὐδεὶς ὑπ' οὐδενὸς
 5 ἄλλου περιῆα. ταῦτά τε γὰρ μοι ἅπαντα προυγεγόνει, καὶ
 μετὰ ταῦτα στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτελδαίαν ἐγένετο κοιῆ
 καὶ συνεσιτοῦμεν ἐκεῖ. πρῶτον μὲν οὖν τοῖς πόνοις οὐ
 μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων—ὀπότ'
 ἀναγκασθεῖμεν ἀποληφθέντες που, οἷα δὴ ἐπὶ στρατείας,

b₄ βέλη B: βέλει TW Oxy. b₅ τούτῳ TW: τοῦτο B
 b₇ τουτουί TW: τούτου B c₂ αὐ B: om. TW c₅ [καὶ] περι
 εκεῖνο Oxy.: καίπερ ἐκεῖνό TW: καίπερ κείνο B d₁ ἢ εἰ B Oxy.:
 ἢ TW d₇ καρτερίαν BTW: [ἐγ]κρατεῖαν Oxy. e₁ γε TW
 Oxy.: τε B e₃ δὴ BT Oxy.: τε W e₆ κοινή BTW Oxy.:
 κοινῆ vulg. e₈ ὀπότ' W: ὀπόταν BT Oxy. e₉ ἀποληφθέντες
 Cornarius: ἀπολειφθέντες BTW (deest Oxy.)

ἀσιτεῖν, οὐδὲν ἦσαν οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ καρτερεῖν—ἐν τ' αὐ 220
 ταῖς εὐωχίαις μόνος ἀπολαύει οἷός τ' ἦν τά τ' ἄλλα καὶ
 πίπειν οὐκ ἐθέλων, ὁπότε ἀναγκασθεῖη, πάντας ἐκράτει, καὶ
 ὁ πάντων θαυμαστότατον, Σωκράτη μεθύοντα οὐδεὶς πώποτε
 ἐώρακεν ἀνθρώπων. τούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖ καὶ αὐτίκα ὁ 5
 ἔλεγχος ἔσσεσθαι. πρὸς δὲ αὐτὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις
 —δεινοὶ γὰρ αὐτόθι χειμῶνες—θαυμάσια ἠργάζετο τά τε
 ἄλλα, καὶ ποτε οὐτος πάγου οἴου δεινοτάτου, καὶ πάντων ἢ b
 οὐκ ἐξιόντων ἔνδοθεν, ἢ εἴ τις ἐξίοι, ἡμφιεσμένων τε
 θαυμαστὰ δὴ ὅσα καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐνειλιγμένων τοὺς
 πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας, οὐτος δ' ἐν τούτοις ἐξῆει
 ἔχων ἱμάτιον μὲν τοιοῦτον οἷον περ καὶ πρότερον εἰώθει 5
 φορεῖν, ἀνυπόδητος δὲ διὰ τοῦ κρυστάλλου ῥᾶου ἐπορεύετο
 ἢ οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι, οἱ δὲ στρατιῶται ὑπέβλεπον
 αὐτὸν ὡς καταφρονοῦντα σφῶν. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· c

οἶον δ' αὐτὸ τὸδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ

ἐκεῖ ποτε ἐπὶ στρατιᾶς, ἄξιον ἀκοῦσαι. συννοήσας γὰρ
 αὐτόθι ξωθέν τι εἰστήκει σκοπῶν, καὶ ἐπειδὴ οὐ προυχῶρει 5
 αὐτῷ, οὐκ ἀνίει ἀλλὰ εἰστήκει ζητῶν. καὶ ἤδη ἦν μεσημ-
 βρία, καὶ ἄνθρωποι ἠσθάνοντο, καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ
 ἔλεγεν ὅτι Σωκράτης ἐξ ἐωθιοῦ φροντίζων τι ἔστηκε.
 τελευτῶντες δέ τινες τῶν Ἰώνων, ἐπειδὴ ἔσπερα ἦν, δειπνή-
 σαντες—καὶ γὰρ θέρος τότε γ' ἦν—χαμεῦνία ἐξενεγκάμενοι d
 ἅμα μὲν ἐν τῷ ψυχῆι καθηῦδον, ἅμα δ' ἐφύλαττον αὐτὸν εἰ
 καὶ τὴν νύκτα ἐστήξοι. ὁ δὲ εἰστήκει μέχρι ἕως ἐγένετο
 καὶ ἥλιος ἀνέσχευ' ἔπειτα ὄχρετ' ἀπιῶν προσευξάμενος τῷ
 ἡλίῳ. εἰ δὲ βούλεσθε ἐν ταῖς μάχαις—τούτο γὰρ δὴ 5
 δίκαιόν γε αὐτῷ ἀποδοῦναι—ὅτε γὰρ ἡ μάχη ἦν ἐξ ἧς ἐμοὶ

a 4 δ πάντων T W Oxy. : ὁπότεν B θαυμασιώτατον Oxy.
 a 5 ἐώρακεν T W Oxy. : ἐώρακει B b 1 πάγου B Oxy. : τοῦ πάγου
 T W ἢ B Oxy. : om. T W b 3 δὴ T W Oxy. : ἢ B b 4 δ'
 om. Oxy. b 5 οἷον περ B Oxy. : οἶον T W c 2 αὐτὸδ' W
 Oxy. : αὐτὸ B T ἔρεξε B c 3 στρατίας Oxy. : στρατείας
 B T W c 4 προυχῶρει B c 6 ἄνθρωποι Mehler : ἀνθρώποι B T W
 c 7 ἔλεγεν B T W Oxy. : ἔλεγον Mehler ἐξ] ὡς ἐξ Oxy. c 8 τελευ-
 τῶντες] καὶ τελευτῶντες W d 3 μέχρισ W d 5 ἐν] καὶ ἐν Oxy.

καὶ τὰριστεία ἔδοσαν οἱ στρατηγοί, οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσωσεν
 e ἀνθρώπων ἢ οὗτος, τετρωμένοι οὐκ ἐθέλων ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ
 συνδιέσωσε καὶ τὰ ὄπλα καὶ αὐτὸν ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν, ὦ Σώ-
 κρατες, καὶ τότε ἐκέλευον σοὶ διδόναι τὰριστεία τοὺς στρατη-
 γούς, καὶ τοῦτό γέ μοι οὔτε μέμψη οὔτε ἐρείς ὅτι ψεύδομαι·
 5 ἀλλὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν πρὸς τὸ ἐμὸν ἀξίωμα ἀποβλεπόντων
 καὶ βουλομένων ἐμοὶ διδόναι τὰριστεία, αὐτὸς προθυμότερος
 ἐγένου τῶν στρατηγῶν ἐμὲ λαβεῖν ἢ σαυτόν. ἔτι τοίνυν,
 ὦ ἄνδρες, ἄξιον ἦν θεάσασθαι Σωκράτη, ὅτε ἀπὸ Δηλίου
 221 φυγῇ ἀνεχώρει τὸ στρατόπεδον· ἔτυχον γὰρ παραγενόμενος
 ἵππον ἔχων, οὗτος δὲ ὄπλα. ἀνεχώρει οὖν ἐσκεδασμένων
 ἤδη τῶν ἀνθρώπων οὗτός τε ἅμα καὶ Λάχης· καὶ ἐγὼ περι-
 τυγχάνω, καὶ ἰδὼν εὐθύς παρακελεύομαι τε αὐτοῖν θαρρεῖν,
 5 καὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἀπολείψω αὐτῶ. ἐνταῦθα δὴ καὶ κάλ-
 λιον ἐθεασάμην Σωκράτη ἢ ἐν Ποτειδαίᾳ—αὐτὸς γὰρ ἦττον
 ἐν φόβῳ ἢ διὰ τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι—πρῶτον μὲν ὅσον περιῆν
 b Λάχηςτος τῷ ἔμφρων εἶναι· ἔπειτα ἔμοιγ' ἐδόκει, ὦ Ἀρι-
 στοφάνες, τὸ σὸν δὴ τοῦτο, καὶ ἐκεῖ διαπορεύεσθαι ὥσπερ
 καὶ ἐνθάδε, βρενθυόμενος καὶ τῷ φθαλμῷ παραβάλλ-
 λων, ἡρέμα παρασκοπῶν καὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς πολεμίους,
 5 δῆλος ὢν παντὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ὅτι εἴ τις ἄψεται τούτου
 τοῦ ἀνδρός, μάλα ἐρρωμένως ἀμυνεῖται. διὸ καὶ ἀσφαλῶς
 ἀπῆει καὶ οὗτος καὶ ὁ ἑταῖρος· σχεδὸν γάρ τι τῶν οὕτω
 διακειμένων ἐν τῷ πολέμῳ οὐδὲ ἄπνουνται, ἀλλὰ τοὺς προ-
 c τροπάδην φεύγοντας διώκουσιν.

Πολλὰ μὲν οὖν ἂν τις καὶ ἄλλα ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι
 καὶ θαυμάσια· ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων τάχ' ἂν
 τις καὶ περὶ ἄλλου τοιαῦτα εἴποι, τὸ δὲ μηδενὶ ἀνθρώπων
 5 ὅμοιον εἶναι, μήτε τῶν παλαιῶν μήτε τῶν νῦν ὄντων, τοῦτο

ε 1 τετρωμένοι οὐκ ἐθέλων B W Oxy.: οὐκ ἐθέλων τετρωμένοι T
 a 7 ἢ B: ἢ T W: η Oxy. b 3 τῷ ὀφθαλμῷ T Oxy.: τῷ φθαλμῷ B:
 τ' ὀφθαλμῷ W b 4 παρασκοπῶν Ast φίλους B T W: φίλους Oxy.
 b 5 ἀψαίτο Oxy. b 6 ἀμυνεῖται T W Oxy.: ἀμύνηται B b 7 οὗτος
 B T W: αὐτος Oxy. ἑταῖρος Aristides: ἕτερος B T W Oxy. c 4 δὲ
 B T W: δε δη Oxy. c 5 εἶναι μήτε T W Oxy.: εἶναι με B

ἄξιον παντὸς θαύματος. οἷος γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐγένετο, ἀπει-
 κάσειεν ἂν τις καὶ Βρασίδαν καὶ ἄλλους, καὶ οἷος αὖ
 Περικλῆς, καὶ Νέστορα καὶ Ἀντήνορα—εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι—
 καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταῦτ' ἂν τις ἀπεικάζοι· οἷος δὲ οὐτοσὶ **d**
 γέγονε τὴν ἀτοπίαν ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ,
 οὐδ' ἐγγὺς ἂν εὔροι τις ζητῶν, οὔτε τῶν νῦν οὔτε τῶν
 παλαιῶν, εἰ μὴ ἄρα εἰ οἷς ἐγὼ λέγω ἀπεικάζοι τις αὐτόν,
 ἀνθρώπων μὲν μηδενί, τοῖς δὲ σιληνοῖς καὶ σατύροις, αὐτὸν **5**
 καὶ τοὺς λόγους.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλιπον, ὅτι
 καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ὁμοιότατοί εἰσι τοῖς σιληνοῖς τοῖς διοιγο-
 μένοις. εἰ γὰρ ἐθέλοι τις τῶν Σωκράτους ἀκούειν λόγων, **e**
 φανείεν ἂν πάννυ γελοιοὶ τὸ πρῶτον· τοιαῦτα καὶ ὀνόματα
 καὶ ῥήματα ἐξῶθεν περιαμπέχονται, σατύρου δὴ τινα ὕβρι-
 στοῦ δοράν. ὄνους γὰρ καυθηλίους λέγει καὶ χαλκέας τινας
 καὶ σκυτοτόμους καὶ βυρσοδέψας, καὶ αἰεὶ διὰ τῶν αὐτῶν τὰ **5**
 αὐτὰ φαίνεται λέγειν, ὥστε ἄπειρος καὶ ἀνόητος ἄνθρωπος
 πᾶς ἂν τῶν λόγων καταγελάσειεν. διοιγομένους δὲ ἰδὼν ἂν **222**
 τις καὶ ἐντὸς αὐτῶν γιγνόμενος πρῶτον μὲν νοῦν ἔχοντας
 ἔνδον μόνους εὐρήσει τῶν λόγων, ἔπειτα θειοτάτους καὶ
 πλεῖστα ἀγάλματ' ἀρετῆς ἐν αὐτοῖς ἔχοντας καὶ ἐπὶ πλεῖ-
 στον τείνοντας, μᾶλλον δὲ ἐπὶ πᾶν ὅσον προσήκει σκοπεῖν **5**
 τῷ μέλλοντι καλῶ καγαθῶ ἔσεσθαι.

Ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες, ἃ ἐγὼ Σωκράτη ἐπαυῶ· καὶ αὖ
 ἃ μέμφομαι συμμείξας ὑμῖν εἶπον ἃ με ὕβρισεν. καὶ μέν-
 τοι οὐκ ἐμὲ μόνου ταῦτα πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην **b**
 τὸν Γλαύκωνος καὶ Εὐθύδημον τὸν Διοκλέους καὶ ἄλλους
 πάννυ πολλούς, οὓς οὗτος ἐξαπατῶν ὡς ἐραστής παιδικὰ
 μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται αὐτ' ἐραστοῦ. ἃ δὴ καὶ σοὶ

d 1 ταῦτ'] ταῦτ' B: τοῦτ' W **d** 2 ἄνθρωπος B T W **d** 4 ἄρα εἰ
 B: ἄρα T W Oxy. λέγω T W Oxy.: λέγων B **e** 1 ἐθέλοι B:
 ἐθέλει T W τῶν... λόγων T W Oxy.: τὸν... λόγον B **e** 2 πάννυ
 T W Oxy.: om. B **e** 3 δὴ Baiter: ἐν T W: om. B Oxy.
a 1 διοιγομένους B ἐν B T W Oxy.: αὐ Bekker **a** 3 τῶν
 λόγων T W Oxy.: τὸν λόγον B **a** 5 τείνοντας T W: τινοντας Oxy.:
 τείναντας B ἐπὶ T W Oxy.: ἐτι B **b** 3 πάννυ om. Oxy.

5 λέγω, ὦ Ἀγάθων, μὴ ξεπαταᾶσθαι ὑπὸ τούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι.

c Εἰπόντος δὴ ταῦτα τοῦ Ἀλκιβιάδου γέλωτα γενέσθαι ἐπὶ τῇ παρρησίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἐδόκει ἔτι ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Σωκράτους. τὸν οὖν Σωκράτη, Νήφειν μοι δοκεῖς, φάναι, ὦ Ἀλκιβιάδη. οὐ γὰρ ἄν ποτε οὕτω κομψῶς κύκλω περι-
5 βαλλόμενος ἀφανίσαι ἐνεχείρεις οὐ ἔνεκα ταῦτα πάντα εἶρηκας, καὶ ὡς ἐν παρέργῳ δὴ λέγων ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας, ὡς οὐ πάντα τούτου ἔνεκα εἰρηκῶς, τοῦ ἐμὲ καὶ
d Ἀγάθωνα διαβάλλειν, οἰόμενος δεῖν ἐμὲ μὲν σοῦ ἐρᾶν καὶ μηδενὸς ἄλλου, Ἀγάθωνα δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρᾶσθαι καὶ μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἄλλου. ἀλλ' οὐκ ἔλαθες, ἀλλὰ τὸ σατυρικόν σου δρᾶμα τούτου καὶ σιληνικὸν κατάδηλον ἐγένετο. ἀλλ', ὦ
5 φίλε Ἀγάθων, μηδὲν πλέον αὐτῷ γένηται, ἀλλὰ παρασκευάζου ὅπως ἐμὲ καὶ σὲ μηδεὶς διαβαλεῖ.

Τὸν οὖν Ἀγάθωνα εἰπεῖν, Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν. τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. οὐδὲν οὖν πλέον αὐτῷ ἔσται, ἀλλ' ἐγὼ παρὰ σὲ ἐλθὼν κατακλιῆσομαι.

Πάνυ γε, φάναι τὸν Σωκράτη, δεῦρο ὑποκάτω ἐμοῦ
5 κατακλίνου.

ὦ Ζεῦ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, οἶα αὐτὸ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. οἶεται μου δεῖν πανταχῇ περιεῖναι. ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ὦ θαυμάσιε, ἐν μέσῳ ἡμῶν ἔα Ἀγάθωνα κατακεῖσθαι.

10 Ἀλλ' ἀδύνατον, φάναι τὸν Σωκράτη. σὺ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐπήνεσας, δεῖ δὲ ἐμὲ αὐτὸν ἐπὶ δεξιῇ ἐπαινεῖν. ἔαν οὖν ὑπὸ σοὶ κατακλιῆ Ἀγάθων, οὐ δήπου ἐμὲ πάλιν ἐπαι-

b5 ξεπαταᾶσθε B b6 γνόντα B c4 ομψῶς pr. B c5 οὐ ἔνεκα TW : ουνεκα corr. Oxy. : οὐδ' ἔνεκα B pr. Oxy. d6 διαβαλεῖ Oxy. : διαβάλη BTW e7 περιεῖναι Oxy. e10 γὰρ ἐμὲ B Oxy. : γάρ με TW e11 αὐτὸν Bekker : αὐτον B Oxy. : αὐτὸν TW e12 κατακλιθη Oxy.

νέσεται, πρὶν ὑπ' ἐμοῦ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι; ἀλλ' ἕασον, ὦ δαιμόνιε, καὶ μὴ φθονήσης τῷ μειρακίῳ ὑπ' ἐμοῦ 223 ἐπαινεθῆναι· καὶ γὰρ πάντῃ ἐπιθυμῶ αὐτὸν ἐγκωμιάσαι.

Ἰοῦ ἰοῦ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, Ἀλκιβιάδην, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μείναιμι, ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον μεταναστήσομαι, ἵνα ὑπὸ Σωκράτους ἐπαινεθῶ. 5

Ταῦτα ἐκείνα, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, τὰ εἰωθότα Σωκράτους παρόντος τῶν καλῶν μεταλαβεῖν ἀδύνατον ἄλλῳ. καὶ νῦν ὡς εὐπόρως καὶ πιθανὸν λόγον ἠῦρεν, ὥστε παρ' ἑαυτῷ τουτουὶ κατακεῖσθαι.

Τὸν μὲν οὖν Ἀγάθωνα ὡς κατακεισόμενον παρὰ τῷ b Σωκράτει ἀνίστασθαι· ἐξαίφνης δὲ κωμαστὰς ἦκειν παμπόλλους ἐπὶ τὰς θύρας, καὶ ἐπιτυχόντας ἀνεωγμέναις ἐξιόντος τινὸς εἰς τὸ ἀντικρυς πορεύεσθαι παρὰ σφᾶς καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι, καὶ οὐκέτι ἐν 5 κόσμῳ οὐδενὶ ἀναγκάζεσθαι πίνειν πάμπολυν οἶνον. τὸν μὲν οὖν Ἐρυξίμαχον καὶ τὸν Φαῖδρον καὶ ἄλλους τινὰς ἔφη ὁ Ἀριστοδήμος οἴχεσθαι ἀπίοντας, ἔ δὲ ὕπνου λαβεῖν, καὶ καταδαρθεῖν πάντῃ πολὺ, ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν, c ἐξεγρέσθαι δὲ πρὸς ἡμέραν ἤδη ἀλεκτρυόνων ἀδόντων, ἐξεγρόμενος δὲ ἰδεῖν τοὺς μὲν ἄλλους καθεύδοντας καὶ οἰχομένους, Ἀγάθωνα δὲ καὶ Ἀριστοφάνην καὶ Σωκράτη ἔτι μόνους ἐγρηγορέναι καὶ πίνειν ἐκ φιάλης μεγάλης ἐπὶ δεξιά. 5 τὸν οὖν Σωκράτη αὐτοῖς διαλέγεσθαι· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ Ἀριστοδήμος οὐκ ἔφη μεμνησθαι τῶν λόγων—οὔτε γὰρ ἐξ d ἀρχῆς παραγενέσθαι ὑποινυστάζειν τε—τὸ μέντοι κεφάλαιον, ἔφη, προσαναγκάζειν τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν αὐτοὺς τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμῳδίαν καὶ τραγωδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν, καὶ τὸν τέχνην τραγωδοποιὸν ὄντα (καὶ) κωμωδοποιὸν 5 εἶναι. ταῦτα δὴ ἀναγκαζομένους αὐτοὺς καὶ οὐ σφόδρα ἐπομένους νυστάζειν, καὶ πρότερον μὲν καταδαρθεῖν τὸν

b 7 ἄλλους] τους αλλους Oxy. b 8 ἔ δε B W (ε W): εαυτον δε Oxy.: ἔαδε T c 4 σωκρατη και αριστοφανε Oxy. c 5 εγ μεγαλης φι[λ]αλης Oxy. d 5 καὶ Vind. 21: om. B T W Oxy. d 7 πρότερον T W Oxy.: πρώτον B

Ἄριστοφάνη, ἥδη δὲ ἡμέρας γιγνομένης τὸν Ἀγάθωνα. τὸν
 οὖν Σωκράτη, κατακοιμίσαντ' ἐκείνους, ἀναστάντα ἀπιέναι,
 10 καὶ (ἐ) ὥσπερ εἰώθει ἔπεσθαι, καὶ ἐλθόντα εἰς Λύκειον,
 ἀπονιψάμενον, ὥσπερ ἄλλοτε τὴν ἄλλην ἡμέραν διατρίβειν,
 καὶ οὕτω διατρίψαντα εἰς ἑσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι.

h 9 κατακοιμίσαντ' BW Oxy. : κατακοιμήσαντ' T b 10 ἐ add.
 Hermann: om. BTW Oxy.